

د گردان کتاب - د تورات

شريف پينځم کتاب

۱ په دې کتاب کښې هغه خبرې دی کومې چې موسی ټولو بنی اسرائیلو ته وکړې کله چې هغوی د اردن سیند نمرخاته طرف ته په صحرا کښې ؤو. هغوی سوف ته نزدې د اردن په مېدان کښې ؤو، دا د هغې ښارونو په مینځ کښې دے چې د فاران ښار یې یو طرف ته دے او د طوفل، لابن، حصیروت، او د دیزهب ښارونه یې په بل طرف دی. (۱) د غرونو ملک ادوم په لاره د سینا غره نه واخله تر قادیس برنیع پورې د یوولسو ورځو مزل دے. (۲) د هغوی د مصر نه د راوتلو نه څلوېښت کاله پس د یوولسمې میاشتې په ورومبې ورځ، موسی بنی اسرائیلو ته هغه هر څه وفرمائیل چې مالک خدای هغه ته د وئیلو حکم ورکړے وو. (۳) دا د هغې نه وروستو ؤو چې مالک خدای د اموریانو بادشاه سیحون له شکست ورکړے وو، چې هغه د حسبون په ښار بادشاهی کوله او د بسن بادشاه عوج، چې هغه د عستارات او ادرعی په ښارونو بادشاهی کوله. (۴) دا هغه وخت وو کله چې اسرائیلیان د اردن نمرخاته طرف ته د موآب په علاقه کښې ؤو چې د خدای پاک په قانون او حکمونو باندې موسی هغوی پوهول شروع کړل. هغه وفرمائیل چې، (۵) ”کله چې مونږ د سینا غره سره ؤو نو مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته وفرمائیل چې تاسو د دې غره سره ډېر زیات ایسار شوی یئ. (۶) خپمې اوچتې کړئ او په سفر روان شئ. د

اموریانو د غرونو مُلک او ټولو گېرچاپېره علاقه ته لار شئ چې د اُردن مېدان، د غرونو مُلک او لاندې علاقې، د صحرا علاقه او د مدیترانی د سمندر غاړه په کښې ده. د کنعان مُلک ته او د لبنان غرونو نه اخوا د فرات لوی سیند پورې لار شئ. ⑧ گورئ، دا هغه ټوله زمکه ده د کومې چې ما، مالک خدای، ستاسو پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق، یعقوب او د هغوی د اولاد سره د ورکولو وعده کړې ده. لار شئ او هغه قبضه کړئ.

د حضرت موسی د خلقو دپاره مشران مقررول

⑨ موسی خلقو ته وفرمائیل، ”کوم وخت چې مونږ لا د سینا غره سره ؤو، نو ما تاسو ته وفرمائیل چې زه په یواځې ځان ستاسو زمه واری نه شم اخستې. ⑩ مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بې شمېره کړی یئ. ⑪ مالک خدای، ستاسو د پلار نیکه خدای پاک دې تاسو یو په زر زیات کړی او هغه دې تاسو دولت مند کړی، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. ⑫ خو زه یواځې د لانجو فېصله کولو دا دومره لویه زمه واری څنگه برداشت کړم؟ ⑬ د هرې قبیلې نه یو څو هوبنیار، پوهه لرونکی او تجربه کار سړی خوښ کړئ او زه به هغوی په تاسو مشران جوړ کړم. ⑭ او تاسو زما سره متفق شوی او ومو وئیل چې دا به پېر ښه کار وشي. ⑮ نو ما هغه هوبنیار او تجربه کاره مشران واخستل چې تاسو د خپلو قبیلو نه خوښ کړی ؤو او هغوی مې ستاسو مشران جوړ کړل. چې څه د زرو، څه د سلو، څه د پنځوسو، او څه د لسو کسانو زمه وار ؤو. ما ستاسو د قبیلو دپاره نور مشران هم مقرر کړل. ⑯

په هغه وخت ما ستاسو قاضيانو له حُکم ورکړو چې ستاسو
د خلقو په مينځ کښې کومې لانجې راځي نو هغې ته غوږ
نيسئ. هره يوه لانجه په انصاف سره فېصله کوي، که د دې
لانجې تعلق صرف ستاسو خپلو خلقو سره وي يا که په کښې
هغه مسافر هم شريک وي کوم چې ستاسو سره اوسېږي.
(۱۷) په فېصلو کښې د چا طرفداري مه کوئ، د هر چا سره
يو شان انصاف کوئ، دې خبرې ته مه گورئ چې هغه
مالدار دے او که غريب. د هېچا نه مه یرېږئ، ځکه چې
کومې فېصلې تاسو کوئ هغه د خدای پاک د طرف نه وي.
که يوه لانجه ستاسو دپاره ډېره مشکله وي نو ما له يې راوړئ
چې زه يې هواره کړم. (۱۸) هم په هغه وخت ما د هغه نورو
ټولو څيزونو حُکم درکړو چې تاسو يې کوئ.

قادس برنېع ته د جاسوسانو لېږل

(۱۹) مونږ هم هغه شان وکړل چې څنگه مالک خدای زمونږ
خدای پاک حُکم راکړے وو. مونږ د سينا غره نه لاړو او په
هغه لوی او خطرناک بيابان کښې د اموريانو غرونو مُلک
پورې روان ؤو. کله چې مونږ قادس برنېع ته ورسېدو، (۲۰)-
(۲۱) نو ما وفرمائيل چې اوس تاسو د اموريانو د غرونو مُلک
ته راغلي يئ، کوم چې مالک خدای زمونږ خدای پاک، زمونږ
د پلار نيکه خدای پاک مونږ له راکوي. گورئ، هغه دا دے.
لاړ شئ او هغه قبضه کړئ هم هغه شان لکه څنگه چې هغه
حُکم کړے دے. یرېږئ مه او مه بې حوصلې کېږئ. (۲۲) خو
تاسو ما له راغلي او ومو وئيل چې د ځان نه مخکښې به
سړی ولېږو چې هغه مُلک وگوري او مونږ ته ووائی چې د
ورتلو دپاره کومه لار بنه ده او هلته ښارونه څنگه دي. (۲۳)

دا خبره په ما بنه ولگېده، نو ما د دولسو قبيلو نه يو يو سرے
 خوش کړو. (۲۴) هغوی د اسکال وادی پورې د غرونو ملک
 ته د معلوماتو حاصلولو دپاره لاړل. (۲۵) هغوی چې هلته
 کومه مېوه وموندله نو لږه يې ترې نه راوړه او هغوی
 وفرمائیل چې مالک خدای زمونږ خدای پاک چې کوم ملک
 مونږ له راکوی هغه ډېر آباد دے. (۲۶) خو تاسو د مالک
 خدای زمونږ د خدای پاک د حکم نه سرکشی وکړه او هغه
 ملک ته وردننه نه شوئ. (۲۷) تاسو يو بل ته وغورځدئ او ومو
 وئیل، مالک خدای زمونږ نه نفرت کوی. هغه مونږ د مصر
 ملک نه صرف د دې دپاره راوويستلو چې اموريانو ته مو
 حواله کړی چې هغوی مونږ ووژنی. (۲۸) مونږ هلته ولې لاړ
 شو؟ مونږ یرېږو. کوم سړی چې مونږ هلته لېږلی ؤو هغوی
 مونږ ته ووئیل چې د هغه خدای خلق زمونږ نه تکړه او لوړ لوړ
 دی او هغوی په داسې بناړونو کښې اوسېږی چې دېوالونه يې
 آسمان ته رسېږی. هغوی هلته دېوان هم وليدل. (۲۹) خو ما
 درته ووئیل چې د هغه خلقو نه مه یرېږئ. (۳۰) مالک خدای
 ستاسو خدای پاک به ستاسو لارښودنه وکړی او هغه به
 ستاسو دپاره جنگ کوی، هم هغه شان لکه څنگه چې هغه
 ستاسو په مخکښې په مصر کښې وکړل (۳۱) او په بيابان
 کښې يې چې څه وکړل. نو تاسو په خپلو سترگو وليدل چې
 هغه تاسو په حفاظت سره تر دې خدای پورې داسې راوستلی،
 لکه چې پلار خپل زوی بوځی. (۳۲) خو د دې هرې خبرې
 باوجود، تاسو بيا هم په مالک خدای يقين نه کولو، (۳۳) اگر
 که هغه همېشه ستاسو نه مخکښې روان وو چې ستاسو دپاره
 د خېمو لگولو خدای ولټوی. ستاسو د لارښودنې دپاره هغه به
 ستاسو په مخکښې د شپې د اور په ستن کښې او د ورځې د

وريڃي په ستن کښي روان وو.

د مالک خدائ بنی اسرائیلو له سزا ورکول

۳۳) مالک خدائ ستاسو شکایتونه واورېدل او په غصه شو،

نو هغه دا قسم وخورو او وې فرمائیل، ۳۵) ستاسو د دې

بدعمله نسل نه یو کس به هم هغه زرخېز ملک ته ورننه نه

وځي چې د کوم د ورکولو لوظ ما ستاسو پلار نيکه سره

کړي دے. ۳۶) صرف د یفنه زوی کالب به ورننوځي. ځکه

چې هغه په ما ایمان لري او زه به هغه او د هغه اولاد له هغه

ملک ورکړم د کوم چې هغه معلومات حاصل کړي دی. ۳۷)

ځکه چې ستاسو په وجه مالک خدائ ما ته هم غصه شو او

وې فرمائیل چې اے موسی، ته به هم هغه ملک ته ورننه نه

وځي. ۳۸) خو د خپل مددگار، د نون زوی یشوع، حوصله

مضبوطه کړه. هغه به اسرائیلیان بوځي چې هغه ملک قبضه

کړي. ۳۹) بیا مالک خدائ مونږ ټولو ته وفرمائیل چې،

ستاسو واړه بچي به هغه ملک ته ورننه وځي، چې هغوی په

بنه او بد نه پوهېږي. هغه ماشومان چې تاسو ووئیل چې

ستاسو دشمنان به یې ونیسي. زه به هغوی له هغه ملک

ورکوم او هغوی به یې قبضه کوي. ۴۰) خو اوس تاسو

واپس وگرځي او واپس بیابان ته په هغه لار لار شئ کومه چې

بحر قلزم ته ځي. ۴۱) تاسو ووئیل، موسی، مونږ د مالک

خدائ خلاف گناه کړې ده. خو اوس به مونږ حمله وکړو،

چې څنگه مالک خدائ زمونږ خدائ پاک مونږ ته حکم کړي

دے. بیا ستاسو هر یو کس د جنگ دپاره تیار شو، خیال مو

دا وو چې د غرونو ملک قبضه کول به آسان کار وی. ۴۲)

خو مالک خدائ ما ته وفرمائیل چې هغوی له خبرداري

ورکړه چې حمله ونه کړی، ځکه چې زه به د هغوی مل نه يم او دشمن به هغوی له شکست ورکړی. (۴۳) مالک خدای چې څه فرمائیلی و نو هغه ما تاسو ته وفرمائیل، خو تاسو هغې ته هیڅ توجو ورنه کړه. تاسو د هغه خلاف سرکشی وکړه او د خپل غرور سره د غرونو ملک ته روان شوی. (۴۴) نو په هغه غرونو کښې چې کوم اموریان اوسېدل هغوی ستاسو خلاف لکه د مچو په شان راووتل. هغوی د حرمه پورې په تاسو پسې و او هلته یې د غرونو په ملک ادوم کښې شکست درکړو. (۴۵) بیا تاسو د مالک خدای په مخکښې وژړل، خو نه هغه ستاسو فریاد واورېدو او نه یې درته غوږ ونيوو.

په بیابان کښې ډېره موده پاتې کېدل

(۴۶) نو د هغې نه پس مونږ په قادیس کښې ډېر وخت ایسار و.

۲ (۱) په آخر کښې مونږ راوگرځېدو او په هغه لار بیابان ته لاړو کومه چې بحر قلزم ته تلې وه، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای حکم کړی وو او ډېره موده د غرونو ملک ادوم کښې سرگردانه گرځېدو. (۲) بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل چې (۳) تاسو ډېره موده په دې غرونو کښې په گرځېدو تېره کړې ده نو د شمال طرف ته لاړ شی. (۴) هغه ما ته وفرمائیل چې دوی ته دا اصول وېشایه، تاسو به د غرونو ملک ادوم نه تېر شی، چې هغه ستاسو د لرې خپلوانو د عیسو علاقه ده. هغوی به ستاسو نه ویرېږي، (۵) خو تاسو به هغوی نه راپاروئ، ځکه چې زه تاسو له د هغوی د ملک یو

قدم حَائِ هم نَهْ درکوم. ادوم ما د عيسو اولاد له ورکړې دے. (۶) تاسو به خوراک او اوبه د هغوی نه په پېسو اخلي. (۷) ياد ساتئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک څنگه تاسو له په هر کار کښې برکت درکړې دے. کله چې تاسو په دې لوی بیابان کښې سرگردانه گرځېدئ نو هغه ستاسو خيال ساتلے دے. هغه په دې څلوېښتو کالو کښې ستاسو مل وو او په تاسو باندې د يو څيز کمے هم نَهْ دے راغلے. (۸) نو مونږ روان ؤو او هغه لار مو پرېښوده کومه چې د ايلات او عصيون جابر ښارونو نه د مالکې درياب ته تلې وه او مونږ د مواب صحرا په طرف تاو شو. (۹) مالک خدائ ما ته وفرمائيل چې د مواب خلقو له تکليف مه ورکوي، چې د لوط اولاد دے او نَهْ چې ورسره جنگ وکړي. ما هغوی له د عار ښار ورکړې دے او زه به تاسو له د هغوی د زمکې نه لږه هم نَهْ درکوم. (۱۰) د دېوانو يو طاقتور نسل چې د ايميان په نوم يادېدو هغوی د عار په ښار کښې اوسېدل. هغوی د عناقيانو په شان لوړ لوړ ؤو، کوم چې د دېوانو بل نسل وو. (۱۱) د عناقيانو په شان هغوی هم د رفائيانو په نوم مشهور ؤو، خو موابيانو هغوی ته ايميان وئيل. (۱۲) حوريان په ادوم کښې اوسېدل، خو د عيسو اولاد هغوی وشړل، د هغوی قوم يې تباہ کړو او د هغوی په حَائِ په خپله اوسېدل، لکه څنگه چې وروستو بني اسرائيلو خپل دشمنان د هغه مُلک نه وشړل کوم چې مالک خدائ هغوی له ورکړې وو. (۱۳) موسی خپله خبره جاري وساتله او وې فرمائيل، ”بيا مونږ د زرد سيند نه پورې وتلو لکه څنگه چې مالک خدائ مونږ ته فرمائيلي ؤو. (۱۴) دا د هغې نه اته دېرش کاله پس ؤو چې مونږ د قادس برنيع نه تلي ؤو. د هغه نسل د جنگ ټول سړي

مړه شوی ؤو، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی ؤو. (۱۵)
 مالک خدای هغوی له تر هغه سزا ورکوله چې هغوی ټول د
 قوم نه ختم شوی نه ؤو. (۱۶) کله چې جنگ ته د برابر عمر
 ټول سپری مړه شوی ؤو، (۱۷) نو مالک خدای مونږ ته
 وفرمائیل چې (۱۸) نن به تاسو د عار په لاره د موآب علاقې نه
 تېرېږئ. (۱۹) بیا به تاسو د عمونیانو ملک ته نزدې شی، کوم
 چې د لوط اولاد دی. هغوی له تکلیف مه ورکوئ او نه چې
 ورسره جنگ وکړئ، ځکه چې ما کومه زمکه هغوی له
 ورکړې ده د هغې زمکې نه لږه هم تاسو له نه درکوم. (۲۰) دا
 علاقه د رفائیانو د ملک په نوم هم مشهور ده، دا د هغه خلقو
 نوم دی چې هلته اوسېدل، عمونیانو هغوی د زمزمیانو په نوم
 یادول. (۲۱) هغوی د عناقیانو په شان لوړ لوړ ؤو. هغوی ډېر
 زیات ؤو او هغوی یو طاقتور نسل وو. خو مالک خدای
 هغوی تباہ کړل، نو عمونیانو د هغوی په ملک قبضه وکړه او
 د هغوی په ځای په خپله اوسېدل. (۲۲) مالک خدای د
 ادومیانو دپاره هم دغه شان وکړل، چې د عیسو اولاد وو او د
 غرونو په ملک ادوم کښې اوسېدل. هغه حوریان تباہ کړل، نو
 ادومیانو د هغوی په زمکه قبضه وکړه او د هغوی په ځای په
 خپله اوسېدل، چرته چې تر اوسه پورې هغوی اوسېږي. (۲۳)
 د مدیترانی د سمندر د غاړې سره دا ملک په هغه خلقو آباد
 وو چې هغوی د کریت د جزیرې ؤو. هغوی عویان تباہ کړل،
 کوم چې اصلی اوسېدونکی ؤو او د غزه ښار پورې د هغوی
 په ټول ملک یې قبضه وکړه. (۲۴) ”کله چې مونږ د موآب نه
 تېر شوی ؤو، مالک خدای مونږ ته وفرمائیل، اوس، روان
 شی او د ارنون سیند نه پورې وځی. زه د حسبون اموری
 بادشاه سیحون او د هغه ملک تاسو له درکوم، په هغه حمله

وکړئ او د هغه مُلک قبضه کړئ. (۲۵) د نن نه به د دُنیا په ټولو قومونو باندې ستاسو یره واچوم. هر څوک به ستاسو نوم اورېدو سره په لږزان کېږي.

د بنی اسرائیلو سیحون بادشاه له شکست ورکول

(۲۶) بیا ما د قدیمات د بیابان نه د حسبون بادشاه سیحون ته د صلحې د پېشکش دپاره پېغام وپړونکی ورولېږل چې وئیل چې (۲۷) مونږ پرېږده چې ستا د مُلک نه تېر شو. مونږ به نېغ روان یو او د لارې نه به اخوا دېخوا نه اوړو. (۲۸) مونږ چې کوم خوراک وخورو او چې کومې اوبه وڅښو نو د هغې پېسې به درکړو. مونږ صرف ستاسو د مُلک نه تېرېدل غواړو، (۲۹) او چې د اُردن سیند نه هغه زمکې ته پورې وځو کومه چې مالک خدای زموږ خدای پاک مونږ له راکوی. د عیسو اولاد په ادوم کېنې اوسېږي او موآبیان چې په عار کېنې اوسېږي، هغوی مونږ له اجازت راکړو چې د هغوی په علاقه کېنې تېر شو. (۳۰) خو سیحون بادشاه مونږ پرې نه بنودو چې د هغه په مُلک کېنې تېر شو. مالک خدای ستاسو خدای پاک هغه سخت طبیعته او ضدی کړی وو، نو مونږ شکست ورکړو او د هغه علاقه مو ونيوله، چې تر اوسه پورې زموږ په قبضه کېنې ده. (۳۱) بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل، گوره، ما سیحون بادشاه او د هغه مُلک ستاسو په مخکېنې کمزورې کړی دی، د هغه مُلک ونیسئ او قبضه یې کړئ. (۳۲) سیحون د خپلو ټولو سړو سره د یهض ښار سره نزدې زموږ سره د جنگ دپاره راووتلو. (۳۳) خو مالک خدای زموږ خدای پاک هغه مونږ له په لاس کېنې راکړو، مونږ هغه، د هغه زامن او د هغه ټول سړی ووژل. (۳۴) هم په

هغه وخت مونږ ٽول بشارونه ونيول او تباہ مو کړل او هر يو کس، سږي، بنځي او ماشومان مو ووژل. مونږ هيڅ څوک هم ژوندۍ پرې نه بشودو. (۲۵) مونږ څاروي بوتل او بشارونه مو لوټ کړل. (۲۶) مالک خدائ زموږ خدائ پاک د عروعر نه واخله، چې د ارنون مېدان په غاړه باندې دے او کوم بشار چې د هغه مېدان په مينځ کېږي دے، تر جلعاد پورې ټول بشارونه راباندې ونيول. داسې د يو بشار دېوالونه هم نه ؤو چې زموږ مخه يې نيولې وې. (۲۷) خو نه مونږ د عمونيانو علاقې ته لاړو، نه د يېوق سيند غاړې ته، نه د غرونو ملک بشارونو ته او نه بل نږدې يو ځای ته لاړو چرته چې مالک خدائ زموږ خدائ پاک د تلو نه منع کړی ؤو.

د بني اسرائيلو په عوج بادشاه باندې برے موندل

۳ (۱) او بيا، مونږ د بسن علاقې طرف ته لاړو او د ادرعي بشار ته نږدې د عوج بادشاه د خپل ټول لښکر سره زموږ سره جنگ دپاره راووتلو. (۲) خو مالک خدائ ما ته وفرمائيل چې د هغه نه مۀ یرېره. زۀ هغه، د هغه سږي او د هغه ټوله علاقه تاسو له درکوم. د هغه سره هم هغه شان کار وکړئ لکه څنگه چې مو د اموري بادشاه سيحون سره کړې وو چې هغه په حسبون بادشاهي کوله. (۳) نو مالک خدائ د عوج بادشاه او د هغه خلق هم مونږ له په لاس کېږي راکړل او مونږ هغوی ټول ووژل. يو کس هم ژوندۍ پاتې نه شو. (۴) هم په هغه وخت مونږ د هغه ټول بشارونه قبضه کړل، داسې يو بشار هم نه وو چې مونږ نيولې نه وو. مونږ ټول شپېته بشارونه ونيول، د ارجوب ټوله علاقه چرته چې د بسن بادشاه

عوج بادشاهی کوله. (۵) د دې ټولو بشارونو لوړ لوړ پاڅه دېوالونه ؤو، دروازې او د دروازو بندولو دپاره یې ارامونه ؤو او هلته داسې کلی هم ؤو چې دېوالونه یې نه ؤو. (۶) مونږ ټول بشارونه تباہ کړل او ټول سړی، بښې او ماشومان مو ووژل، هم هغه شان لکه څنگه چې مونږ د حسبون بادشاه چې نوم یې سیحون وو په بشارونو کښې کړی ؤو. (۷) مونږ ټول څاروی بوتلل او بشارونه مو لوټ کړل. (۸) په هغه وخت کښې مونږ د هغه دوه اموری بادشاهانو نه د اردن سیند نمرخاته طرف ته، د ارنون سیند نه واخله د حرمون غره پورې علاقه ونيوله. (۹) صیدانیان د حرمون غره ته سړیون نوم اخلی او اموریان ورته سنیر وائی. (۱۰) مونږ د بسن بادشاه عوج ټول ملک قبضه کړو یعنې د لوړې علاقې بشارونه، د جلعاد او بسن علاقې، د سلکه او ادرعی بشارونو پورې. (۱۱) عوج بادشاه د رفائیانو آخری پاتې کس وو. د هغه د بښېدو صندوق د کانی نه جوړ وو، چې دیارلس فته اوږد او دوه گزه پلن وو. دا تر اوسه پورې د عمونیانو په بشار ربه کښې شته دے.

د اردن نمرخاته طرف ته آبادې شوې قبیلې

(۱۲) ”کله چې مونږ په هغه ملک قبضه وکړه، نو ما د ارنون سیند ته نزدې د عروعر بشار علاقه او د غرونو ملک جلعاد برخه، سره د دې د بشارونو د روبین او جاد قبیلو په حواله کړه. (۱۳) د جلعاد هغه پاتې برخه او ټول بسن ما د منسی نیمې قبیلې په حواله کړو، چرته چې عوج بادشاهی کړې وه، هغه د ټول ارجوب علاقه وه.“ بسن د رفائیانو ملک په نوم مشهور وو. (۱۴) د منسی قبیلې یائیر د ارجوب ټوله علاقه

ونيوله، کوم چې بسن دے او داسې د جسور او معکه د
 سرحد پورې. هغه په دې کلو باندې خپل نوم کېښودو او دا
 تر اوسه پورې د يائير کلي په نوم يادېږي. (۱۵) ”د منسی
 قبيلې مکير ته ما جلعاد په حواله کړو. (۱۶) او د جلعاد نه
 واخله د ارنون سيند پورې علاقه ما د روبين او جاد قبيلو په
 حواله کړه. د هغوی سرحد د سيند مينځ وو او د هغوی بل
 سرحد د يبوک سيند وو، چې د هغې يوه برخه د عمونيانو
 سرحد وو. (۱۷) د هغوی علاقه د اردن سيند پورې خوره وه
 او لاندې د گليل درياب نه واخله د مالکې درياب پورې او د
 پسگه د غره لمنې پورې خوره وه. (۱۸) هم په هغه وخت، ما
 هغوی ته دا اصول وښودل، مالک خدای ستاسو خدای پاک
 د اردن نمرخاته طرف ته دا ملک د نيولو دپاره تاسو له
 درکړې دے. خپلو جنگي سړو له وسله ورکړئ او هغوی د
 بنی اسرائيلو د نورو قبيلو نه مخکښې د اردن نه پورې ولېږئ،
 چې په هغه ملک نيولو کېښې د هغوی مدد وکړي. (۱۹) ما ته
 پته ده چې تاسو سره ډېر څاروی دی، نو صرف ستاسو
 ښځې، بچي او څاروی به په هغه ښارونو کېښې ستاسو نه پاتې
 شي کوم چې ما ستاسو په حواله کړی دی. (۲۰) هغه ملک
 چې مالک خدای يې بنی اسرائيلو له ورکوی چې د اردن
 نمرپرېواته طرف ته دے، د هغې په نيولو کېښې تر هغې پورې
 د بنی اسرائيلو مدد وکړئ چې مالک خدای هغوی هلته په
 امن سره اوسېدو ته پرېښی نه وی، لکه څنگه چې هغه تاسو
 په امن کړی یی. د هغې نه پس، تاسو واپس دې ملک ته
 راتلئ شئ کوم چې ما ستاسو په حواله کړې دے. (۲۱) بيا
 ما يشوع ته دا اصول وښودل، تا هغه هر څه وليدل چې مالک
 خدای ستاسو خدای پاک د هغه دوه بادشاهانو يعنې سيحون

او عوج سره وکړل، او چې د چا په مُلک هم حمله کوي هم هغه شان به ورسره وشي. (۲۲) د هغوي نه مه یرېږئ، ځکه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به ستاسو دپاره جنگ وکړي.

د حضرت موسیٰ کنعان ته نه پرېښودل

(۲۳) په هغه وخت کې چې ما د زړه د اخلاصه دا دُعا وکړه چې، (۲۴) اے مالک خدایه، ما ته پته ده چې تا صرف خپله لوي او طاقت خپل خدمت کوونکی ته څرگندول شروع کړل. په آسمان او په زمکه کې چې داسې خدای نشته چې ستا په شان لوي لوي کارونه وکړي. (۲۵) مالک خدایه، ما پرېږده چې د اردن سیند نه پورې وځم او چې هغه زرخېزه زمکه وینم چې په بل طرف باندې ده او چې د غرونو بنائسته مُلک او د لبنان غرونه وینم. (۲۶) خو ستاسو په وجه مالک خدای ما ته په قهر وو او زما سوال یې وانه ورېدو. او راته یې وفرمائیل، بس نور چې د دې ذکر ونه کړئ. (۲۷) د پسگه غره سر ته لاړ شه او هر طرف ته وگوره. چې څه درته ښکاری نو هغه په غور سره وگوره، ځکه چې ته به هیڅکله هم د اردن نه پورې نه وځي. (۲۸) د دې په ځای یسوع ته خپل اصول وښایه. د هغه حوصله مضبوطه کړه، ځکه چې هغه به د خلقو لارښودنه کوي چې هغه مُلک قبضه کولو له ورپورې وځي کوم چې ته ویني. (۲۹) نو مونږ بیت فکور ښار ته مخامخ په هغه مېدان کې پاتې شو.

د حضرت موسیٰ بنی اسرائیلو ته د خدای پاک د

تابعدری نصیحت کول

۴

۱) بیا موسیٰ خلقو ته وفرمائیل، ”نو اوس به تاسو په

هغه ټولو حکمونو عمل کوئ کوم چې زه درته بنايم، نو تاسو

به ژوندی پاتې شی او هغه ملک به قبضه کړئ چې مالک

خدای ستاسو د پلار نیکه خدای پاک یې تاسو له درکوی.

۲) زه چې تاسو له کوم حکم درکړم په هغې کبني مۀ خۀ

زیاتوئ او مۀ خۀ کموئ. چې ما مالک خدای ستاسو خدای

پاک کوم حکمونه درکړی دی په هغې عمل کوئ. ۳) تاسو

په خپله ولیدل چې د فعور په غره کبني مالک خدای خۀ

وکرل. هغه هغوی ټول تباہ کړل چا چې د بعل عبادت کولو،

۴) خو ستاسو هغه کسان چې د مالک خدای ستاسو د

خدای پاک وفادار و، هغوی تر نن ورځې پورې ژوندی پاتې

دی. ۵) ما تاسو ته هغه ټول قانون بنودلے دے، کوم چې

مالک خدای زما خدای پاک ما ته بنودلے دے چې تاسو

هغه قانون په هغه ملک کبني پوره کړئ چې د قبضه کولو

دپاره ورباندې حمله کوئ. ۶) په وفاداری سره په دې عمل

کوئ، نو د نورو قومونو خلقو ته به پته ولگی چې تاسو

څومره هوبنیار خلق یئ. کله چې هغوی د دې ټول قانون نه

خبر شی، نو هغوی به ووائی، دا عظیم قوم څومره حکمت او

پوهه لری. ۷) بل داسې یو قوم هم نشته چې هغه هر څومره

لوئ وی، چې د هغوی داسې خدای وی چې په ضرورت

کبني ورته دومره نزدې وی لکه څومره چې مالک خدای

زمونږ خدای پاک مونږ ته نزدې دے. مونږ چې کله هم د مدد

دپاره هغه ته سوال وکړو نو هغه زمونږ سوال قبلوی. ۸) بل

داسي يو قوم هم نشته چي هغه هر څومره لوي وي، چي د هغوي سره داسي د صداقت قانون وي لکه چي نن ما تاسو ته بنودلے دے. (۹) پام کوي. او دا خبره يقيني کړي چي تر کومي پورې تاسو ژوندي يئ نو څه چي مو په خپلو سترگو ليدلي دي هغه مه هپروي. خپل بچي او نمسي د هغه ورځي نه خبر کړي، (۱۰) چي تاسو د سينا په غره باندې د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په حضور کبني ولاړ وي، کله چي هغه ما ته وفرمائيل چي، خلق راغونډ کړه. زه غواړم چي د هغوي سره خبرې وکړم، نو چي تر کومي پورې هغوي ژوندي وي نو زما فرمانبرداري به زده کوي او خپلو بچو ته به بنائي چي هم دغسي کوي. (۱۱) چي تاسو څنگه د غره لمنې ته لاړي او هلته ودرېدئ په کوم چي اور لگېدلے وو او لمبي يي آسمان ته ختلې او وريغ او تکه توره تياره شوه. (۱۲) هغوي ته ووايي چي مالک خدائ ستاسو سره څنگه د اور نه خبرې وکړي، تاسو څنگه د هغه خبرې واورېدلي خو د هغه صورت مو ونه ليدو. (۱۳) هغه تاسو ته وفرمائيل چي د هغه لوظ پوره کولو دپاره به څه کوي، تاسو به په هغه لسو حکمونو عمل کوي، کوم چي هغه د کايو په هغه دوه تختو باندې ليکلي وو. (۱۴) مالک خدائ ما ته وفرمائيل چي تاسو ته هغه ټول قانون وبناييم چي په هغې به تاسو په هغه ملک کبني عمل کوي چي په کوم باندې تاسو حمله کوي او قبضه کوي يي.

د بت پرستي خلاف خبرداري

(۱۵) کله چي مالک خدائ د سينا په غره باندې د اور نه تاسو سره خبرې وکړي او تاسو د هغه صورت ونه ليدو، نو خپلي

فائدي ڊپاره پام ڪوي چي (۱۶) په هر شڪل ڪبني بُت جوڀولو
 په وجه خپل ڄانونه گناهگار نه ڪري، ڪه هغه شڪل د نر وي،
 يا د بنڄي، (۱۷) د ڄناور يا د مارغه، (۱۸) د داسي يو ڄناور
 چي په زمڪه تلل ڪوي يا ڪه په اويو ڪبني د ڪب وي. (۱۹) په
 داسي آزمڀڀست ڪبني مه پربوڄي چي ڄهه په آسمان ڪبني
 گوري چي د هغي عبادت يا خدمت وڪري، لڪه نمر، سپورمي
 او ستوري. مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ نورو ٽولو خلقو
 ته دا ورڪري دي چي عبادت پي ڪوي. (۲۰) خو تاسو هغه
 خلق يي چي مالڪ خدائ د مصر نه راوويستلي چرته چي
 تاسو د اور په تنور ڪبني وي. هغه تاسو ڄڪه راوويستلي چي
 هغه تاسو خپل خلق جوڀ ڪري لڪه چي نن تاسو يي. (۲۱) خو
 ستاسو په وجه مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ ما ته غصه
 وو او دا قسم پي وڃورو چي ته به د اردن سيند نه پوري نه
 وڄي چي هغه آباد ملڪ ته لاڀ شي ڪوم چي هغه تاسو له
 درڪوي. (۲۲) زه به په دي ملڪ ڪبني مڀ شم او هيڄڪله به د
 سيند نه پوري نه وڄم، خو هغه وخت نزدې دے چي تاسو به
 واورئي او هغه آباده زمڪه به قبضه ڪري. (۲۳) پام ڪوي.
 مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ چي تاسو سره ڪوم لوظ
 ڪري دے هغه مه هبروي. د هغه ڪم مني چي يو قسم بُت
 هم مه جوڀوي (۲۴) ڄڪه چي مالڪ خدائ ستاسو خدائ
 پاڪ د يو بل شوي اور په شان دے، او غبرتي خدائ پاڪ
 دے. (۲۵) تر دي پوري چي تاسو به په هغه ملڪ ڪبني تر
 ڊبره وخته پوري يي او بچي او نمسي به مو پيدا شي، د يو
 ڄيز په شڪل هم بُت جوڀولو په وجه خپل ڄانونه مه
 گناهگاروي. د مالڪ خدائ په نظر ڪبني دا يو بد عمل دے
 او د دي په وجه به هغه غصه شي. (۲۶) نن زه آسمان او

زمکه ستاسو خلاف گواهان جوڀووم، كه تاسو زما نافرمانى
 وكړئ، نو تاسو به زر د زمكې نه ورك شئ. تاسو به په هغه
 ملك كښې پېره موده ژوند ونه كړئ كوم چې د اردن نه
 پورې دى او تاسو يې قبضه كوي. تاسو به تباہ شئ. (۲۷)
 مالک خدائى به تاسو په نورو قومونو كښې خواره واره كړي،
 هلته به صرف يو څو كسان ستاسو نه ژوندى پاتې شي. (۲۸)
 هلته به تاسو د داسې معبودانو خدمت كوي چې انسان جوړ
 كړى وي، د لرگو او د كاڼو معبودان، هغه معبودان چې نه
 ليدل او نه اورېدل كولى شي، نه خوراك او نه بويول كولى
 شي. (۲۹) خو كه هلته تاسو مالک خدائى خپل خدائى پاك
 ولټوي او د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د هغه
 لټون وكړئ نو تاسو به هغه ومومئ. (۳۰) كله چې تاسو په
 تكليف كښې يئ او په تاسو باندي دا هر څه تېر شوي وي، نو
 آخر به مالک خدائى ته راواپس شئ او د هغه تابعدارى به
 وكړئ. (۳۱) هغه رحم كوونكې خدائى پاك دى. هغه به تاسو
 نه پرېږدي او نه به مو تباہ كوي او هغه به هغه لوظ نه هېږوي
 چې كوم هغه په خپله ستاسو پلار نيکه سره كړې دى. (۳۲)
 تاريخ ته وگورئ. ستاسو د پېدايښت نه مخكښې وخت، او
 وروستو وخت او زمانې ته وگورئ كله چې مالک خدائى بنى
 آدم په زمكه پېدا كړو. ټوله دنيا ولټوي. د دې په شان لوى
 كار مخكښې كله هم شوې دى څه؟ ولې مخكښې چا د دې
 په شان څه اورېدلى دى؟ (۳۳) داسې څه خلق شته چې هغوى
 د اور نه د يو خدائى خبرې اورېدلي وي او ژوندى پاتې وي
 لكه ستاسو په شان؟ (۳۴) بل خدائى كله هم دا جرأت كړې
 دى چې د بل قوم نه خلق روان كړي او بويي ځي او هغوى
 خپل خلق جوړ كړي، لكه څنگه چې مالک خدائى ستاسو

خُدائِ پاڪ ستاسو ڊپارهه په مصر کبني وکړل؟ ستاسو د سترگو په وړاندې هغه د خپل لوی طاقت او قوت نه کار واخستلو، هغه وياگانې او جنگ راوستلو، معجزې او نبی يې وبنودلې او پروونکی کارونه يې وکړل. (۳۵) مالک خُدائِ تاسو ته دا وبنودل چې دا ثابت شى چې يواځې هغه خُدائِ پاڪ دے او بې له هغه نه بل نشته. (۳۶) هغه په تاسو باندې د آسمان نه خپل آواز واورېدو چې هغه ستاسو تربيت وکړی، او هغه دلته په زمکه باندې په تاسو خپل مقدس اور وليدلو او د دې نه يې تاسو سره خبرې وکړې. (۳۷) ځکه چې هغه ستاسو پلار نيکه سره مينه کوله، هغه تاسو غوره کړی او د خپل لوی طاقت سره هغه په خپله تاسو د مصر نه راويستلی. (۳۸) کله چې تاسو مخ په وړاندې روان وئ، نو هغه هغه قومونه وشرل چې ستاسو نه لوی او طاقتور و، چې هغه تاسو د هغوی مُلک ته راوی او در يې کړی، کوم مُلک چې نن هم ستاسو دے. (۳۹) نو نن دا خبره ياده ساتئ او هيڅکله يې مة هېروئ. مالک خُدائِ هغه خُدائِ پاڪ دے چې په آسمان کبني او لاندې په زمکه کبني موجود دے. بل يو خُدائِ هم نشته. (۴۰) د هغه ټول قانون ومنئ کوم چې نن ما تاسو له درکړے دے، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به هر کار سم وی. په هغه مُلک کبني به اوسېرئ کوم چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاڪ همپشه ڊپارهه تاسو له درکوی.

د اُردن نمرخاتة طرف ته د پناه ډپارهه بشارونه

(۴۱) بيا موسى د اُردن سيند نمرخاتة طرف ته درې بشارونه بېل کړل. (۴۲) کله چې څوک په غلطۍ سره داسې څوک ووژنی چې دشمنی يې ورسره نه وی نو قاتل به د دې بشارونو

نه يو ښار ته د پناه دپاره وتښتی او خپل ژوند به بچ کړی.

۴۳) د لوړې علاقې په بیابان کښې د بصر ښار، د روبین

قبیلې دپاره وو، د جلعاد په علاقې کښې، د رامات ښار د جاد

قبیلې دپاره وو، د بسن په علاقه کښې، جولان د منسی قبیلې

دپاره وو.

د خدای پاک د قانون په حقله د حضرت موسی

پیغام ورکول

۴۴) موسی بنی اسرائیلو ته د خدای پاک قانون او اصول

وښودل. ۴۵-۴۶) دا د هغې نه وروستو وُو چې هغوی د

مصر نه راوتلی وُو او هغوی د اردن سیند په نمرخاته طرف،

بیت فکور ښار ته مخامخ په مبدان کښې وُو، چې هغوی له یې

دا قانون ورکړو. دا په هغه علاقه کښې وُو کومه چې د اموری

بادشاه سیحون وه، هغه د حسبون په ښار کښې بادشاهی

کوله. موسی او اسرائیلیان چې کله د مصر نه راووتل نو هغه

له یې شکست ورکړو. ۴۷) هغوی د هغه او د بسن بادشاه

عوج په ملک قبضه وکړه، دا د اموریانو بل بادشاه وو چې د

اردن نمرخاته طرف ته اوسېدو. ۴۸) دا ملک د ارنون سیند

په غاړه، د عرویر ښار نه واخله، د سربون غره پورې خور

وو، کوم چې حرمون دے. ۴۹) په دې کښې هغه ټوله علاقه

هم شامله وه چې د اردن سیند نمرخاته طرف ته د مالګې

د ریاب پورې وه او د پسګه د غره تر لمنې پورې وه.

د شریعت لس حکمونه

۵) موسی ټول اسرائیلیان راغونډ کړل او هغوی ته یې

وفرمائيل، ”اے بنی اسرائیلو. دې قانون ته غور و نیسی کوم
 چې نن زه تاسو له درکوم. دا زده کړی او وگورئ چې
 خامخا به ورباندې عمل وکړی. (۲) د سینا په غره باندې
 مالک خدای زمونږ خدای پاک یو لوظ وکړو، (۳) هغه لوظ
 نه صرف زمونږ د پلار نیکه سره وو، بلکې زمونږ ټولو سره
 وو کوم چې نن ژوندی یو. (۴) مالک خدای هلته په غره
 باندې د اور نه تاسو سره مخامخ خبرې وکړې. (۵) په هغه
 وخت کبني زه ستاسو او مالک خدای په مینځ کبني د
 مینځگړی په شان د دې دپاره ولاړ وم چې هغه خه ووائی نو
 زه به یې تاسو ته ووايم، ځکه چې تاسو د اور نه یرېدئ او
 غره ته ونه ختلئ. مالک خدای وفرمائيل چې، (۶) زه مالک
 خدای ستاسو خدای پاک یم، چا چې د مصر نه راوویستلئ،
 چرته چې تاسو غلامان وئ. (۷) زما نه غېر د نورو معبودانو
 عبادت مه کوئ. (۸) د ځان دپاره د داسې یو څیز په شکل
 هم بتان مه جوړوئ چې هغه پاس په آسمان کبني وی یا
 لاندې په زمکه باندې وی او یا د زمکې د لاندې په اوبو کبني
 وی. (۹) یو بت ته هم چې سجده ونه لگوئ او نه یې عبادت
 وکړئ، ځکه چې زه مالک خدای ستاسو غېرتی خدای پاک
 یم. زه د پلار نیکه د گناه سزا د هغوی اولاد له تر درېم او
 څلورم نسله پورې ورکوم څوک چې زما نه نفرت کوی. (۱۰)
 خو زه د هغه خلقو زرگونو نسلونو ته خپله مینه بنایم څوک
 چې زما سره مینه لری او زما حکمونه منی. (۱۱) زما نوم د
 غلطو مقصدونو دپاره مه استعمالوئ، ځکه چې زه، مالک
 خدای ستاسو خدای پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک
 چې زما نوم بې ځایه اخلی. (۱۲) د سبت ورځ یاده لری او دا
 مقدسه وگنئ، هم هغه شان لکه څنگه چې ما، مالک خدای

ستاسو خُڊائِ پاڪ حُڪم ڪرے دے. (۱۳) په شپڙو ورڻو
 ڪبني تاسو خپل ڪار روزگار ڪوئ، (۱۴) خو اوومه ورڻ د
 آرام ورڻ ده چي ما ته وقف ده. په هغه ورڻ به هيڻ ڻوڪ
 ڪار نه ڪوئ، نه تاسو، نه ستاسو بچي، نه ستاسو غلامان، نه
 ستاسو ڻاور او نه هغه مسافر چي ستاسو په مُلڪ ڪبني
 اوسيري. ستاسو غلامان به هم هغه شان آرام ڪوئ لکه ڻنگه
 چي تاسو ڪوئ. (۱۵) هغه راپه ياد ڪري چي تاسو په مصر
 ڪبني غلامان وي او ما، مالڪ خُڊائِ، ستاسو خُڊائِ پاڪ د
 خپل لوي طاقت او قوت سره آزاد ڪري. نو ڻڪه زه تاسو له
 حُڪم درڪوم چي د سبت ورڻ ياده لري. (۱۶) د خپل مور او
 پلار عزت ڪوئ، لکه چي زه، مالڪ خُڊائِ، ستاسو خُڊائِ
 پاڪ تاسو له حُڪم درڪوم، نو ستاسو هر ڻه به سم وي او
 تاسو به په هغه مُلڪ ڪبني يو اوڀر د عمر تير ڪري ڪوم چي
 درڪوم. (۱۷) قتل مه ڪوئ. (۱۸) زنا مه ڪوئ. (۱۹) غلامه
 ڪوئ. (۲۰) د چا خلاف د دروغو گواهي مه ورڪوئ. (۲۱) د
 بل سڙي د بڻڻي خواهش مه ڪوئ، د هغه د ڪور، د هغه د
 زمڪي، د هغه د نوڪرانو، د هغه د ڻارو، د هغه د ڻرونو، يا
 د بل داسي يو شي لالچ هم مه ڪوئ ڪوم چي د هغه وي. (۲۲)
 ڪله چي تاسو د غره سره راغونڊ وي نو دا حُڪمونه مالڪ
 خُڊائِ تاسو ٽولو له درڪرل. ڪله چي هغه د اور نه او د تڪي
 تورپي وريڻي نه په يو دروند آواز سره خبرپي وڪرپي نو هم
 دغه حُڪمونه پي درڪرل. بيا هغه دا د ڪاڻو په دوه تختو وليکل
 او ما له پي راکرل.

د خلقو وڀره

(۲۳) ڪله چي ٽول غر اور اخسته وي او تاسو د تيارپي نه

آواز واوربدو، نو ستاسو د قبیلو مشران ما له راغلل (۲۳) او
 هغوی وویل چې مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته
 خپله لوی او جلال په هغه وخت وښودلو چې د اور نه مو د
 هغه خبرې اورېدلې. مونږ ته نن دا پته ولگېده چې که خدای
 پاک د یو انسان سره خبرې وکړی نو هغه انسان بیا هم
 ژوندی پاتې کېدای شي. (۲۵) خو مونږ ولې خپل ځانونه د
 مرگ په خطر کېښي واچوو؟ هغه لوی اور به مونږ تباہ کړی.
 زمونږ دا یقین دے که چېرې بیا مونږ د مالک خدای زمونږ د
 خدای پاک خبرې واورېدلې نو مړه به شو. (۲۶) داسې یو
 انسان شته څه چې هغه د اور نه د ژوندی خدای پاک خبرې
 اورېدلې وی او بیا هم ژوندی پاتې وی؟ (۲۷) موسی، واپس
 لاړ شه او هغه هر څه په غور سره واوره څه چې مالک
 خدای زمونږ خدای پاک فرمائی. بیا واپس راشه او چې هغه
 درته څه وویلی وی نو هغه مونږ ته ووايه. مونږ به هغې ته غوږ
 ونیسو او عمل به پرې وکړو. (۲۸) کله چې مالک خدای دا
 واورېدل، نو هغه ما ته وفرمائیل، ما د دې خلقو خبرې
 اورېدلې دی او هغوی بلکل ټیک وائی. (۲۹) کاش چې هغوی
 همپشه صرف هم دغه شان احساس لرلے. کاش چې هغوی
 همپشه زما درناوے کولے او زما ټول حکمونه یې منلے، نو
 چې د هغوی او د هغوی د اولاد به همپشه دپاره هر څه سم
 وے. (۳۰) لاړ شه او هغوی ته ووايه چې واپس خپلو خېمو ته
 لاړ شي. (۳۱) خو موسی، ته، زما سره ایسار شه او زه به تا
 له زما ټول حکمونه درکړم. هغه بیا خلقو ته وښايه، چې
 هغوی په دې باندې په هغه ملک کېښي عمل کوی کوم چې
 هغوی له ورکوم. (۳۲) بنی اسرائیلو، گورئ چې تاسو هغه هر
 څه وکړئ د کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو

له حُڪم درڪرڻ ڏي. او د ڊي قانون نه اخوا ڊبخوا مءُ
 اوڀري. (۳۳) ٻه هغه ٽولو حُڪمونو عمل ڪوي، نو ستاسو هر
 خه به سم وي او ٻه هغه مُلڪ ڪبني به تاسو ژوند تڀروي د
 ڪوم قبضه ڪولو له چي تاسو روان يئ.

لوي حُڪم

۶ (۱) دا ٽول هغه حُڪمونه ڊي چي مالڪ خُڏائ ستاسو
 خُڏائ پاڪ ما له حُڪم راکڙي ڏي چي تاسو ته ٻي وٺايو.
 چي ٻه هغه مُلڪ ڪبني پر ٻي عمل ڪوي چي تاسو ورننوخي او
 قبضه پر ڪوي. (۲) او چي تر ڪومي پوري تاسو، ستاسو
 بچي او ستاسو نمسي ژوندي وي نو د مالڪ خُڏائ ستاسو
 خُڏائ پاڪ نه خامخا ڀرڀري. ڪه تاسو د هغه ٻه ٽول قانون
 عمل وڪڙو ڪوم چي زه تاسو له درڪوم نو ٻه هغه مُلڪ ڪبني
 به ستاسو عُمَر زيات شي. (۳) اءِ بني اسرائيلو، غور شي.
 او ٻه ڊي حُڪمونو باند ٻي عمل ڪوي نو ستاسو هر ڪار به سم
 وي او ٻه هغه مُلڪ ڪبني به مو ڀر اولاد پيدا شي چي
 زرخيزه او آباد ڏي، لڪه خنگه چي مالڪ خُڏائ، ستاسو د
 پلار نيڪه خُڏائ پاڪ، تاسو سره وعده ڪڙي ده. (۴) اءِ بني
 اسرائيله واوره. مالڪ زمونڊ مالڪ خُڏائ واحد ذات ڏي.
 (۵) تاسو د مالڪ خُڏائ خپل خُڏائ پاڪ سره ٻه پوره زڙه
 سره، ٻه پوره خان او ٻه خپل ٽول طاقت سره مينه سائي.
 (۶) ڪوم حُڪمونه چي درڪوم نو هغه ٻه ياده ياد ڪري. (۷)
 خپلو بچو ته دا بيا بيا وريادوي. ڪه ٻه ڪور ڪبني ناست يئ يا
 ٻه لاره روان يئ، چي خُملي يا پاخي، نو د ڊي ٻه حقله د
 هغوي سره خبري ڪوي. (۸) دا ٻه خپلو مٿو او ٻه خپلو تندو

باندې وټړئ چې ستاسو دپاره د يادېدو د نښې په شان وي.

۹) دا د خپلو کورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په

دروازو وليکئ.

د نافرمانۍ خبردارۍ

۱۰) لکه څنگه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو

پلار نيکه، ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره لوظ کړې دې،

هغه به تاسو له لوی لوی او ښائسته ښارونه درکړي کوم چې

تاسو نه وي جوړ کړي. ۱۱) کورونه به مو د ښو ښو څيزونو

نه پک وي چې کوم تاسو په کښې اېښي نه وي او هلته به

کوهی وي چې تاسو کنستلی نه وي او د انگورو او زيتونو

باغونه به وي چې تاسو کړلی نه وي. کله چې مالک خدای

تاسو دې ملک ته راوړي نو ستا دپاره به خوراک پېر وي او

تاسو به ماره شئ، ۱۲) نو پام کوئ چې مالک خدای هېر نه

کړئ کوم چې تاسو د مصر ملک نه راوويستلی، چرته چې

تاسو غلامان وي. ۱۳) مالک خدای د خپل خدای پاک نه

يرپړئ، تش د هغه عبادت کوئ او صرف د هغه په نوم قسم

خوړئ. ۱۴) د نورو معبودانو عبادت مه کوئ، د هغه خلقو د

معبودانو کوم چې ستاسو په خوا او شا کښې وي. ۱۵) ځکه

چې مالک خدای ستاسو خدای پاک کوم چې تاسو سره

اوسېږي، هغه يو غېرتي خدای پاک دې. د هغه غضب به په

تاسو راشي او هغه به د زمکې مخ نه تاسو ورک کړي. ۱۶)

تاسو په خپل مالک خدای آزمېښت مه کوئ، لکه څنگه چې

تاسو هغه په مسه کښې آزمائيلو. ۱۷) پام کوئ چې د هغه په

ټول قانون عمل کوئ کوم چې هغه تاسو له درکړې دې.

۱۸) د مالک خدای په نظر کښې چې څه صحيح او ښه وي

نو هم هغه کوي، نو ستاسو هر يو کار به سم وي. تاسو به هغه آبادي زمکي ته ورنه وځي او ستاسو به شي چي مالک خدائ ستاسو پلار نيکه سره د هغي وعده کړي ده، (۱۹) او لکه چي هغه څنگه وعده کړي ده، تاسو به خپل دشمنان د هغه ځاي نه وشړي. (۲۰) په راتلونکي زمانه کښي کله چي بچي درنه تپوس کوي چي مالک خدائ زمونږ خدائ پاک د دې ټول قانون د منلو حکم مونږ له وډي راکړي دے؟ (۲۱) نو هغوي ته ووايي چي مونږ په مصر کښي د فرعون غلامان وؤ او مالک خدائ د خپل لوي طاقت سره مونږ بچ کړو. (۲۲) مونږ په خپلو سترگو وليدل چي هغه مصريانو، فرعون او د هغه ټولو آفسرانو ته خپلي معجزې او يروونکي کارونه وښودل. (۲۳) هغه مونږ د مصر نه آزاد کړو چي دلته مو راولي او دا ملک راکړي، لکه چي څنگه هغه زمونږ پلار نيکه سره وعده کړي وه. (۲۴) بيا مالک خدائ زمونږ خدائ پاک مونږ ته حکم وکړو چي د هغه په ټول قانون به عمل کوؤ او د هغه درناوي به کوؤ. که مونږ داسي وکړل نو زمونږ قوم به همپشه د هغه د نظر لاندې وي او کاميابي به زمونږه وي. (۲۵) که مونږ په وفاداري سره په هغه هر څه عمل وکړو چي مالک خدائ زمونږ خدائ پاک يې مونږ ته حکم کړي دے، نو هغه به زمونږ نه رضا وي.

د مالک خدائ قوم

۷ (۱) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به تاسو هغه ملک ته وردننه کړي چي د کوم قبضه کولو له وروان يي او هغه به د دې نه ډېر قومونه وشړي. کله چي تاسو مخ په وړاندې

ڄي، نو هغه به اووهُ قومونه وِشِري کوم چي ستاسو نه لوي
 او طاقتور دي. هغوي حَتِيان، جرجاسيان، اموريان،
 کنعانيان، فرزبان، حويان او ييوسيان دي. (۲) کله چي
 مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک تاسو په هغه خلقو زورور
 کري او شکست ورکري، نو هغوي ٽول ووڙئي. د هغوي سره
 لوظ مهُ کوي او چي هيخ رحم ورباندې ونهُ کري. (۳) د
 هغوي سره ودونه مهُ کوي او خپل اولاد هغوي سره ودونو ته
 مهُ پرپردي، (۴) حُکله چي هغوي به بيا ستاسو اولاد د مالک
 خُدائِ نه واپروي چي د هغوي د معبودانو عبادت به کوي. نو
 بيا به د مالک خُدائِ غضب په تاسو راشي او تاسو به
 سمدستي تباه کري. (۵) د هغوي د قربان گاه خايونه وران
 کري، د هغوي مقدسي ستنې ٽوٽي ٽوٽي کري، د هغوي د
 اشيري بُت نبني راوغورزوي او د هغوي بُتان وسوزوي. (۶)
 تاسو د مالک خُدائِ يعني د خُدائِ پاک مقدس خلق يئ. نو
 هغه د زمکي د مخ نه خوبس کري چي د هغه خپل خاص
 خلق اوسي. (۷) مالک خُدائِ تاسو سره د دي پاره مينه نه
 ده کري او نه پي خوبس کري يئ چي تاسو د نورو خلقو نه
 زيات وي، په حقيقت کبني تاسو د ٽولو نه وپوکي قوم وي.
 (۸) خو مالک خُدائِ ستاسو سره مينه وکړه او هغه وعده
 پوره کوي کومه پي چي ستاسو پلار نيکه سره کري وه. نو
 حُکله هغه د خپل لوي طاقت سره تاسو بچ کري او د مصر
 بادشاه، فرعون د غلامي نه پي آزاد کري. (۹) ياد سائي چي
 مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک، حقيقي خُدائِ پاک دے او
 هغه وفادار دے. هغه به خپل لوظ پوره کري او د هغه خلقو
 زرگونو نسلونو ته به نه بدلېدونکي مينه وبنائي څوک چي د
 هغه سره مينه لري او د هغه په حُکمونو عمل کوي، (۱۰) او

ڄوڪ چي تري نه نفرت كوي نو په بدل ڪبني به هغه تباہ ڪري. هغه به هغه ڇا له په سزا ورڪولو ڪبني سستي ونه ڪري ڄوڪ چي د هغه نه نفرت وڪري. (۱۱) تاسو ته چي ڄهه بنودلے شوي دي نو په هغي عمل وڪري، نن چي ما كوم قانون درڪري دے په هغي عمل وڪري.

د فرمانبرداري ڪولو برڪتونه

(۱۲) ڪه تاسو دي حڪمونو ته غور ونيسي او په وفاداري سره پري عمل ڪوي، نو مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ به ستاسو سره خپل لوظ پوره ڪري او خپله نه بدلپونڪي مينه به درته وڻائي، لکه ڄنگهه چي هغه ستاسو پلار نيڪه سره وعده ڪري ده. (۱۳) هغه به ستاسو سره مينه ڪوي او برڪت به درڪري، نو ستاسو شمپر به زيات شي او ڀر اولاد به پيدا شي، هغه به ستاسو پتي برڪتناڪ ڪري، نو چي ستاسو غله، مے او د زيتونو تهل به پيدا ڪري، او هغه به تاسو له برڪت درڪري چي تاسو له ڀر ڄاروي، چھلي او گڀي درڪري. هغه به دا ٽول برڪتونه تاسو له په هغه ملڪ ڪبني درڪري د كوم چي هغه ستاسو پلار نيڪه سره تاسو له د درڪولو وعده ڪري ده. (۱۴) په دنيا ڪبني د يو قوم سره به هم ستاسو په شان ڀر برڪتونه نه وي. نه به ستاسو يو کس او نه به ستاسو يو ڄاروي شند گرخي. (۱۵) مالڪ خدائي به تاسو د ٽولو بيمارو نه وساتي، هغه به په تاسو باندې داسي خرابي بيماري نه راولي ڪومي چي تاسو په مصر ڪبني ليدلي وي، خو هغه بيماري به ستاسو په ٽولو دشمنانو راولي. (۱۶) هغه هر يو قوم تباہ ڪري په كوم چي مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ تاسو زورور ڪري يئ او چي په هغوي باندې هيخ رحم ونه ڪري. د

هغوى د معبودانو عبادت مۀ كوي، ځكه چې دا به ستاسو
 دپاره يو دام جوړ شي. (۱۷) په خپل زړۀ كښې دا مۀ وايئ چې
 دا قومونه ستاسو نه په شمېر كښې زيات دي او هغوى تاسو
 نۀ شي شړلې. (۱۸) د هغوى نه مۀ يرېرئ، هغه څۀ راپه ياد
 كړئ چې مالِك خُدائ ستاسو خُدائ پاك په فرعون او په
 ټول مصر وكړل. (۱۹) هغه سختې وياگانې، معجزې او نښې
 رايادې كړئ چې تاسو په خپلو سترگو وليدلې او هغه لوى
 طاقت او قوت چې د كوم په ذريعه مالِك خُدائ ستاسو
 خُدائ پاك تاسو آزاد كړئ. لكه څنگه چې هغه مصریان تباہ
 كړل، نو هغه ټول خلق به هم هغه شان تباہ كړي چې تاسو
 ترې نه يرېرئ. (۲۰) هغه به په هغوى وارخطائى ورولېږي او
 هغه به هغوى هم تباہ كړي چې څوك تښتي او پټيږي. (۲۱) نو
 د دې خلقو نه مۀ يرېرئ. مالِك خُدائ ستاسو خُدائ پاك
 ستاسو مل دى، خُدائ پاك لوى او يروونكې دى. (۲۲) چې
 تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به دا قومونه لږ لږ شړي.
 تاسو به هغوى ټول په يو ځل نۀ شي شړلې، ځكه كه تاسو
 داسې وكړل، نو ځنگلي ځناور به زيات شي او دا به ستاسو
 دپاره يوه خطرې جوړه شي. (۲۳) مالِك خُدائ به تاسو
 ستاسو په دشمنانو زورور كړي او تر هغې پورې به وارخطا
 وي چې ترڅو تباہ شوى نۀ وي. (۲۴) هغه به د هغوى په
 بادشاهانو تاسو زورور كړي. تاسو به هغوى ووژنئ او هغوى
 به هېر كړي شي. هيڅ څوك به ستاسو مخه نۀ شي نيولې،
 تاسو به هر يو تباہ كړئ. (۲۵) د هغوى بتان وسوزوئ. په دې
 باندې چې كوم سپين زړ يا سرۀ زر لگېدلى وي، د هغې
 خواهش مۀ كوي، هغه ترې نه د خپلو ځانونو دپاره مۀ اخلي.
 گڼي دا به ستاسو دپاره يو دام جوړ شي، ځكه چې مالِك

خُدائِ ستاسو خُدائِ پاڪ د بُت پرستي نه نفرت كوي. (۲۶)
 هغه بُتان خپلو ڪورونو ته مءُ راوڙي، گڻي په تاسو به هم هغه
 لعنت وي ڪوم چي په هغوي دے. تاسو خامخا د دي بُتانو نه
 ڪرڪه ڪوي او سپڪ ورته گوري، ڪڪه چي دا لعنتي دي.

بني اسرائيلو ته د بني زمڪي ملاوڊل

۸ (۱) ما چي نن ڪوم قانون درڪري دے په هغه ٽول په
 وفاداري سره عمل ڪوي، نو چي داسي تاسو ڙوندي پاتي شئي
 او ودان شئي او هغه ملڪ قبضه ڪري چي مالڪ خُدائِ د
 هغي وعده ستاسو پلار نيڪه سره ڪري ده. (۲) هغه رايا
 ڪري چي مالڪ خُدائِ ستاسو خُدائِ پاڪ په تپرو څلوپښتو
 ڪالونو ڪښي څنگه په بيابان ڪښي په دي اورد سفر ڪښي
 ستاسو لارښودنه وڪره، او په تاسو پي سختي راولڙي چي په
 تاسو ڪښي عاجزي وي او تاسو آزمائي، نو چي هغه په دي
 پوهه شي چي ستاسو په زړه ڪښي څه دي نو چي د هغه په
 حڪمونو عمل ڪوي او ڪه نه. (۳) هغه په تاسو باندي عاجزي
 او لوڙه راوستله، نو بيا هغه تاسو له د خوراک دپاره من
 درڪڙل، هغه خوراک چي د دي نه مخڪښي هيڻڪله ستاسو
 پلار نيڪه هم نه وو خورلي. هغه دا د دي دپاره وڪڙل چي
 تاسو ته وڻائي چي بني آدم دي په دي يقين نه ساتي چي هغه
 تش په روتي پائي، خو هغه په هره هغه خبره پائي چي د مالڪ
 خُدائِ د خولي نه راوڙي. (۴) په دي څلوپښتو ڪالو ڪښي
 ستاسو جامي نه دي زڙي شوې او نه مو پښي پرسڊلي دي.
 (۵) ياد لري چي مالڪ خُدائِ ستاسو خُدائِ پاڪ ستاسو د
 اصلاح دپاره سزا درڪوي لکه چي يو پلار خپلو بچو له تربيت

ورکوی. (۶) نو بیا، هم هغه شان کوی چي څنگه مالک

خدای حکم درکړی دے، د هغه د قانون په مطابق ژوند

تېروئ او د هغه تابعداری کوی. (۷) مالک خدای ستاسو

خدای پاک تاسو هغه زرخېز ملک ته راوی، یو داسې ملک

چې سیندونه او ولې په کبني وی چې د هغه چينو نه وتلې وی

چې د درو او غرونو نه بهیږی، (۸) یو داسې ملک چې غنم،

اوريشې، انگور، اینځر، انار، د زيتونو تېل او شات په کبني

پېدا کيږی. (۹) هلته به هيڅکله اوږی نه شی او نه به محتاج

شی. د هغې په تیرو کبني اوسپنه شته دے او د هغې غرونو نه

تاسو تانبه راويستلے شی. (۱۰) تاسو چې د خوراک دپاره

څه غواړئ هغه هر څه به درته ملاويږی او چې مالک خدای

ستاسو خدای پاک کوم آباد ملک درکړی دے د هغې دپاره

به تاسو د هغه شکر ادا کړی.

مالک خدای نه هېرول

(۱۱) پام کوی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک هېر نه

کړی، نن چې کوم قانون زه درکوم چې په هغې باندې عمل

کولو کبني ناکامه نه شی. (۱۲) کله چې تاسو ته د خوراک

دپاره هغه هر څه ملاو شی چې تاسو یې غواړئ او د اوسېدو

دپاره بنائسته کورونه جوړ کړی (۱۳) کله چې ستاسو

څاروی، گډې، ستاسو سپین زر او سره زر او ستاسو نور

هر څیز زیات شی، (۱۴) نو دا خبره يقینی کړی چې تاسو

مغروره نه شی او مالک خدای ستاسو خدای پاک هېر نه

کړی چې هغه تاسو د مصر نه راويستلی، چرته چې تاسو

غلامان وئ. (۱۵) هغه تاسو د هغه لوی او یروونکی بیابان په

لاره بوتلی چرته چې زهريله ماران او لږمان وو. په هغه

خُشڪه او تڙي زمڪه ڪبني هغه ستاسو ڊپاره د سختي تڙي نه
 اوبه رواني ڪري. (۱۶) په بيابان ڪبني د خوراڪ ڊپاره هغه
 تاسو له من درڪرل، هغه خوراڪ چي ستاسو پلار نيڪه
 هيڻڪله نه وو خوڙي. هغه په تاسو سختي راولپڙي چي
 تاسو آزمائي، نو چي داسي په آخر ڪبني ستاسو هر ڇه سم
 شي. (۱۷) پام ڪوي چي تاسو په خپل زڙه ڪبني دا ونه وايئ
 چي په خپل طاقت او قوت سره تاسو خپل ڄانونه مالداره
 ڪري دي. (۱۸) ياد لري دا مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ
 دے چي هغه تاسو له د مالداره ڪڍو طاقت درڪري دے.
 هغه ڇڪه دا ڪوي چي هغه تر نن ورغ پوري وفادار دے چي
 په هغه لوظ ودرپري ڪوم چي هغه ستاسو پلار نيڪه سره
 ڪري وو. (۱۹) هيڻڪله مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ مه
 هڙوي او نه چي نورو معبودانو ته واورئ چي د هغوي
 عبادت او خدمت وڪري. ڪه تاسو داسي وڪرل، نو زه نن
 تاسو له خبرداري درڪوم چي بي شڪه تاسو به تباہ شي. (۲۰)
 ڪه چري تاسو د مالڪ خدائ تابعداري ونه ڪري، نو د هغه
 قومونو په شان به تاسو تباہ شي ڪوم چي مالڪ خدائ
 ستاسو خدائ پاڪ ستاسو مخ په وڙاندي تلو سره تباہ ڪوي.

د خلقو نافرمانی

۹

(۱) اے بنی اسرائیلو واورئ. تاسو به نن د اردن سيند نه
 پوري وڃي او هغه ملڪ به قبضه ڪري چي د هغه قومونو
 دے چي ستاسو نه لوي او طاقتور دي. د هغوي بنارونه لوي
 لوي دي چي دبالونه بي آسمان ته رسيڙي. (۲) هغه خلق په
 خپله تڪرہ او لوڙ لوڙ دي، هغوي دپوان دي او تاسو دا خبره

اور ٻڌلِي ده چِي د هغوي پِه مقابله ڪِڻِي هيخ ڏوڪ نُه شي
 ودر ٻڌلِي. (۳) خو تاسو به په خپله وگورِي چِي مالڪ خُڏائِ
 ستاسو خُڏائِ پاڪ به د بل شوي اور په شان ستاسو نه
 مخڪِڻِي روان وي. چِي مخ په وڙاندِي خِي نو خُڏائِ پاڪ به
 هغوي له شڪست وركري، هغوي به وشڙِي او زر به يي تباه
 ڪري، هم هغه شان چِي ڏنگه هغه وعده ڪري ده. (۴) ڪله
 چِي مالڪ خُڏائِ ستاسو خُڏائِ پاڪ هغوي ستاسو ڊپاره د
 هغه مُلڪ نه وباسي، نو په خپل زڙه ڪِڻِي داسي مه اِيئ چِي
 گني تاسو نېڪ خلق يئ او د ڊي ڊپاره يي راوستلِي چِي دا
 مُلڪ ستاسو شي. داسي نه ده، مالڪ خُڏائِ دا خلق ستاسو
 ڊپاره ڪُهه وباسي چِي هغوي بدڪاره دي. (۵) په ڊي وجه نه
 چِي تاسو نېڪ عمله او بنه خلق يئ خو مالڪ خُڏائِ تاسو
 ڀرڀڙدي چِي د هغوي مُلڪ ونيسي. هغه به هغوي وشڙي ڪُهه
 چِي هغوي بدعمله خلق دي او د هغه اراده دا ده چِي ستاسو
 ڀلار نيڪه، ابراهيم، اسحاق، او يعقوب سره يي ڪومه وعده
 ڪري وه هغه پوره ڪري. (۶) ڄان په ڊي بنه پوهه ڪري چِي
 مالڪ خُڏائِ دا زرخيزه مُلڪ تاسو له ستاسو د بنه والي په
 وجه نه درکوي بلڪي تاسو خو ضدِي خلق يئ. (۷) دا خبره
 مه هڀروي چِي مالڪ خُڏائِ ستاسو خُڏائِ پاڪ په بيابان
 ڪِڻِي تاسو ڏنگه غصه ڪرو. د هغه ورڄي نه واخله چِي تاسو
 په ڪِڻِي د مصر نه راووتلِي تر ننه پوري چِي دلته راورسڀڌلِي،
 تاسو د هغه خلاف بغاوت ڪري دے. (۸) د سينا په غره
 باندِي هم تاسو مالڪ خُڏائِ دومره غصه ڪرو چِي ستاسو
 بربادولو ته تيار وو. (۹) زه غره ته وختلم چِي د ڪاڻو هغه
 تختي راواخلم چِي هغه لوظ ورباندِي ليڪلے شوے وو ڪوم
 چِي مالڪ خُڏائِ تاسو سره ڪري دے. زه هلته بغير د ڏه

خوراک خبثاک نه څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې پاتې

شوم. (۱۰) بيا مالک خُدائِ ما له د کاپو هغه دوه تختې

راکړې چې په هغې باندې هغه په خپله هغه څه ليکلی وُو څه

يې چې په هغه ورځ د اور نه تاسو ته فرمائيلی وُو چې هلته د

غره سره راغونډ وئ. (۱۱) د هغه څلوېښتو ورځو او

څلوېښتو شپو نه وروستو مالک خُدائِ ما له د کاپو هغه دوه

تختې راکړې چې په کومو باندې هغه شريعت ليکلې وو. (۱۲)

بيا مالک خُدائِ ما ته وفرمائيل چې سمدستی د غره نه کوز

شه، ځکه چې ستا خلق کوم چې تا د مصر نه راوويستل،

هغوی مرتد شوی دی. هغوی د هغه څه نه زر اوږدلی دی

چې ما يې حکم ورکړی دی او هغوی د خپلو ځانونو دپاره د

سرو زرو يو بُت جوړ کړی دی. (۱۳) مالک خُدائِ ما ته دا

هم وفرمائيل، ما ته پته ده چې دا څومره ضدی خلق دی.

(۱۴) ته د هغوی دپاره ما ته مینت ونه کړې. زه هغوی تباہ

کوم او هيڅ څوک به يې بيا نوم وانه خلی. نو زه به تا د داسې

قوم پلار جوړ کړم چې د دوی نه به لوی او طاقتور وی. (۱۵)

نو زه واپس شوم او د غره نه راکوز شوم، هغه د کاپو دوه

تختې مې راروانې کړې وې چې په کومو باندې شريعت

ليکلې شوې وو. د غره نه د اور لمبې ختلې. (۱۶) ما ته پته

ولگېده چې تاسو د هغه حکم نافرماني کړې ده کوم چې

مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک تاسو له درکړې وو او تاسو

د هغه خلاف گناه کړې وه چې د سخی په شکل کښې مو د

سرو زرو بُت جوړ کړی وو. (۱۷) نو هلته ستاسو په مخکښې

ما د کاپو تختې راوغورزولې او ټوټې ټوټې مې کړې. (۱۸) نو

يو ځل بيا زه د مالک خُدائِ په حضور کښې څلوېښت

ورځې او څلوېښت شپې پرمخې پرېوتم او نه مې څه خوړل

او نهٺ مي ڇٺه ڇٺيل. دا ڇڪه چي تاسو د مالڪ خدائِ خلاف
 گناه ڪري وه او هغه مو غصه ڪري وو. (١٩) زه د مالڪ
 خدائِ د سخت قهر نه ويريدم، ڇڪه چي هغه دومره غصه وو
 چي تاسو تباہ ڪري، خو مالڪ خدائِ يو ڇل بيا زما
 واوريدل. (٢٠) مالڪ خدائِ هارون ته هم دومره غصه وو
 چي وي وڙني، نو په هغه وخت ما د هارون دپاره هم دُعا
 وڪره. (٢١) ما هغه د گناه نه پڪ ڇيز يعني د سرو زرو
 سخه واخستو کوم چي تاسو جوڙ ڪري وو او په اور ڪبني
 مي واچولو. بيا ما دا ٽوٽي ٽوٽي ڪري، د اوڀو په شان مي
 مپده ڪري او هغه مي په هغه وله ڪبني وغورزولو چي د غر نه
 لاندې بهيده. (٢٢) ڪله چي تاسو په تبيعره، مسه، قبروت هتاوه
 ڪبني ويئ نو تاسو هلته هم مالڪ خدائِ غصه ڪري وو. (٢٣)
 او چي ڪله هغه تاسو د قادس برنيع نه د دي حڪمونو سره
 ولپرائي چي لڙ شي او هغه ملڪ ونيسي کوم پي چي تاسو له
 درڪولو، نو تاسو د هغه خلاف سرڪشي وڪره، تاسو په هغه
 يقين ونه ڪري او نه مو د هغه فرمانبرداري وڪره. (٢٤) چي د
 کوم وخت نه ما تاسو پيڙندلي يئ، تاسو د مالڪ خدائِ
 خلاف سرڪشي ڪري ده. (٢٥) نو په هغه څلوپستو ورڇو او
 څلوپستو شپو ڪبني زه د مالڪ خدائِ په حضور ڪبني
 پرمخي پروت وم، دا ڇڪه چي ما ته پته وه چي هغه ستاسو د
 تباہ ڪولو اراده لري. (٢٦) او ما دُعا وڪره، اے مالڪه خدایه،
 خپل خلق مه تباہ ڪوه، هغه خلق چي تا بچ ڪرل او د خپل
 لوي طاقت او قوت سره دي د مصر نه راوويستل. (٢٧) خپل
 خدمت ڪوونڪي ابراهيم، اسحاق او يعقوب رايا د ڪره او د
 دي خلقو ضد، بدڪاري او گناه ته مه گوره. (٢٨) گني،
 مصريان به ووائي چي ته د دي جوگه نه پي چي خپل خلق

هغه مُلک ته بوځي چې د هغوی سره دې وعده کړې ده.

هغوی به ووائی چې تا خپل خلق بیابان ته د دې دپاره بوتلل

چې هغوی ووژني، ځکه چې تا د هغوی نه نفرت کولو. (۲۹) د

دې هر څه نه علاوه، دا هغه خلق دی چې تا خوښ کړل چې

ستا خپل خلق شی او د خپل لوی طاقت او قوت سره دې

هغوی د مصر نه راوویستل.

حضرت موسیٰ ته د شریعت د حکمونو نوې تختې

ملاوېدل

۱۰ (۱) په هغه وخت کې چې مالک خدای ما ته وفرمائیل،

”د اولنو په شان دوه د کانی تختې جوړې کړه او یو د لرگی

صندوق جوړ کړه چې هغه تختې په کې کېږدې. په غر

باندې ما ته راوڅېژه، (۲) او زه به په هغې باندې هم هغه څه

ولیکم څه چې ما په هغه تختو باندې لیکلی ؤو چې تا ماتې

کړې او بیا به ته هغه په صندوق کې کېږدې.“ (۳) نو ما د

کیکر لرگی نه یو صندوق جوړ کړو او د اولنو په شان مې د

کانی دوه تختې جوړې کړې او د ځان سره مې غر ته

وڅېژولې. (۴) بیا مالک خدای په هغه تختو باندې هم هغه

خبرې ولیکلې کومې چې هغه په وړومبی ځل لیکلې وې، دا

هغه لس حکمونه ؤو چې تاسو له یې په هغه ورځ درکړل چې

د غر سره راغونډ وئ او هغه د اور نه خبرې وکړې. مالک

خدای ما له تختې راکړې. (۵) او زه د غره نه راکوز شوم

څنگه چې مالک خدای ما ته حکم کړی وو، نو تختې مې په

صندوق کې کېږدولې. او هغه تختې تر اوسه پورې په

صندوق کې پرتې دي.“ (۶) بنی اسرائیل د یعقان د خلقو د

ګوهو نه روان شول او موسیره ته لارل. او هلته هارون په حق ورسېدو او دفن شو او د هغه زوی الی عزز د هغه په ځای د امام په توګه خدمت کولو. (۷) د هغه ځای نه هغوی جدجوده او بیا یطباته ته لارل، هغه ملک چې د ابو ډېر نېرونه په کښې دی. (۸) په هغه وخت مالک خدای د لیوی قبیلې سرې مقرر کړل چې د لوظ صندوق وړی او د امامانو په توګه د هغه خدمت کوی او د هغه په نوم برکت غواړی. او تر اوسه پورې د هغوی دا ذمه واری دی. (۹) نو د لیوی قبیلې ته د نورو قبیلو په شان زمکه ملاو نه شوه، مالک خدای په خپله د هغوی میراث وو هم هغه شان چې څنګه مالک خدای ستاسو خدای پاک وعده کړې وه. (۱۰) ”د وپرومبی ځل په شان زه په غر باندې څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې ایسار شوم، مالک خدای یو ځل بیا زما خبرې ته غوږ ونيولو او په دې رضا شو چې تاسو به نه تباه کوی. (۱۱) بیا هغه ما ته وفرمائیل چې پاڅم او ستاسو لارښودنه وکړم، چې تاسو هغه ملک ونیسئ چې د کوم وعده یې ستاسو پلار نیکه سره کړې وه.

د مالک خدای درناوې او عبادت کول

(۱۲) اوس، اے بنی اسرائیلو، هغه څه واورئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې ستاسو نه غواړی. د مالک خدای خپل خدای پاک نه پرېږئ، د هغه پوره تابعداری کوئ، د هغه سره مینه کوئ او د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د هغه خدمت کوئ، (۱۳) او د هغه ټول قانون منئ. دا زه نن ستاسو د فائدې دپاره درکوم. (۱۴) ګورئ، دا اوچت آسمانونه د مالک خدای دی، دا زمکه او په دې کښې هر څه

د هغه دی. (۱۵) خو د مالک خدای مینه ستاسو پلار نیکه

سره دومره زیاته وه چې د نورو خلقو په خای یې تاسو

خوبن کړی او تر اوسه پورې د هغه غوره خلق یی. (۱۶) نو د

اوس نه د مالک خدای تابعداره اوسئ او خپل ضد پرېږدی.

(۱۷) مالک خدای ستاسو خدای پاک د معبودانو خدای پاک

او د مالکانو مالک خدای دے. هغه لوی او طاقتور دے، د

هغه نه یږه په کار ده. هغه نه د چا طرفداری کوی او نه

رشوت اخلی. (۱۸) هغه دا گوری چې د یتیمانو او کونډو سره

بنه سلوک کپری او که نه، هغه د مسافرو سره مینه کوی

کوم چې زمونږ خلقو سره اوسپزی او هغوی له خوراک او

جامې ورکوی. (۱۹) نو د مسافرو سره مینه کوی، ځکه چې

په یو وخت کبني تاسو هم د مصر په ملک کبني مسافر وی.

(۲۰) مالک خدای د خپل خدای پاک نه پرېږی او صرف د

هغه عبادت کوی. د هغه وفادار اوسئ او صرف د هغه په نوم

قسم خوری. (۲۱) د هغه ثناء وایی، هغه ستاسو خدای پاک

دے او تاسو په خپلو سترگو هغه لوی او عجیبه کارونه لیدلی

دی چې ستاسو دپاره یې کړی دی. (۲۲) کله چې ستاسو پلار

نیکه مصر ته لاړل، هغوی صرف اویا کسان وو. خو اوس

مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د آسمان د ستورو په

شان بې شمېره کړی یی.

د مالک خدای لوی

۱۱ (۱) مالک خدای خپل خدای پاک سره مینه کوی او

د هغه ټولې مطالبې، اصول، قانون او حکمونه منی. (۲) چې

تاسو د مالک خدای په حقله څه زده کړی دی نو هغه اوس

یاد ساتی. ستاسو په بچو نه بلکې په تاسو پخپله دا واقعي
 تېرې شوې. تاسو د مالک خدای لوی، د هغه طاقت، د هغه
 قوت، (۳) او د هغه معجزې ولیدلې. تاسو ولیدل چې هغه د
 مصر په بادشاه فرعون او د هغه په ټول ملک باندې خه
 وکړل. (۴) تاسو ولیدل چې مالک خدای د مصریانو لښکر،
 سره د هغوی د آسونو او جنگی گایو څنگه تباہ کړل او په
 بحر قلزم کښې یې ډوب کړل کله چې هغوی تاسو پسې وو.
 (۵) تاسو ته پته ده چې مالک خدای ستاسو دې خای ته
 رارسېدو نه مخکښې په بیابان کښې خه وکړل. (۶) هغه رایاد
 کړی چې د روبین قبیلې د ایاب د زامنو، داتن او ابیرام سره
 یې خه وکړل. د ټولو په مخکښې زمکه وچاوده او هغوی یې
 سره د خپلو کورنو، د خپلو خېمو او د هغوی د ټولو نوکرانو
 او ځناورو تېر کړل. (۷) آو، تاسو هم هغه خلق یی چې په
 خپلو سترگو مو هغه ټول کارونه لیدلی دی خه چې مالک
 خدای کړی وو.

د وعده کړې شوې زمکې برکتونه

(۸) نن چې زه کوم قانون درکوم په هغه ټول عمل کوئ، نو
 تاسو ته به طاقت ملاو شی چې د سیند نه پورې وځی او هغه
 ملک قبضه کړی کوم ته چې تاسو وردننه کېدونکی یی. (۹)
 نو تاسو به په هغه ملک کښې ډېره موده تېره کړی چې مالک
 خدای ستاسو پلار نیکه او د هغوی اولاد له یې د ورکولو
 وعده کړې ده، هغه ملک چې زرخېزه او آباد دی. (۱۰) کوم
 ملک چې تاسو قبضه کوئ هغه ملک د مصر په شان نه
 دی، چرته چې تاسو مخکښې اوسېدئ. هلته به چې تاسو
 تخم کړلو، نو د پټو اویو کولو دپاره به تاسو سخته خواری

کوله، (۱۱) خو چې تاسو کومې زمکې ته ورننوځئ هغه د غرونو، مېدانونو ملک دے، یو داسې ملک چې په باران اوبه کېږي. (۱۲) مالک خدای ستاسو خدای پاک د دې ملک خیال ساتی او د کال په هر موسم کېښې یې ورباندې نظر وی. (۱۳) نو که تاسو زما په حکمونو په وفاداری سره عمل کوئ کوم چې نن ما درکړی دی، او تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک سره مینه کوئ او د زړه د اخلاصه د هغه خدمت کوئ، (۱۴) نو بیا به هغه ستاسو په ملک کېښې په صحیح موسم کېښې، په خزان او سپرلی کېښې بارانونه ووروی، نو تاسو به د زیتونو تېل، غله او انگور راټولوئ، (۱۵) او د څارو دپاره به وابنه درته ملاوېږي. او ستا دپاره به خوراک پېر وی او تاسو به ماره شی. (۱۶) پام کوئ، چې خپل زړونه مو دوکه نه کړی چې د مالک خدای نه واوړئ او د نورو معبودانو خدمت او عبادت وکړئ. (۱۷) که تاسو داسې وکړل نو مالک خدای به تاسو ته په قهر شی. هغه به د آسمان نه په تاسو باران بند کړی او ستاسو زمکه به اوچه شی او فصلونه به نه راشنه کوی. بیا به تاسو زر هلته مړه شی، اگر چې هغه زمکه بڼه ده کومه چې تاسو له درکوی. (۱۸) دا حکمونه یاد ساتئ او په ذهن کېښې یې وساتئ. دا په خپلو متو او خپلو تندو باندې وتړئ چې ستاسو دپاره د یادېدو د یوې نېښې په شان وی. (۱۹) دا په خپلو ماشومانو زده کړئ. چې تاسو په کور کېښې یئ او یا په لاره روان یئ، چې تاسو ځملي او یا پاڅئ نو د دې په حقله د هغوی سره خبرې کوئ. (۲۰) دا د خپلو کورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په دروازو ولیکئ. (۲۱) نو تاسو او ستاسو بچی به په هغه ملک کېښې یو اوږد عمر تېر کړی چې مالک خدای ستاسو د پلار نیکه سره د

هغي د وركولو وعده كرې ده. تر څو چې زمكه او آسمان وي
 نو تاسو به هلته اوسېږئ. (۲۲) ما چې كوم حُكمونه دركړي
 دي په هغي باندې په ايماندارۍ سره عمل كوي، مالِك
 خُدائ د خپل خُدائ پاك سره مينه كوي، د هغه په لاره سم
 روان اوسئ او د هغه نه مه لرې كېږئ، (۲۳) نو چې تاسو مخ
 په وړاندې ځئ نو هغه به هغه ټول قومونه وشړي او تاسو به
 هغه مُلك قبضه كړئ كوم چې د هغه قومونو دې چې
 ستاسو نه لوي او طاقتور دي. (۲۴) تاسو چې چرته هم قدم
 بردئ، نو هغه زمكه به ستاسو وي. ستاسو علاقه به د بيابان نه
 تر لبنان پورې، د فرات د سيند نه واخله د مديتراني د سمندر
 پورې خوره وي. (۲۵) په هغه مُلك كېنې چې تاسو چرته هم
 ځئ، مالِك خُدائ ستاسو خُدائ پاك به هغه خلق ستاسو نه
 ويروى لكه څنگه چې هغه وعده كړې ده او هيڅ څوك به هم
 ستاسو په مخكېنې نه شي ودرېدلې. (۲۶) گورئ، زه نن تاسو
 خپلې خوښې ته پرېږدم چې بركت غواړئ او كه لعنت، (۲۷)
 بركت به په دې كېنې وي، چې د مالِك خُدائ ستاسو خُدائ
 پاك په هغه حُكمونو عمل كوي چې نن يې زه دركوم، (۲۸)
 لعنت به په دې كېنې وي، چې تاسو د دې حُكمونو نافرمانى
 وكړئ او د هغه معبودانو عبادت ته واوړئ چې تاسو مخكېنې
 نه دى پېژندلى. (۲۹) كله چې مالِك خُدائ تاسو هغه مُلك ته
 راولى كوم چې تاسو قبضه كوي، نو د بركت آواز به تاسو د
 گريزيم غر نه وكړئ او د لعنت آواز به د عيبال غر نه وكړئ.
 (۳۰) دا دوه غرونه د كنعانيانو په علاقه كېنې د اُردن سيند
 نمرپرېواته طرف ته دي، كنعانيان د اُردن په مېدان كېنې
 اوسېږي، چې جِلجال ښار ته نژدې دې او د مورهِ مقدسو
 ونو نه لرې نه دې. (۳۱) زر به تاسو د اُردن سيند نه واوړئ

او هغه مُلڪ به قبضه ڪري چي مالڪِ خُداي ستاسو خُداي
 پاڪ يي تاسو له درڪوي. ڪله چي هغه مُلڪ ونيسي او په
 ڪبني اوسپري، ﴿٣٢﴾ نو گوري، په هغه ٽولو حُڪمونو به عمل
 ڪوي ڪوم چي نن زه درڪوم.“

د عبادت دپاره يو خائي

۱۲ ﴿١﴾ موسيٰ وفرمائيل چي، ”دا هغه حُڪمونه دي چي
 تاسو به په هغه مُلڪ ڪبني پرې عمل ڪوي چي مالڪِ خُداي،
 ستاسو د پلار نيڪه خُداي پاڪ يي درڪوي. چي تاسو ژوندي
 يئ نو خامخا به ورباندې عمل ڪوي. ﴿٢﴾ ڪوم مُلڪ چي
 تاسو نيسي په هغي ڪبني هغه ٽول خايونه تباه ڪري چرته چي
 هغه خلق په لوڙو غرونو، په غونڊو او د لويو شنو ونو لاندې د
 خپلو معبودانو عبادت ڪوي. ﴿٣﴾ د هغوي د قرباني خايونه
 وران ڪري او د هغوي د ڪانو مقدسي ستنې ٽوٽي ٽوٽي ڪري.
 د هغوي د اشيري بُت نبني وسوزوي او د هغوي بُتان ٽوٽي
 ٽوٽي ڪري او د هغه خايونو نه د هغوي د بُتانو نوم نشان ختم
 ڪري. ﴿٤﴾ د مالڪِ خُداي د خپل خُداي پاڪ عبادت هغه
 شان مه ڪوي لکه څنگه يي چي هغوي ڪوي. ﴿٥﴾ خو مالڪِ
 خُداي به د ستاسو ٽولو قبيلو د علاقي نه يو خائي خوبن
 ڪري، هلته به خلق د هغه حضور ته راخي او د هغه عبادت به
 ڪوي. ﴿٦﴾ هلته به خپلي سوزپونڪي نذراني او نورې قرباني،
 خپله لسمه حصه او مقدسي نذراني، خپلي منبستي، خپلي
 رضاڪارانه نذراني او د خپلو څارو او گڊو وڙومبي پيدا
 شوي بچي پيش ڪوي. ﴿٧﴾ هلته، د مالڪِ خُداي ستاسو
 خُداي پاڪ په حضور ڪبني تاسو او ستاسو خاندان به

خوراک کوی او د هغه هر څیز نه به پوره خوند اخلی چې
 تاسو د هغې دپاره محنت کړی وی. ځکه چې مالک خدای
 ستاسو خدای پاک تاسو له برکت درکړی دی. (۸) کله
 چې هغه وخت راشی، نو تاسو چې داسې کارونه ونه کړی
 لکه چې دلته یې کوی. تر اوسه پورې چې تاسو ته څه بڼه
 بنکارېدل نو هم هغه شان مو کول، (۹) ځکه چې تاسو ته
 هغه میراث لانه دی ملاو شوې چې مالک خدای ستاسو
 خدای پاک یې تاسو له درکوی، چې هلته به تاسو په امن
 کښې اوسېږی. (۱۰) کله چې تاسو د اردن سیند نه واورئ، نو
 مالک خدای به هغه ملک تاسو له په میراث کښې درکړی.
 هغه به تاسو د خپلو ټولو دشمنانو نه په حفاظت کښې وساتي
 او تاسو به په امن کښې اوسېږی. (۱۱) مالک خدای به یو
 ځای خوښ کړی چرته به چې د هغه عبادت کړی او هلته به
 تاسو هغه له هغه هر څه راوړئ چې ما یې حکم درکړی دی،
 یعنې خپلې سوزېدونکې نذرانې او خپلې نورې قربانۍ، ستاسو
 لسمه حصه او منبښتي او هغه خاص نذرانې چې تاسو د
 مالک خدای سره د هغې وعده کړې وی. (۱۲) د خپلو بچو
 سره، خپلو نوکرانو او د لیویانو سره چې ستاسو په ښارونو
 کښې اوسېږی، هلته د هغه په حضور کښې خوشحالی کوی،
 یاد لری چې د لیویانو به په زمکه کښې هیڅ میراث نه وی.
 (۱۳) تاسو به خپلې نذرانې هلته نه پېش کوی چې چرته
 ستاسو خوښه وی، (۱۴) تاسو به خپلې نذرانې صرف په هغه
 یو ځای کښې پېش کوی چې مالک خدای به یې ستاسو د
 یوې قبیلې په علاقه کښې خوښ کړی. صرف هلته به تاسو
 خپلې سوزېدونکې نذرانې او نور هغه ټول کارونه کوی چې ما
 یې تاسو له حکم درکړی دی. (۱۵) چې چرته تاسو اوسېږی

نو تاسو هلته خپل ځناور حلالولې او خوړلې شئ. مالک
 خُداي چي څومره ډېر درکوي نو هغه خوړلې شئ. تاسو ټول
 که پاک یئ یا ناپاک، هغه خوړلې شئ، لکه څنگه چي تاسو
 هوسی یا د غرځي غوښه خورئ. (۱۶) خو تاسو به د هغې
 وینه نه څښئ، تاسو به خامخا د هغې وینه لکه د اوبو په زمکه
 تویوئ. (۱۷) څه چي تاسو مالک خُداي ته پېش کوی د هغې
 نه به هیڅ یو څیز په هغه ځایونو کښي نه شی خوړلې چرته
 چي تاسو اوسېږئ، نه ستاسو د غلي لسمه حصه، نه خپل
 مے، نه د زيتونو تېل، نه ستاسو د څاروو او گډو وړومبے
 پېدا شوے بچے، نه د هغه تُحفي نه چي تاسو یې د مالک
 خُداي سره وعده کړې وی، نه ستاسو رضاکارانه نذرانې او
 نه نورې نذرانې. (۱۸) تاسو او ستاسو بچي به، سره د ستاسو
 نوکرانو او د لیویانو چي ستاسو په ښارونو کښي اوسېږي، دا
 نذرانې به صرف د مالک خُداي ستاسو خُداي پاک په
 حضور کښي خورئ، صرف د عبادت په هغه یو ځای کښي
 کوم چي مالک خُداي ستاسو خُداي پاک خوښ کړے وی.
 او تاسو به هلته په هغه هر څه باندې خوشحاله یئ کوم چي
 تاسو کړي وی. (۱۹) گورئ، چي تر کومې پورې تاسو په خپل
 مُلک کښي اوسېږئ نو چي لیویان هم هېر نه کړئ. (۲۰) کله
 چي مالک خُداي ستاسو خُداي پاک ستاسو علاقه لويه
 کړي، لکه څنگه چي هغه وعده کړې ده نو بیا چي کله هم
 تاسو غواړئ نو هلته غوښه خوړے شئ. (۲۱) د عبادت هغه
 یو ځای که ډېر لرې وی، نو بیا چي ستاسو غوښه وی، نو
 هغه څاروے یا گډ حلالولے شئ کوم چي مالک خُداي
 درکړے وی او تاسو هغه غوښه په کور کښي خوړلے شئ،
 لکه څنگه چي ما تاسو ته وئيلي دی. (۲۲) هر څوک چي پاک

وی یا ناپاک، نو هغه دا غوبنه خوږلے شی، لکه څنگه چې هغه د هوسی یا غرځی غوبنه خوری. (۲۳) صرف هغه غوبنه مۀ خورئ چې وینه لا په کبني وی، ځکه چې په وینه کبني ژوندون وی، نو تاسو د غوبني سره ژوندون مۀ خورئ. (۲۴) وینه د خوراک دپاره مۀ استعمالوئ، بلکې د اوبو په شان یې په زمکه تویوئ. (۲۵) که تاسو دا حکم ومنئ، نو مالک خدائ به خوشحاله شی او ستاسو او ستاسو د بچو به هر کار سم وی. (۲۶) خپلې نذرانې او هغه تحفې چې تاسو یې د مالک خدائ سره وعده کړې وی د عبادت هغه یو ځای ته راوړئ. (۲۷) هلته هغه نذرانې پېش کوئ کومې چې د مالک خدائ په قربانگاه باندې پوره سوزولے شی. هغه نذرانې هم پېش کوئ چې تاسو د هغې غوبنه خورئ او وینه یې په قربانگاه باندې تویوئ. (۲۸) په هغه هر څۀ باندې په وفاداری سره عمل کوئ چې ما یې حکم درکړے دے، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به د همپشه دپاره هر کار سم وی، ځکه چې تاسو به هغه کار کوئ چې کوم صحیح وی او په کوم باندې چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک خوشحالیږی.

د بت پرستی خلاف خبردارے

(۲۹) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به هغه قومونه تباہ کړی چې تاسو د هغوی ملک ونیسئ، نو تاسو به هغه ملک قبضه کړئ او هلته به اوسېږئ. (۳۰) پام کوئ چې کله مالک خدائ هغه قومونه تباہ کړی، نو چې د هغوی په عبادت او رسمونو کبني راگېر نه شی چې هغه ومنئ، ځکه هغه به ستاسو دپاره یو دام وی. د دې معلومولو کوشش مۀ کوئ چې هغوی د خپلو معبودانو عبادت څنگه کوی، چې تاسو هم هغه شان

عبادت وکړئ. (۳۱) د مالک خدائ د خپل خدائ پاک عبادت هغه شان مه کوی چې څنگه هغوی د خپلو معبودانو عبادت کوی، ځکه چې هغوی د خپلو معبودانو په عبادت کېږي ټول هغه حرام کارونه کوی چې مالک خدائ ترې نه نفرت کوی. تر دې پورې چې هغوی په اور کېږي خپل بچي هم قرباني کوی. (۳۲) هغه هر څه کوی چې ما یې حکم درکړی دے، په دې کېږي مه څه کموی او مه څه زیاتوی.

د بت پرستی خلاف خبردارۍ

۱۳ (۱) کېدے شی چې پېغمبران یا د خوبونو تعبیر ورکونکی د یوې معجزې یا د یوې عجیبه نښې وعده وکړي، (۲) او که هغه پېشگوښي شوې نښې یا معجزې څرگندې شی، او که هغوی وائی، چې نورو معبودانو ته راواوړئ کوم چې تاسو نه دی پېژندلی او د هغوی عبادت وکړئ، (۳) نو هغه پېغمبرانو یا د خوبونو تعبیر ورکونکو ته غوږ مه نیسئ. مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو معلوموی چې تاسو د مالک خدائ سره د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره مینه کوی او که نه. (۴) د مالک خدائ تابعداری کوی او د هغه درناوی کوی، د هغه اطاعت کوی او د هغه حکمونه منئ، د هغه عبادت کوی او د هغه وفادار اوسئ. (۵) خو هغه د خوبونو تعبیر ورکونکی یا پېغمبران ووژنی چې تاسو ته وائی چې د مالک خدائ خلاف بغاوت وکړئ، چا چې د مصر نه راوویستلی، چرته چې تاسو غلامان وئ. داسې خلق تاسو د هغه لارې نه اړوی په کومه باندې چې مالک خدائ تاسو له د تلو حکم درکړی دے. هغوی دې خامخا ووژلے

شی، چي خپل ځانونه د دې بد عمل نه خلاص کړی. (۶) کڼه ستاسو ورور، زوی، لور، يا په تاسو گرانه ښځه، يا ستاسو نزدې دوست هم تاسو ته پټ پټ وائی چي د نورو معبودانو عبادت وکړی، هغه معبودان چي تاسو او ستاسو پلار نيکه يې هيڅکله هم عبادت نه دے کړے. (۷) کېدے شی چي هغوی تاسو ته ووائی چي د هغه خلقو د معبودانو عبادت وکړی کوم چي ستاسو سره نزدې اوسپړی يا د هغه خلقو د معبودانو کوم چي ستاسو نه لرې اوسپړی. (۸) خو هغوی ته توجو مه ورکړی او مه ورته غوږ نيسي. په هغوی باندې هيڅ رحم يا ترس مه کوئ او د هغوی خبره مه پتوي. (۹) هغوی ووژنی. وپومبے کانے تاسو ورگزار کړی او بيا نور خلق ورپرېږدی چي سنگسار يې کړی. (۱۰) سنگسار يې کړی چي مړ شی. هغوی کوشش کولو چي تاسو د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک نه تاسو واروی، کوم چي تاسو د مصر ملک نه راويستلی، چرته چي تاسو غلامان وئ. (۱۱) نو د بني اسرائيلو ټول خلق به خبر شی چي څه وشول، هغوی به وپرېږی او بيا به هيڅکله هيڅ څوک هم داسې بد عمل ونه کړی. (۱۲) کله چي تاسو په هغه ښارونو کېښې اوسپړی چي مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يې تاسو له درکوی، نو کېدے شی چي تاسو خبر شی (۱۳) چي ستاسو د قوم څه لوفرانو خلقو د خپل ښار خلق بې لارې کړی دی چي د هغه معبودانو عبادت وکړی چي تاسو يې کله هم د دې نه مخکېښې عبادت نه دے کړے. (۱۴) کڼه تاسو داسې يو افواه واورئ، نو د هغې پوره معلومات وکړی، نو کڼه په رښتيا دا بد عمل شوے وی، (۱۵) نو بيا د هغه ښار ټول خلق او د هغوی ټول ځناور هم ووژنی. هغه ښار پوره تباہ کړی. (۱۶) کوم خلق

چي هلته اوسيري د هغوي ټول مال هم راوړي او د بناړ په
مرکزي حائي کبني يې ډېرے کړي. بيا هغه بناړ او چي په
هغي کبني خه هم وي مالک خدائي ستاسو خدائي پاک ته د
نذراني په توگه وسوزوي. دا بناړ به د همپشه ډپاره کنډر پاتي
کيري او دا به هيڅکله بيا آباد نه شي. (١٧) - (١٨) د هغي نه هيڅ
يو خيز هم خان له مه اخلي کوم چي تباه کولے شي، نو بيا
به د مالک خدائي قهر سوړ شي او په تاسو به رحم وکړي. که
تاسو د هغه په ټولو حکمونو باندې عمل کوي کوم چي نن ما
درکړي دي او هغه خه کوي چي خه درنه غواړي، نو هغه به
په تاسو رحم وکړي او ستاسو نه به يو لوي قوم جوړ کړي،
لکه څنگه چي هغه ستاسو پلار نيکه سره وعده کړې ده.

د وير په حقله قانون

١٤ (١) تاسو د مالک خدائي د خپل خدائي پاک خلق يي.
نو کله چي تاسو په مړي باندې غم کوي، نو خپل خانونه د
نورو خلقو په شان مه زخمی کوي يا د تندي نه بره وپښته مه
کلوي. (٢) تاسو د مالک خدائي د خپل خدائي پاک خلق يي،
په زمکه باندې چي څومره خلق اوسيري په هغوي ټولو کبني
يې تاسو د دې ډپاره خوښ کړي چي د هغه خپل خاص خلق
اوسي.

حلال او حرام خناور

(٣) هيڅ يو حرام خيز مه خوري. (٤) تاسو دا خناور
خوړے شي، څاروي، گډې، چبلي، (٥) هوسي، ځنگلي گډې،
ځنگلي چبلي او غرڅي، (٦) هغه ټول خناور چي سومونه يې

په مينځ بېل وى او بيا بيا شخوند وهى. (۷) خو صرف هغه
 ځناور به حلال وى چې سومونه يې په مينځ بېل وى او بيا بيا
 شخوند هم وهى. تاسو اوبن، سوه، يا ځنگلى سوه نه شئ
 خوړلې. دا به خامخا حرام گڼلې شى، ځكه چې دا بيا بيا
 شخوند وهى خو سومونه يې په مينځ بېل نه دي. (۸)
 خنزيران مۀ خورئ، دا به خامخا حرام گڼلې شى، كه څۀ هم
 سومونه يې په مينځ بېل دي خو دا بيا بيا شخوند نه وهى. دا
 ځناور مۀ خورئ يا كه مړ وى لاس به هم نه وروړئ. (۹)
 تاسو هغه هر قسم كبان خوړلې شئ كوم چې وزر او په
 څرمن پتري لرى، (۱۰) خو داسې د اوبو بل هر يو څيز چې
 وزر او په څرمن پتري نه لرى هغه به نه شئ خوړلې، دا به
 خامخا حرام گڼلې شى. (۱۱) تاسو حلال مارغان خوړلې
 شئ. ۱۲-۱۸ دا د هغه مارغانو فهرست دى چې تاسو يې بېخي
 مۀ خورئ، شاهين، گونگا، باز، شهباز، بابنه، تپوس، كارغۀ،
 شترمرغ، سمندرى مرغابى، پينگ، بگلى، ماهى خور مارغۀ،
 غټ ماهى خور مارغۀ، ملاچرچك او بناپېرك. ۱۹ ټول
 الوتونكى حشرات ناپاك دي، هغه مۀ خورئ. ۲۰ خو تاسو
 حلال حشرات خوړلې شئ. ۲۱ هغه يو ځناور هم مۀ خورئ،
 چې په خپل مرگ مړ وى. تاسو سره چې كوم مسافر
 اوسپړى هغوى ته دا وركولې شئ چې وې خورى، يا دا په
 نورو مسافرو باندې خرڅولې شئ. خو تاسو د مالِك خدائ
 د خپل خدائ پاك يئ او تاسو د هغه خلق يئ. گډورې يا د
 چپلې بچې د خپلې مور په پيو كښې مۀ پخوئ.

د لسمې حصې قانون

۲۲ تاسو خامخا لسمه برخه وركوئ، د خپل هر فصل لسمه

حصه چي تاسو پي هر كال ربيء. ۲۳ بيا هغه يو خائي ته خي
 كوم چي مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ د خپل عبادت
 دپاره خوبن كرے دے او هلته د هغه په حضور کبني د خپل
 فصل، ميو او د زيتونو تپلو او ستاسو د ورومبي پيدا شوي
 خاروو او گډو لسمه برخه خوري. دا د دې دپاره کوي چي
 تاسو د مالڪ خدائي خپل خدائي پاڪ نه د همپشه دپاره
 یرېدل زده کړي. ۲۴ که د عبادت خائي ستاسو د کور نه ډېر
 لرې وي چي هلته د خپل پېداوار لسمه برخه يوسي چي مالڪ
 خدائي د هغې برکت درکړي دے، نو بيا داسې وکړي،
 ۲۵ خپل پېداوار خرڅ کړي او د دې پېسي د خان سره د
 عبادت هغه يو خائي ته يوسي. ۲۶ چي ستاسو زړه خه غواړي
 لکه غټه غوښه، نري غوښه، مے يا شراب، نو په دې پېسو پي
 واخلي. او هلته، د مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ په
 حضور کبني پي د خپل خاندان سره خوري او خوشحالي
 وکړي. ۲۷ هغه ليويان مہ هېروي چي ستاسو په ښارونو کبني
 اوسېږي، ځکه چي د هغوي خپل هيڅ جائيداد نشته. ۲۸ د هر
 درېم کال په آخر کبني د خپلو ټولو فصلونو لسمه برخه
 راوړي او په خپلو ښارونو کبني پي ذخيره کوي. ۲۹ دا
 خوراک د ليويانو دپاره دے، ځکه چي د هغوي خپل جائيداد
 نشته او ورسره د هغه مسافرو دپاره، يتيمانو او کونډو دپاره
 دے چي ستاسو په ښارونو کبني اوسېږي. هغوي ټول دې
 راځي او د خپل ضرورت څيزونه دې ترې نه اخلي. هم دغه
 شان کوي او مالڪ خدائي ستاسو خدائي پاڪ به تاسو له
 ستاسو په هر خه کبني برکت درکوي.

د هر اوؤم کال په آخر کښې تاسو قرضونه معاف کوئ. (۱) دا هغه څه دی چې تاسو به یې خامخا کوئ. هر چا چې خپلو بنی اسرائیلو له قرض ورکړی وی نو هغه به ورته معاف کوی، هغه به د خپل ګاونډی یا د هغه د خپلوانو نه دا قرض واپس نه اخلی، مالک خدای په خپله دا اعلان کړی دی چې قرض معاف شو. (۲) چې په یو مسافر باندې ستاسو قرض وی نو د هغه نه پېسې اخستې شئ، خو چې ستاسو په بنی اسرائیلو قرض وی نو د هغوی نه به یې نه اخلی. (۳) مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو له په هغه ملک کښې برکت درکړی کوم چې تاسو له درکوی. ستاسو د خلقو نه به هیڅ څوک هم غریب نه وی، (۴) که تاسو د هغه فرمانبرداري کوئ او هغه هر څه پوره پوره ومنئ چې نن یې زه حکم درکوم. (۵) نو مالک خدای به تاسو له برکت درکړی، لکه څنګه چې هغه وعده کړې ده. تاسو به پېرو قومونو له قرض ورکړئ، خو تاسو به د هیچا نه قرض نه اخلی، ستاسو په قبضه کښې به پېر قومونه وی، خو تاسو به د هیچا په قبضه کښې نه یئ. (۶) کوم ملک چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له درکوی که د هغې په ښارونو کښې ستاسو خپل یو اسرائیلې محتاج وی، نو خپل زړه مه سختوئ او د هغه مدد کولو نه لاس مه نیسئ. (۷) خو سخیان اوسپړئ او چې څومره پېسو ته یې ضرورت وی نو هغه هومره قرض ورکړئ. (۸) هغه ته د څه څیز قرض ورکولو نه په دې وجه انکار مه کوئ چې د قرضونو د معاف کولو کال نزدې دی. داسې بد سوچونه خپل ذهن ته مه

راولئ. کٔ تاسو خپل ورور له قرض ورنٔ کړئ نو هغه به مالک خُداى ته ستاسو خِلاف فرياد وکړي او گناه به ستاسو په غاړه شى. ﴿١٠﴾ هغه ته چې د خٔ خيز ضرورت وي نو په خوشحالي سره او د زړٔ د اخلاصه پي ورکړئ، نو مالک خُداى به تاسو له په هر کار کبني برکت درکوي. ﴿١١﴾ په مخ د زمکي به همپشه غريبانان خلق موجود وي، نو زٔ تاسو له حُکم درکوم چې د خپلو بني اسرائيلو د مدد نه لاس مٔ نيسئ.

د نوکرانو آزادول

﴿١٢﴾ کٔ يو عبراني سرې يا بنخه خپل خان په تاسو باندې د غلام يا وينخي په توگه خرڅ کړي، نو چې هغوى شپږ کاله ستاسو خدمت وکړي نو د هغې نه پس هغوى آزاد کړئ. کله چې اوؤم کال راشي، نو هغوى به خامخا پرېږدئ چې لار شى. ﴿١٣﴾ کله چې تاسو هغوى آزادوي، نو تش لاس پي مٔ لېږئ. ﴿١٤﴾ چې مالک خُداى تاسو له کوم برکت درکړي وي نو د خپلو گډو، غلي او د انگورو لنگري نه پېر خٔ ورکړئ. ﴿١٥﴾ هغه راپه ياد کړئ چې تاسو په مصر کبني غلامان وي او مالک خُداى خپل خُداى پاک تاسو آزاد کړئ، نو خٔ زٔ تاسو له دا حُکم درکوم. ﴿١٦﴾ خو کېدې شى چې ستاسو غلام ونٔ غواړي چې لار شى، او هغه ستاسو او ستاسو خاندان سره مينه کوي او د هغه دپاره ستاسو سره پاتي کېدل بنٔ وي. ﴿١٧﴾ نو د خپل کور دروازې ته هغه بوخئ او هلته د هغه غور سورې کړئ، نو هغه به ټول عمر ستاسو غلام وي. د خپلي وينخي سره هم دغه شان سلوک کوئ. ﴿١٨﴾ کله چې تاسو يو غلام آزادوي نو خفه کېږئ مه، خٔ چې آخر هغه هم د يو مزدور په نيم قيمت شپږ کاله ستاسو خدمت کړې دى.

هم دغه شان کوی، نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به په هر کار کبني تاسو له برکت درکوی.

د څاروو وپرومبے پيدا شوے بچے

۱۹ د خپل څاروی یا گډې هر یو وپرومبے نر بچے مالک خدای ستاسو خدای پاک دپاره بېل کړی، د دې څاروو نه یو هم د کار دپاره مه استعمالوی او د دې گډو نه وړی مه کت کوی. ۲۰ تاسو، او ستاسو خاندان به هر کال د عبادت په یو ځای کبني د مالک خدای په حضور کبني دا خوری. ۲۱ خو که په یو ځناور کبني څه عیب وی، که هغه گوډ وی، روند یا څه بل غټ نقص په کبني وی، نو تاسو به هغه مالک خدای خپل څدای پاک ته نه قربانی کوی. ۲۲ داسې ځناور تاسو په خپل کور کبني خورے شی، ستاسو هر یو کس، که پاک وی یا ناپاک، نو دا خورلے شی، لکه څنگه چې تاسو هوسی یا غرځی خوری. ۲۳ خو د دې وینه د خوراک دپاره مه استعمالوی، او خامخا یې د اوبو په شان په زمکه تویوی.

د فسحې اختر

۱۶ د ایب په میاشت کبني د فسحې اختر کولو سره د مالک خدای خپل څدای پاک درناوے کوی، دا هغه میاشت وه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د مصر نه د شپې راوویستلی. ۱۷ د مالک خدای خپل څدای پاک د فسحې اختر د قربانی دپاره هلته خپل یو گډ یا یو څاروے حلال کړی کوم ځای چې هغه د خپل نوم د درناوی دپاره خویش کړے وی. ۱۸ کله چې تاسو دا خوراک

و خورئ، نو خمبیره شوې روتی به نه خورئ. اووه ورځې به تاسو پتیره روتی خورئ، هم هغه شان لکه څنگه چې تاسو د مصر نه په تېزی سره راووتلی. دا روتی خورئ او د دې نوم به د تکلیفونو روتی وی، چې تر کومې پورې تاسو ژوندی یئ نو ستاسو به هغه ورځ یاده وی چې د مصر مُلک نه راوتلی.

۴) اووه ورځې به ستاسو په مُلک کښې د هیچا په کور

کښې خمبیره نه وی، او د وړومبې ورځې په ماښام د حلال

شوی ځناور غوښه به هم په هغه شپه خوړلې شی. ۵) - ۶)

د فسحې د اختر ځناور د عبادت په هغه یو ځای کښې

حلالوی، د هغه مُلک په بل یو ځای کښې هم نه، کوم چې

مالک خُدای ستاسو خُدای پاک یې تاسو له درکوی. تاسو

داسې د نمرپرېواتو په وخت کښې کوئ، د ورځې په دې

وخت کښې چې کله تاسو د مصر نه ووتلی. ۷) غوښه

ویشوئ او د عبادت په هغه یو ځای کښې یې وخورئ، او په

ورپسې سحر واپس کور ته راشئ. ۸) ورپسې شپږ ورځې به

تاسو پتیره روتی خورئ او په اوومه ورځ د مالک خُدای خپل

خُدای پاک د عبادت دپاره راغونډ شی او په هغه ورځ کار مه

کوئ.

د لَو کولو اختر

۹) چې تاسو د فصل رېبل شروع کړئ نو د هغه وخت نه

اووه هفتې وشمېرئ، ۱۰) او بیا د مالک خُدای ستاسو

خُدای پاک درناوی دپاره د لَو کولو اختر وکړئ، هغه چې

کوم برکت درکړې دې د هغې په مطابق هغه له یوه

رضاکارانه نذرانه راوړئ. ۱۱) د مالک خُدای په حضور

کښې تاسو سره د خپلو بچو، ستاسو نوکرانو، لیویانو،

مسافرو، يتيمانانو او د هغه کونډو سره خوشحاله شئ چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږي. د عبادت په هغه يو ځای کښې هم دغه شان کوئ. (۱۲) گورئ چې په دې حکمونو باندې عمل وکړئ، دا خبره مه هېرئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وئ.

د جونگرو اختر

(۱۳) چې تاسو خپل ټول فصل راتول کړئ او خپل ټول انگور په لنگري کښې نچور کړئ، نو اووه ورځې د جونگرو اختر کوئ. (۱۴) تاسو د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو او د ليويانو، مسافرو، يتيمانانو او د هغه کونډو سره د دې نه خوند واخلي چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږي. (۱۵) مالک خدای ستاسو خدای پاک چې کوم ځای خوښ کړی وی نو په هغه ځای کښې اووه ورځې اختر وکړئ. خوشحاله اوسئ، ځکه چې مالک خدای ستاسو فصل او ستاسو کار له برکت ورکړی دی. (۱۶) ستاسو د قوم ټول سړي به په کال کښې درې ځل د مالک خدای عبادت دپاره هغه يو ځای ته يعنې د فسحې اختر، د لَو کولو اختر او د جونگرو اختر دپاره راځي. او يو سړی به هم مالک خدای له خالي لاسونه نه راځي، (۱۷) او د هر چا چې څومره وس وی، نو هغه به د هم هغه برکت په مطابق هديه ورکوي څومره چې مالک خدای خپل خدای پاک هغه له ورکړی وی.

قاضيان

(۱۸) په هر يو ښار کښې چې مالک خدای ستاسو خدای پاک

یہ درکوی پہ هغی کبني قاضيان او نور آفسران مقرر کړئ.
 دا سپري به د چا د طرفدارۍ نه بغير فېصلي کوي. (۱۹)
 هغوی به په خپلو فېصلو کبني د بي انصافي نه کار نه اخلي،
 او رشوت دې نه اخلي، ځکه چې رشوت هوبنيار خلق
 پندوي او د صادقانو په خبرو کبني چالاکی پېدا کوي. (۲۰)
 همپشه عدل او انصاف کوونکی اوسئ، نو چې هغه ملک
 قبضه کړئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک يې تاسو له
 درکوي او هلته اوسېږئ. (۲۱) کله چې تاسو مالک خدای
 خپل خدای پاک دپاره يوه قربان گاه جوړوئ، نو د هغې په
 څنگ کبني د لرگی د اشيري بُت ستنه مه ودرئ. (۲۲) او د
 بُت پرستی دپاره د کاني ستنه مه ودرئ، مالک خدای د دې
 څيزونو نه نفرت کوي.

۱۷ (۱) مالک خدای ستاسو خدای پاک ته داسې يو
 څاروي يا گد هم مه قرباني کوي چې څه عيب په کبني وي،
 مالک خدای د دې کار نه نفرت کوي. (۲) که تاسو واورئ
 چې ستاسو په يو ښار کبني څه سپرو يا ښځو د مالک خدای
 خلاف گناه کړې ده او د هغه سره کړې لوظ يې مات کړې
 دے (۳) چې هغوی د نورو معبودانو، د نمر، سپورمي، يا د
 ستورو عبادت او خدمت يې کړې وي او د مالک خدای د
 حکم مخالفت يې کړې وي، (۴) نو که داسې يو خبر
 واورئ، نو د هغې پوره پته ولگوئ. که دا رښتيا وي چې په
 بني اسرائيلو کبني داسې گنده کار شوې وي، (۵) نو هغه
 کس د ښار نه بهر بوځئ او سنگسار يې کړئ. (۶) په هغه
 وخت کبني به هغه وژلے شی چې دوه يا د دوو نه زيات
 گواهان د هغه خلاف گواهي ورکړي، خو که صرف يو گواه

وی نو هغه به نه شی وژلے. (۷) وپرومبی کانی به گواهان ورولی او بیا به یې باقی نور خلق سنگسار کړی، چې ستاسو نه دا بدی لرې شی. (۸) که داسې لانجې وی چې د هغې فېصله کول د هغه ځای د قاضیانو دپاره گران وی، لکه د جائیداد حقونو یا د چا د زخمی کېدلو لانجې یا چې په قصد سره یا په غلطۍ سره د قتل په مینځ کېنې فرق کول وی، نو چې داسې وشي، نو د عبادت هغه یو ځای ته لاړ شی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک خوښ کړی وی، (۹) او خپله لانجه د لیوی قبیلې امامانو ته او په هغه وخت کېنې چې کوم قاضی حاضر وی هغوی ته یې پېش کړی، نو هغوی پرېږدی چې هغه لانجه فېصله کړی. (۱۰) هغوی به خپله فېصله وکړی او چې هغوی تاسو ته ځنگه وائی نو تاسو به هم هغه شان کوئ. (۱۱) د هغوی فېصله ومنی او چې د کوم قانون پوره وضاحت درته وکړی نو په هغې عمل وکړی. (۱۲) هر څوک چې دا جرأت وکړی او چې د قاضی یا د امام دا فېصله ونه منی نو هغه دې خامخا ووژلے شی، چې د بنی اسرائیلو نه دا گنده کار ختم شی. (۱۳) نو هر څوک چې د دې نه خبر شی نو وبه یریزی او د عدالت فېصلې به منی.

د بادشاه په حقله اصول

(۱۴) کله چې تاسو هغه ملک ونیسئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی او تاسو هلته اوسېږئ، نو تاسو به ووايي چې ستاسو نه گېرچاپېره قومونو په شان تاسو ته هم د یو بادشاه ضرورت دے. (۱۵) گورئ، کوم سرے چې د بادشاهی دپاره تاسو غوره کوئ نو چې هغه مالک خدای هم غوره کړی وی. نو په کار دے چې هغه ستاسو د

خپل قوم نه وي، يو مسافر خپل بادشاه مۀ جوړوي. (۱۶) هغه بادشاه به د ځان دپاره ډېر آسونه نه ساتي او هغه دې خلق مصر ته نه لېږي چې آسونه په پېسو واخلي، ځکه چې مالک خدای فرمائيلي دي چې د هغه خلق به هيڅکله واپس هلته نه ځي. (۱۷) د بادشاه دې ډېرې بنځې نه وي، ځکه چې دا به هغه د مالک خدای نه واپروي، او هغه دې خپل ځان په سپينو زرو يا سرو زرو نه مالداره کوي. (۱۸) کله چې هغه د بادشاهي په تخت کښېني، نو هغه به د خپل ځان دپاره د دې قانون يو نقل وليکي، دا کار به د ليوي قبيلې د امامانو په وړاندې کيږي. (۱۹) هغه به دا کتاب د ځان سره نږدې ساتي او ټول عمر به يې وائي، چې د مالک خدای نه یرېدل زده کړي او په وفاداري سره به په هغه هر څۀ باندې عمل کوي چې په دې کتاب کښې يې حکم راغلي دي. (۲۰) نو هغه به خپل ځان د خپلو خلقو نه اوچت نه گڼي او د مالک خدای د حکمونو نافرمانی به نه کوي. نو هغه به ډېر وخت پورې حکومت وکړي او د هغه اولاد به ډېره موده په بني اسرائيلو باندې بادشاهي وکړي.

د امامانو برخه

۱۸ (۱) د ليوي قبيلې هېچا ته به هم په زمکه کښې حصه نه ملاويږي، نه امامانو ته او نه يې نورو خلقو ته، د دې په ځای هغوی به په هغه نذرانو او قربانو ژوند تېروي کومې چې مالک خدای ته ورکولې شي. (۲) د هغوی به خپل هيڅ ميراث نه وي، لکه چې نورې قبيلې يې لري، لکه څنگه چې مالک خدای وعده کړې ده چې مالک خدای به په خپله د

هغوی میراث وی. (۳) کله هم چي یو څاروی یا گډ قربانی کپړی، امام له به د دې اوږه، ژامه او دننی اندامونه ورکولے شی. (۴) هغوی به د دې څیزونو نه وړومی برخه اخلی یعنی د غلې، میو، د زیتونو تېلو او ستاسو د گډو د وړو نه. (۵) مالک خدای ستاسو د ټولو قبیلو نه د لیوی قبیله خوښه کړه چې د امامانو په توگه همپشه د هغه خدمت وکړی. (۶) هر یو لیوی چې وغواړی نو هغه د بنی اسرائیلو د هر یو ښار نه د عبادت هغه یو ځای ته راتلے شی (۷) او هلته د یو امام په توگه د مالک خدای خپل خدای پاک خدمت کولے شی، لکه د نورو لیویانو په شان کوم چې هلته خدمت کوی. (۸) د نورو امامانو په شان به هغه ته هم هغه هومره خوراک ملاوېږی او د هغه خاندان چې څه هم ورلېږی نو هغه د ځان دپاره کېښودے شی.

د غېرو قومونو د رسمونو خلاف خبردارے

(۹) کله چې تاسو هغه ملک ته ورننوځی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی، نو چې هلته کوم قومونه دی د هغوی په غلطو رواجونو پسې مة ځی. (۱۰) ستاسو په مینځ کېښې دې داسې کس نه وی چې خپل بچی په اور کېښې قربانی کوی، او خپل خلق مة پرېږدی چې د غېبو په خبرو عمل وکړی، یا فال وگوری یا په منتر پسې وگرځی (۱۱) یا تعویذ استعمال کړی، د ښاپېرو په ذریعه کار وکړی او هغوی مة پرېږدی چې د مرو روحونو سره مشورې وکړی. (۱۲) مالک خدای ستاسو خدای پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی څوک چې دا حرام کارونه کوی، نو ځکه مالک خدای به هغه قومونه وشری چې تاسو مخ په وړاندې ځی. (۱۳) د

مالڪ خُداي سره پوره وفادار اوسي.

د يو پيغمبر د رالپرلو وعده

١٤) بيا موسيٰ وفرمائيل، ”په هغه مُلك کڻي، کوم چي زر تاسو قبضه کړي، خلق د غيبو خبري کونکو او فالونو کتونکو په نصيحت عمل کوي، خو مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاک اجازت نه درکوي چي تاسو داسي وکړي.“ ١٥)

خو هغه به تاسو له زما په شان يو پيغمبر راولپري چي هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وي او تاسو به د هغه تابعداري کوئ. ١٦)

په کومه ورځ چي تاسو د سينا غره سره راغونډ وي، تاسو زاري وکړه چي مونږ نه غواړو چي د مالڪ خُداي خبري بيا واورو يا د جلال شُغلي وگورو، ځکه چي تاسو یربدلي چي مړه به شي. ١٧) نو مالڪ خُداي ما ته وفرمائيل چي هغوي صحيح سوال کړي دے. ١٨) زه به هغوي له د هغوي د خپلو خلقو نه ستا په شان يو پيغمبر ورولپرم، زه به هغه ته وښايم چي هغه به څه وائي او زه چي کوم حُکم ورکوم نو هم هغه شان به يي خلقو ته ورسوي. ١٩) هغه به زما په نوم خبري کوي او هر څوک چي د هغه د منلو نه انکار وکړي نو سزا به ورکړم. ٢٠) خو چي کله ما حُکم نه وي ورکړي او يو پيغمبر دا جرأت وکړي چي زما په نوم پيغام ورکړي، نو خامخا به وژلي شي او هغه پيغمبر به هم وژلي شي چي د نورو معبودانو په نوم خبري کوي. ٢١)

مونږ څنگه دا وئيلے شو چي د يو پيغمبر پيغام د مالڪ خُداي نه نه دے؟ ٢٢) که يو پيغمبر د مالڪ خُداي په نوم خبري وکړي او چي کومه خبره يي کړي وي او رښتيا نه شي، نو بيا دا د مالڪ خُداي پيغام نه دے. هغه پيغمبر په

خپل اختیار خبرې کړې دی او تاسو له په کار دی چې د هغه نه ونه یرېږئ.

د پناه ښارونه

۱۹

کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک هغه

خلق تباہ کړی چې زمکه یې تاسو له درکوی او چې د هغوی

ښارونه او کورونه ونیسئ او هلته اوسېږئ، (۲) - (۳) نو هغه

علاقه په درېو حصو کښې تقسیم کړئ، چې په هره یوه حصه

کښې یې داسې ښار وی چې تلل ورته آسان وی. نو چې

څوک یو بل کس ووژنی نو د پناه دپاره د دې نه یو ښار ته

تښتېدلې شی. (۴) که څوک یو کس په غلطی سره ووژنی

چې هغه یې دشمن نه وی، نو هغه د دې ښارونو نه یو ښار ته

تښتېدلې شی چې بچ شی. (۵) که دوه سړی د لرگو وهلو

دپاره ځنگل ته لاړ شی او د هغوی نه یو کس یوه ونه وهی او

تبر د لاسکی نه ووځی او هغه بل کس ووژنی، نو د پناه دپاره

د دې ښارونو نه یو ته تښتېدلې شی. (۶) خو که صرف یو

ښار وې او هغې ته فاصله هم پوره وې، نو کېدې شی چې

د هغه کس بدل اخستونکی خپلوان یې ونیسی او په غصه

کښې یو بې گناه گاونډی ووژنی. خو په غلطی سره هغه خپل

گاونډی مړ کړو چې دشمن یې نه وو. (۷) نو ځکه زه حکم

درکوم چې درې ښارونه بېل کړئ. (۸) کله چې مالک خدای

ستاسو خدای پاک ستاسو علاقه پراخه کړی، لکه څنگه چې

هغه ستاسو پلار نیکه ته فرمائیلي دی او هغه ټول ملک

درکړی چې هغه یې وعده کړې ده، (۹) بیا تاسو درې نور

ښارونه خوښ کړئ. که تاسو هغه هر څه کوی چې نن یې زه

حُكْمِ دَرَكُومِ اَوْ دَ مَالِكِ خُدَائِ خَيْلِ خُدَائِ پَاكِ سَرِهَ مِيْنِهَ
 كُوئِ اَوْ دَ هَغُهْ دَ اَصُوْلُو پِهَ مَطَابِقِ ژُوْنْدِ تَبْرُوئِ نُو هَغِهَ بَهَ تَاسُو
 لَهَ دَا مُلْكِ دَرَكْرِی. ﴿١٠﴾ هَمَ دَغِهَ شَانِ وَاكْرِي، نُو چِي بِي گَنَاهِ
 خَلْقِ نَهْ مَرِي اَوْ دَ هَغُوئِ دَ وِژَلُو گَنَاهِ سَتَاسُو پِهَ غَاړِهَ نَهْ وِي،
 پِهَ هَغِهَ مُلْكِ كَبْنِي چِي مَالِكِ خُدَائِ يِي تَاسُو لَهَ دَرَكُوِي. ﴿١١﴾
 خُو كَهْ يُو كَسِ دَ خَيْلِ گَاوَنْدِي سَرِهَ دَشْمَنِي وِي اَوْ قَصْدَا پِهَ
 هَغُهْ حَمَلِهَ وَاكْرِي اَوْ وِي وِژْنِي اَوْ بِيَا دَ پَنَاهِ دِيَاړِهَ دَ دِي
 بِنَارُوْنُو نَهَ يُو بِنَارِ تَهَ وَتَبْنَتِي، ﴿١٢﴾ نُو پِهَ دَاسِي حَالَتِ كَبْنِي
 دِي دَ هَغُهْ دَ بِنَارِ مَشْرَانِ هَغِهَ رَاوَاوَاړِي اَوْ دَ هَغِهَ كَسِ
 خَيْلُوَانُو تَهَ دِي پِهَ حَوَالِهَ كَرِي كُوْمِ چِي دَ قَتْلِ دَ بَدَلِ اَخْسْتَلُو
 خَوَاشِ كُوِي، نُو چِي هَغُوئِ يِي وِوِژْنِي. ﴿١٣﴾ پِهَ هَغُهْ هِيخِ رَحْمِ
 مَهْ كُوِي. اَوْ بِنِي اِسْرَائِيْلِ دَ بِي گَنَاهِ وِيْنِي تُوئِيْدَلُو نَهَ پَاكِ كَرِي،
 نُو پِهَ دِي سَرِهَ بَهَ سَتَاسُو هَرِ يُو كَارِ سَمِ وِي.

پخوانی پولې

﴿١٤﴾ دَ خَيْلِ گَاوَنْدِي دَ جَائِيْدَادِ دَ حُدِ كَانِي مَهْ بِي خَايِهَ كُوِي،
 كُوْمِ چِي دَ مَخْكَبْنِي نَهَ پِهَ هَغِهَ مُلْكِ كَبْنِي لَكْبَدَلِي وِي چِي
 مَالِكِ خُدَائِ سَتَاسُو خُدَائِ پَاكِ يِي تَاسُو لَهَ دَرَكُوِي.

د گواهانو په حقله قانون

﴿١٥﴾ دَ يُو سَرِي مَجْرَمِ ثَابِتُولُو دِيَاړِهَ بَهَ يُو گَوَاھِ كَافِي نَهْ وِي،
 بَلَكِي دَ هَغُهْ مَجْرَمِ ثَابِتُولُو دِيَاړِهَ بَهَ دَ دُووِ يَا دَرَبُو گَوَاھَانُو پېشِ
 كُوْلِ لَازِمِي وِي. ﴿١٦﴾ كَهْ خُوْكِ دَ دَرُوغُو اِلْزَامِ پِهَ وَجِهَ بَلِ
 كَسِ تَهَ نَقْصَانِ رَسُوْلُو كُوْشَشِ وَاكْرِي، ﴿١٧﴾ نُو دُوَاړِهَ بَهَ دَ
 عِبَادَتِ هَغِهَ يُو خَائِ تَهَ خِي اَوْ دَ هَغِهَ وَخْتِ مَقْرَرِ شُوِي

قاضيان او امامان به د هغوى فېصله وکړی. (۱۸) قاضيان به د دې معاملې پوره معلومات وکړی، او که چا په خپل اسرائیلي باندې د دروغو الزام لگولې وی، (۱۹) هغه ته به هغه سزا ملاوېږي چې د خه اراده چې يې د بل دپاره لرله. نو داسې به تاسو د دې بدې نه خلاص شئ. (۲۰) بيا به هر يو کس خبر شي چې خه وشول، هغوى به ویرېږي او هيڅ څوک به هم بيا داسې بد عمل نه کوي. (۲۱) په داسې معاملو کېنې هيڅ رحم مه کوئ، د ژوند په بدل کېنې به د ژوند سزا وی، د سترگې په بدل کېنې د سترگې، د غاښ په بدل کېنې د غاښ، د لاس په بدل کېنې د لاس، پښې په بدل کېنې به د پښې سزا وی.

د جنگ په حقله قانون

۲۰ (۱) کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له ځي او تاسو وگورئ چې د هغوى جنگي گاپي، آسونه او لښکر ستاسو نه زيات وی، نو د هغوى نه مه یرېږئ. مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به ستاسو مل وی، چا چې د مصر ملک نه راوويستلی. (۲) د هغې نه مخکېنې چې تاسو جنگ شروع کړئ، يو امام دې وړاندې راشي او لښکر ته دې ووايي، (۳) اے بنی اسرائیلو. واورئ، نن تاسو جنگ له روان یئ. مه بې زړه کېږئ، مه یرېږئ، مه بې حوصلې کېږئ او نه چې وارخطا شئ. (۴) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو مل دے، هغه به ستاسو د دشمنانو خلاف جنگ کوي او فتح به درکړي. (۵) بيا به آفسران په خپل تقرير کېنې فوجيانو ته ووايي، په تاسو کېنې داسې څوک شته چې کور

ٻي جوڙ ڪري وي، خو وقف ڪري ٻي نه وي؟ ڪهه داسي
 ڇوڪ وي، نو هغه ڊي ڪور ته لار شي. ڪهه هغه په جنگ ڪبني
 ووڙلئ شي، نو بل ڇوڪ به د هغه ڪور وقف ڪري. (٦) دلته
 داسي يو سره شته، چي هغه د انگورو باغ ڪرلئ وي، خو
 دا موقع ورته نه وي ملاو شوي چي انگور ترې نه راتول
 ڪري؟ ڪهه داسي ڇوڪ وي، نو هغه ڊي ڪور ته لار شي. ڪهه
 هغه په جنگ ڪبني ووڙلئ شي، نو بل ڇوڪ به د هغه په ميو
 مزې وڪري. (٧) دلته داسي ڇوڪ شته، چي ڪوڙدن ٻي ڪري
 وي؟ ڪهه داسي ڇوڪ وي، نو هغه ڊي ڪور ته لار شي. گني،
 ڪهه هغه په جنگ ڪبني ووڙلئ شي، نو بل ڇوڪ به د هغه د
 ڪوڙدن شوې بنهي سره واده وڪري. (٨) آفسران به سپرو ته
 دا هم ووائي، دلته داسي يو سره شته، چي هغه ڀرڀري يا ٻي
 زرهه بائيللئ وي؟ ڪهه داسي ڇوڪ وي، نو هغه ڊي ڪور ته لار
 شي. گني، هغه به د خپل خان په شان د نورو ملگرو زرونه
 هم ڪمزوري ڪري. (٩) ڪله چي آفسران د لبڪر سره خپلي
 خبري خلاصي ڪري، نو د هرې قبيلي ڊپاره به مشران خوبن
 ڪري شي. (١٠) ڪله چي تاسو په يو بنار باندې حمله ڪوي،
 نو وڙومبي هغه خلقو ته د تسليمڊو موقع ورڪري. (١١) ڪهه
 هغوي دروازي ڪولاو ڪري او تسليم شي، نو هغوي به ٽول
 ستاسو غلامان وي او ستاسو ڊپاره به بهگار ڪوي. (١٢) خو
 ڪهه د هغه بنار خلق تسليم نه شي او جنگ خوبن ڪري، نو د
 خپل لبڪر سره ٻي محاصره ڪري. (١٣) نو ڪله چي مالڪ
 خدائ ستاسو خدائ پاڪ وڪري چي تاسو هغه بنار قبضه
 ڪري، نو په ڊي ڪبني ٽول سڀي ووڙئي. (١٤) خو هغه بنهي،
 ماشومان، څاروي او چي په بنار ڪبني نور هر ڇهه وي هغه د
 خان ڊپاره اخسته شي. تاسو د خپلو دشمنانو هر ڇيز

استعمالولے شیء. مالک خُدائِ دا تاسو له درکری دی. (۱۵)

تاسو به د هغه بنارونو سره داسې کار وکړئ کوم چې د هغه مُلک نه لرې دی چرته به چې تاسو اوسېږئ. (۱۶) خو کله چې تاسو د هغه مُلک بنارونه قبضه کړئ چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک يې تاسو له درکوی، نو هر يو کس ووژئ. (۱۷) دا ټول خلق تباه کړئ يعنې حَتیان، اموريان، کنعانيان، فرزبان، حویان او یبوسیان، لکه څنگه چې مالک خُدائِ د دې حُکم درکړی دے. (۱۸) دا خلق ووژئ، نو هغوی به تاسو د مالک خُدائِ خِلاف گناهگار نه کړی چې تاسو ته هغه ټول بد عملونه وښائی چې هغوی يې د خپلو معبودانو په عبادت کښې کوی. (۱۹) کله چې تاسو د يو ښار د قبضه کولو کوشش کوئ، نو د هغه خُائِ مېوه دارې ونې مه پرې کوئ، اگر چې محاصره د پېر وخت پورې اوږده هم شی. مېوه يې خورئ، خو ونې مه تباه کوئ، ځکه چې ونې ستاسو دشمنانې نه دی. (۲۰) تاسو هغه هره ونه راماتولے شیء کومه چې مېوه نه نیسی او د ښار د قبضه کېدو پورې تاسو هغه د محاصرې د دېوالونو دپاره استعمالولے شیء.

نامعلومه قتل

۲۱ (۱) که په يو پتی کښې يو قتل شوے کس وموندے شی په هغه مُلک کښې چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک يې تاسو له درکوی او تاسو ته پته نه وی چې چا وژلے دے، نو ستاسو مشران او قاضيان به لار شی او چې چرته هغه مړے موندلے شوے وی نو د هغه خُائِ نه به د ټولو نزدې بنارونو فاصله معلومه کړی. (۲) نو چې چرته مړے

موندلے شوے وی د هغه نزدې بنار مشران به يوه سخی،
 خوبه کړی چې هيڅ کار ترې نه نه وی اخسته شوے او نه
 يې جغ رابنکله وی. (۴) هغوی به دا يوې بهېدونکې ولې ته
 کوزه کړی چې د هغه خائ زمکه هيڅکله نه يوې شوې وی
 او نه کړلے شوې وی او هغوی به هلته د دې سخی خت
 مات کړی. (۵) د لیوی قبیلې امامان به هم هلته لار شی،
 حکه چې هغوی به هره هغه لانجه فېصله کوی چې د ظلم او
 زیاتی سره يې تعلق وی. مالک خدائ ستاسو خدائ پاک
 هغوی د خپل خدمت دپاره خوبن کړی دی او چې د هغه په
 نوم برکتونه وغواړی. (۶) بیا چې چرته هغه قتل شوے کس
 موندلے شوے وی هغې ته د نزدې بنار ټول مشران به په هغه
 سخی باندې خپل لاسونه ووينخی، (۷) او هغوی دې ووائی
 چې، مونږ دا کس نه دے وژلے او مونږ ته پته نشته چې دا
 قتل چا کړے دے. (۸) اے مالک خدایه، خپل خلق
 اسرائیلیان معاف کړه څوک دې چې تا د مصر نه آزاد کړل.
 مونږ معاف کړه او د یو بې گناه کس د قتل ذمه واری مونږ
 په غاړه مه اچوه. (۹) چې هغه خه وکړی چې مالک خدائ
 يې غواړی، نو د قتل ذمه واری به ستاسو په غاړه نه وی.

په جنگ کبني نیولے شوې بنخي سره واده کول

(۱۰) کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له لار شی
 او مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو په هغوی زورور
 کړی او خه کسان ترې نه قېدیان کړی، (۱۱) کېدے شی چې
 تاسو په هغوی کبني یوه بنائسته بنخه وگوری چې ستاسو
 خوبه شی او ورسره واده کول وغواړی. (۱۲) هغه خپل کور
 ته بوخی، هلته به خپل سر کل کړی، نوکونه به پرې کړی،

۱۳) او خپلې جامې به بدلې کړې. هغه به ستاسو په کور کېنې ایساره شی او خپل مور پلار پسې به یوه میاشت وژاړی، د هغې نه پس، هغه واده کولې شی. ۱۴) وروستو، که تاسو د هغې سره خوشحاله نه یئ، نو تاسو یې پرېښودئ شی او چې چرته وغواړی نو هلته دې لاره شی. ځکه چې تاسو د هغې بې عزتی کړې ده، نو تاسو د هغې سره د یوې وینځې په شان سلوک نه شی کولې او نه یې خرڅولې شی.

د مشرې زوی حقونه

۱۵) که د یو سپری دوه ښځې وی او هغه د یوې سره مینه کوی او د بلې سره نه کوی او د دواړو نه یې زامن پیدا شی، خو وپرومبې زوی یې د هغې ښځې نه وی چې د کومې سره مینه نه کوی، ۱۶) کله چې هغه سرې خپل جائیداد تقسیموی نو هغه دې د خپلې خوښې ښځې زوی له د مشرې زوی حق نه ورکوی. ۱۷) چې د کومې ښځې سره مینه نه کوی خو د هغې زوی مشر دے نو هغه له به یو په دوه برخه ورکوی. مشر زوی د خپل پلار د طاقت وپرومبې ښه وی. هغه د مشرې حق لری.

یو نافرمانه زوی

۱۸) که د چا زوی ضدی یا سرکشه وی، یو زوی چې د خپل مور پلار فرمانبرداری نه کوی، تر دې پورې چې هغوی سزا هم ورکړی، ۱۹) د هغه مور پلار دې هغه د ښار مشرانو له راوولی چرته چې هغه اوسپړی او په هغه دې فېصله وکړې شی. ۲۰) هغوی دې مشرانو ته داسې ووائی، ”زمونږ زوی

ضدی او سرکشه دے او زمونږ خبره نه منی، هغه فضول خرچه او شرابی دے. “ (۲۱) نو د بنار سپری دې هغه سنگسار کړی چې مړ شی. نو تاسو به د دې بدکاری نه خلاص شی. په بنی اسرائیلو کښې به ټول خلق د دې نه خبر شی او وبه یربږی.

د مری سمبالول

(۲۲) که د یو جرم په وجه څوک وژلې شوې وی او د هغه لاش په یوه ونه کښې ځوړند وی، (۲۳) نو هغه دې د شپې هلته نه شی پرېښودلې. هغه دې خامخا هم په هغه ورځ ښخ کړې شی، ځکه چې یو داسې مړې چې په ونه کښې ځوړند وی هغه په ملک باندې د خدای پاک لعنت راوولی. هغه مړې ښخ کړی، نو تاسو به هغه ملک پلټ نه کړی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له په میراث کښې درکوی.

۲۲ (۱) که تاسو وگورئ چې ستاسو د اسرائیلی ورور غوا یا گډې لار غلطه کړې وی، نو هغه هم داسې مه پرېږدئ، او خپل مالک له یې واپس ورولی. (۲) خو که د دې مالک لرې اوسېږی یا که تاسو ته پته نه وی چې دا د چا ده، نو د ځان سره یې خپل کور ته بوځی. کله یې چې مالک لټولو له راشی، نو هغه له یې ورکړی. (۳) کله چې تاسو خر، د کپړې ټکره، یا بل څه ومومئ چې ستاسو د اسرائیلی ورور نه ورک شوې وی نو تاسو هم دغه شان کوئ. د چا سره مدد کولو نه لاس مه نیسئ. (۴) که ستاسو د اسرائیلی ورور خریا غوا په لاره کښې غورزېدلې وی، نو هغه هم داسې مه پرېږدئ، د هغه

۵) ڄڻي ڊي د ڄڻي ڊي د هغه مدد وکړي. ڄڻي ڊي د سږو ڄڻي نه اچوي او سږي ڊي د ښځو ڄڻي نه اغوندي، مالک خدائ ستاسو خدائ پاک د هغه خلقو نه کرکه کوي څوک چې داسې کارونه کوي. ۶) که چېرې تاسو په يوه ونه کښي يا په زمکه باندې د مارغانو جاله ووينئ چې مرغۍ په هغو باندې يا د خپلو بچو سره ناسته وي، نو تاسو به دا مرغۍ نه رانيسي. ۷) تاسو د مرغو هغه واره بچي رانيولې شئ، خو مرغۍ به يې پرېږدئ چې لاره شي، نو تاسو به يو اوږد او خوشحاله ژوند تېر کړئ. ۸) کله چې تاسو يو نوې کور جوړ کړئ، نو گورئ چې د چت د غاړې نه گېرچاپېره يو پرده وال ورله جوړ کړئ. که څوک ترې نه راوغورزېږي او مړ شي نو زمه واري به يې ستاسو په غاړه نه وي. ۹) که په يو پتي کښي انگور وکړئ نو بل څه فصل ورسره مه کړئ گڼي دواړه به نه شي خوړلې. ۱۰) غويي او خر تاسو په يو جغ کښي د يوې کولو دپاره مه اچوي. ۱۱) داسې ڄڻي مه اغوندي چې په يو ځاي د تاو شوې وړي او د کتان نه جوړې وي. ۱۲) د خپلو جامو په څلورو گوټونو پورې د مزو زونډي وگنډئ.

بدنامه شوې ناوې

۱۳) که يو سږي يوه ښځه واده کړي او ورسره ځملي او وروستو يې هغه خوبه نه شي، ۱۴) او د هغې خلاف داسې دروغ ووائې چې ما واده کړه خو چې کله ورسره ځملاستم نو ما ته پته ولگېده چې هغه زما نه مخکښي د بل سږي سره ملاسته وه. ۱۵) که داسې وشي، نو د جيني مور او پلار ڊي د ښار مشرانو له د جرگې په وخت دا ثبوت راوړي چې هغه

جینی ہیڇکله هم د یو سړی سره نه وه ملاسته. (۱۶) د هغې پلار به مشرانو ته ووائی، ”ما خپله لور دې سړی له ورکړه چې واده یې کړی، خو اوس د هغه خوښه نه ده. (۱۷) هغه د دې خلاف دا دروغ وائی چې کله ما ورسره واده وکړو نو هغه د مخکښې نه د بل سړی سره ملاسته وه خو ثبوت دا دے چې زما لور صفا وه، د واده د کت په څادر باندې تاسو د وینې دا داغونه وگورئ.“ (۱۸) نو د ښار مشران به د هغې خاوند بوځی او سزا به ورکړی. (۱۹) هغوی دې هغه سل د سپینو زرو سیکې جرمانه هم کړی او پېسې دې د ښځې پلار له ورکړی، ځکه چې هغه سړی یوه اسرائیلی ښځه رسوا کړې ده. د دې نه علاوه، هغه به یې ښځه هم وی او چې ترڅو پورې هغه ژوندے وی هغې له طلاق نه شی ورکولے. (۲۰) خو که دا خبره رښتیا وی او دا ثبوت نه وی چې هغه پېغله پاتې شوې وه، (۲۱) نو هغوی به یې د هغې د پلار د کور دروازې خولې ته بوځی، او د ښار سړی به یې هلته سنگسار کړی چې مړه شی. هغې ستاسو خلقو په مینځ کښې یو د شرم نه پک کار کړے دے چې د واده نه مخکښې د بل سړی سره ځملاستله، چې هغه لا د پلار په کور کښې وه. نو تاسو به په دې طریقې سره د خپل مینځ نه دا بدکاری ختمه کړئ. (۲۲) که یو سړے د بل سړی د ښځې سره په زنا کولو ونيولے شی، نو هغوی دواړه به وژلے شی، نو چې تاسو د اسرائیل ملک د دې بدکاری نه خلاص کړئ. (۲۳) که په یو ښار کښې یو سړے د داسې ښځې سره په زنا پورې ونيولے شی چې د هغې کوژدن د بل چا سره شوې وی، (۲۴) نو تاسو هغوی د ښار نه بهر بوځئ او سنگسار یې کړئ چې مړه شی. ښځه دې ځکه مړه شی چې هغې د مدد دپاره چغې نه دی

وهلې، اګر چې هغه په ښار کښې وه، کېدې شي چې هلته د هغې چغې اورېدلې شوې وي. او سرې دې ځکه مړ شي چې هغه د يوې داسې ښځې سره زنا کړې ده چې هغه کوژدن شوې وه. نو داسې به تاسو د دې گند نه ځان خلاص کړئ.

﴿٢٥﴾ فرض کړئ چې يو سرې په پتو کښې د يوې داسې ښځې بې عزتي وکړي چې د هغې کوژدن د بل چا سره شوې وي. نو صرف هغه سرې به وژلې شي، ﴿٢٦﴾ ښځې ته به هيڅ نه شي وئيلې، ځکه هغې داسې گناه نه ده کړې چې د مرگ حقداره شي. دا هم هغه شان معامله ده چې يو سرې په بل سرې باندې حمله وکړي او مړ يې کړي. ﴿٢٧﴾ هغه سرې په پتو کښې د هغه کوژدن شوې ښځې سره په زبردستي زنا وکړه، اګر چې هغې د مدد چغې وهلې وې، خو هيڅ څوک هم نه وو. ﴿٢٨﴾ که يو سرې د يوې داسې جينې سره په زبردستي زنا وکړي چې هغه کوژدن شوې نه وي، ﴿٢٩﴾ نو هغه به د هغې پلار له پنځوس د سپينو زرو سيکې حق مهر ورکړي او هغه به يې ښځه شي، ځکه چې هغه په زور باندې د هغې سره زنا کړې ده. چې تر کومې پورې ژوندې وي نو هغې له طلاق نه شي ورکولې. ﴿٣٠﴾ يو سرې دې هم د خپل پلار بې عزتي نه کوي چې د خپل پلار د ښځو نه د يوې سره ځملي.

د مالک خدائ په قوم کښې د شاملېدو اصول

٢٣ ﴿١﴾ د کوم سرې چې هګۍ ماتې شوې وي يا يې ذکر پرې کړې شوي وي نو هغه يو به هم د مالک خدائ په خلقو کښې نه شي شاملېدلې. ﴿٢﴾ يو حرامي پېدا شوي کس يا د داسې کس اولاد، تر لسم نسله پورې هم، د مالک خدائ په

خلقو کبني نه شي شاملېدلې. (۲) هيڅ يو عموني يا موآبي،
يا د هغوي اولاد، تر لسم نسل پورې هم، د مالک خدای په
خلقو کبني نه شي شاملېدلې. (۳) کله چې تاسو د مصر نه
بهر په لاره کبني وي نو هغوي تاسو له د خوراک او اوبو
درکولو نه انکار وکړو او د مسوپتاميه په ښار پتور کبني يې د
بعور زوي بلعام له پېسې ورکړې چې په تاسو لعنت ووايي.
(۴) خو مالک خدای ستاسو خدای پاک به بلعام ته غوږ نه
نيولو، او لعنت يې په برکت بدل کړو، ځکه چې هغه ستاسو
سره مينه لرله. (۵) چې تر کومې پورې تاسو ژوندی يې، د
هغوي مدد مه کوئ چې هغوي د خبر او خوشحالي ژوند
وکړي. (۶) ادميانو ته سپک مه گوري، هغوي ستاسو
خپلوان دي. او مصريانو ته هم سپک مه گوري، په يو وخت
کبني تاسو د هغوي په ملک کبني اوسېدئ. (۷) د درېم نسل
نه ورپه خوا د هغوي اولاد د مالک خدای په خلقو کبني
شاملېدې شي.

د فوجي کېمپ پاک ساتل

(۸) کله چې تاسو د يو لښکر په شکل د خپلو دشمنانو
خلاف ووځئ، نو گوري د داسې هر څيز نه ځان ساتئ چې
تاسو ناپاکوي. (۹) که د شپې شېطان يو سرې دوکه کړي
او هغه په دې وجه ناپاک شي، نو هغه دې د خېمو نه بهر
ووځي او هلته دې پاتې شي. (۱۰) په ماښام کبني دې هغه
غسل وکړي او د نمرپرېواته په وخت کبني هغه واپس کېمپ
ته راتلې شي. (۱۱) تاسو له په کار دی چې د کېمپ نه بهر يو
ځای جوړ کړئ چې هلته د اودس ماتي دپاره ځي. (۱۲) په
خپل سامان کبني د کنستلو دپاره يو څيز هم يوسي، کله چې

تاسو ډکې متيازې کوي نو يوه کنده به وکني او متيازې به په کبني پټې کړي. (۱۳) خپل کيمپ مقدس ساتي، ځکه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو سره ستاسو په کيمپ کبني دے، دا د دې دپاره چې ستاسو حفاظت وکړي او تاسو له په دشمنانو باندې فتح درکړي. داسې يو د بې شرمۍ کار هم مۀ کوي چې د هغې په وجه مالک خدای ستاسو نه مخ واړوي.

مختلف قوانین

(۱۵) که غلامان د خپلو مالکانو نه وتبتي او تاسو له د پناه دپاره راشي، نو هغوی واپس مۀ لېږي. (۱۶) هغوی ستاسو د بنارونو په هر يو بنار کبني اوسېدے شي چې کوم يې خوښ وي او تاسو به د هغوی سره زياتے نۀ کوي. (۱۷) اسرائيلي سرے يا بنخه به هيڅکله د عبادتخاني کنجران نۀ جوړېږي. (۱۸) د کنجر سړي يا د کنجرې بنخي گټلے شوې پېسې به هم د يوې منبتي پوره کولو دپاره د مالک خدای ستاسو خدای پاک کور ته نۀ شي راوړلے. مالک خدای د عبادتخاني د کنجرانو نه نفرت کوي. (۱۹) کله چې تاسو پېسې يا خوراک، يا بل څيز خپل اسرائيلي ورور له قرض ورکړي، نو د هغه نه سود مۀ اخلي. (۲۰) يو مسافر له چې څۀ څيز قرض ورکړي نو د هغې سود د هغه نه اخستے شي، خو چې خپل اسرائيلي له څۀ قرض ورکړي نو د هغې سود به ترې نه نۀ اخلي. دا اصول ومنئ او مالک خدای ستاسو خدای پاک به په هغه ملک کبني تاسو له په هر کار کبني برکت درکړي کوم ملک چې تاسو قبضه کوي. (۲۱) کله چې مالک خدای خپل خدای پاک ته تاسو يوه منبته ومنئ، نو چې کومه وعده

مو کڙي وي په هغي کبني سستي مه کوي، مالک خدائ به
 ستاسو نه د هغه منبتي تپوس کوي او د دي وعدي نه پوره
 کول گناه ده. (۲۲) مالک خدائ ته منبته نه منل گناه نه ده،
 (۲۳) خو که تاسو په خپله خوښه يوه منبته ومنئ، نو گوري
 هغه وعده به پوره کوي. (۲۴) کله چې تاسو د بل چا د انگورو
 باغ سره تېرېږئ، نو چې خومره انگور غواړئ هغه خوړلې
 شي، خو د هغي نه به په يوه ټوکري کبني انگور نه وړئ. (۲۵)
 هم دغه شان، که تاسو د بل چا د فصل په پتي کبني گرځئ،
 خومره غله چې د خپلو لاسونو سره راشوکولې شي هغه
 خوړلې شي، خو هغه فصل به تاسو په لور نه ربيئ.

طلاق او بيا واده کول

۲۴ (۱) که يو سرې يوې ښځې سره واده وکړي او په
 هغي کبني داسې څه وگوري چې د هغه سرې خوښ نه وي
 او وروستو فېصله وکړي چې خپله ښځه طلاقه کړي او هغه
 طلاق نامه ورکړي او د خپل کور نه يې وشړي (۲) او بيا که
 هغه ښځه د هغه سرې د کور نه لاره شي او د بل سرې سره
 واده وکړي، (۳) او که د هغه دوهم خاوند هم خوښه نه شي
 او هغه هم طلاق نامه ورکړي او د خپل کور نه يې وشړي، يا
 فرض کړي چې دا خاوند يې مړ شي، (۴) نو په دواړو
 حالاتونو کبني به د هغي وړومبې خاوند هغه ښځه دوباره نه
 واده کوي، هغه به يې ناپاکه گڼي. که دوباره واده يې ورسره
 وکړو نو مالک خدائ به د دي کار نه نفرت کوي. تاسو به
 هغه ملک په داسې خرابه گناه نه پليتوي چې مالک خدائ
 ستاسو خدائ پاک يې تاسو له درکوي چې ستاسو خپل شي.

د قانون مختلفې حصې

- ٥) کله چې یو سرې نوې واده وکړی، نو هغه دې د جنگ دپاره فوج ته نه شی لېږلې او نه دې ترې نه کار اخستلې شی، یو کال به هغه ته کار معاف وی، نو چې داسې هغه په کور کښې پاتې شی او بنځه خوشحاله کړی. ٦) کله چې تاسو چا له څه څیز قرض ورکړئ، نو چې د هغه نه په ضمانت کښې د هغه د مېچنې برنې پل وانه خلئ چې په هغې باندې غله مېده کوی. که تاسو ترې نه دا واخلئ نو د دانو اوږه کولو ذریعه به یې ختمه شی. ٧) که یو سرې د خپل اسرائیلی په تبتولو پورې ونیولې شی او خپل غلام یې کړی یا د غلام په توګه یې خرڅ کړی نو هغه سرې دې ووژلې شی. نو داسې به تاسو د دې بدکاری نه خپل قوم خلاص کړئ. ٨) کله چې تاسو د جذام بیماری په وجه په تکلیف کښې یئ، نو هم هغه شان کوئ څنګه چې درته د لیوی قبیلې امامان وائی، ما چې هغوی ته کوم اصول بنودلی دی په هغې عمل کوئ. ٩) یاد ساتئ کله چې تاسو د مصر نه راروان وئ نو مالک خدای ستاسو خدای پاک د مریم سره څه وکړل. ١٠) کله چې تاسو خپل ګاونډی له څه قرض ورکوئ، نو د هغه کور ته د دې دپاره مه ځئ چې هغه څیز ترې نه واخلئ چې په ضمانت کښې یې تاسو له درکوی، ١١) بهر ورته ودرېږئ او پرېږدئ چې هغه څیز په خپله تاسو له راوړی. ١٢) که هغه غریب وی او د قرض په ضمانت کښې هغه تاسو له خپله چوغه درکړی، نو هغه چوغه د شپې د ځان سره مه ساتئ، ١٣) دا چوغه په ماښام کښې هغه له واپس ورکوئ، نو چې داسې هغه په کښې اوده کیږی. نو هغه به

ستاسو شڪريه ادا ڪري او د مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاڪ
په نظر ڪبني به ستاسو دپاره د دې اجر وي. (۱۴) په خوارو
غريبانانو مزدورانو باندې ظلم مءُ ڪوي، ڪءُ هغه اسرائيلے
وي يا مسافر وي چي ستاسو په بنارونو ڪبني اوسيري. (۱۵)
هره ورغ د نمرپر بواتو نه مخڪبني هغوي له خپلي دپاري
ورڪوي، هغوي غريبانان دي او پيسو ته پي ضرورت دے. ڪءُ
تاسو هغوي له پيسي ورنءُ ڪري، نو هغوي به ستاسو خلاف
مالڪ خُداي ته فرياد وڪري او دا به ستاسو په گناه ڪبني
حساب شي. (۱۶) د چا بچو چي جرمونه ڪري وي نو د هغي
په وجه دې د هغوي مور پلار نه شي وڙلے او د چا مور پلار
چي جرمونه ڪري وي نو د هغي په وجه دې د هغوي بچي نه
شي وڙلے، هر څوڪ به صرف د خپلو جرمونو په وجه
وڙلے شي چي هغوي په خپله ڪري وي. (۱۷) مسافر او
يتيمان د خپلو حقونو نه مءُ محرومه ڪوي، او د يوې ڪونڊي
نه د قرض په ضمانت ڪبني جامي مءُ اخلي. (۱۸) هغه رايا
ڪري چي تاسو په مصر ڪبني غلامان وي او مالڪ خُداي
ستاسو خُداي پاڪ تاسو آزاد ڪري، نو دا ځڪه ما تاسو له دا
حُڪم درڪري دے. (۱۹) ڪله چي تاسو خپل فصل راغونڊوي
او چي ڪوم فصل تاسو ربلے وي او د هغي نه څءُ درنه پاتي
شي نو په هغي پسي واپس مءُ ورځي، دا به مسافرو، يتيمانو
او ڪونڊو دپاره پرېښودلے شي، نو داسي مالڪ خُداي
ستاسو خُداي پاڪ به تاسو له په هغه هر ڪار ڪبني برڪت
درڪري چي تاسو پي ڪوي. (۲۰) ڪله چي تاسو يو ځل خپل
زيتون وشوڪوي، نو هغي له بيا مءُ ورځي چي هغه پاتي شوي
راوشوڪوي، دا به د مسافرو، يتيمانو او ڪونڊو دپاره وي. (۲۱)
ڪله چي تاسو يو ځل خپل انگور راٽول ڪري، نو په دوهم ځل

د انگورو راتولولو دپاره باغونو ته مۀ ځئ، کوم انگور چې پاتې وی نو هغه به د مسافرو، یتیمانو او کونډو دپاره وی. (۲۲) دا هیڅکله مۀ هېروئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وئ، نو دا ځکه ما تاسو له دا حکم درکړې دے.

۲۵ (۱) فرض کړئ چې دوه کسان د یوې لانجې هوارولو دپاره عدالت ته لار شی او قاضیان فېصله وکړی چې یو په حقه دے او بل په ناحقه دے. (۲) که په هغه ناحقه کس باندې د وهلو حکم وشي، نو د قاضی په مخکښې دې هغه پرمخې ځملولې شی او په کوږو دې ووهلې شی. هغه چې کوم جرم کړې وی نو د کوږو د گزارونو شمېر به د هغې په مطابق وی. (۳) خو هغه به د څلوېښتو کوږو نه زیات نه شی وهلې، د څلوېښتو نه زیاتو کوږو مطلب به دا وی چې ستاسو گاونډی د خلقو په مخکښې وشرمېږي. (۴) د غویل په وخت کښې د غویي خولې ته کورې مۀ اچوئ.

د مړ ورور حق ادا کول

(۵) که دوه وروڼه یو ځای اوسېږي او یو د هغوی نه مړ شی او یو زوی یې هم پاتې نه شی، نو د هغه کونډه ښځه به د پردی سړی سره واده نه کوی، دا د مړ سړی د ورور زمه واری ده چې هغه واده کړی او د هغې سره کوروالې کوی. (۶) د هغوی چې وړومبې کوم زوی پیدا شی نو هغه به د مړ سړی زوی گڼلې شی، چې د هغه نوم د بنی اسرائیلو نه ختم نه شی. (۷) خو که د مړ سړی ورور هغې سره واده کول نه غواړي، نو هغه ښځه به د ښار مشرانو ته پېش شی او وبه وائی چې زما لېور خپله زمه واری نه پوره کوی، هغه دا نه

غواڀري چي د هغه د ورور نوم په بني اسرائيلو ڪبني باقي پاتي
 شي. (۸) نو د بنار مشران دي هغه راوغواڀري او د هغه سره
 دي خبره وڪري. ڪه تر اوسه پوري پي واده ڪول نه غواڀري،
 (۹) نو د هغه د ورور ڪونڊه بنهه دي د بنار د مشرانو په
 وڙاندي هغه له ورشي، د هغه يوه ڇيلي دي وباسي، د هغه په
 مخ دي توڪانڀي اوٽوڪي او وبه وائي چي دا هغه ڇهه دي چي د
 هغه سڀي سره به ڪيري چي د خپل ورور ڪور آبادول نه
 غواڀري. (۱۰) نو د هغه خاندان به په بني اسرائيلو ڪبني په دي
 نوم ياديري چي، ”هغه سڀي چي ڇيلي پي ويستلي شوڀي
 وه.“

نور قوانين

(۱۱) ڪه دوه سڀي په جگره وي او د هغه يو سڀي بنهه د
 خپل خاوند د مدد ڪوشش داسي وڪري چي هغه بل سڀي د
 هگونه راويسي، (۱۲) نو چي په هغه بنهه باندي هيڻ رحم
 ونه ڪري، او د هغي لاس پري ڪري. (۱۳-۱۴) ڪله چي تاسو
 ناپ تول ڪوي نو په هغي ڪبني ٽگي مهه ڪوي. (۱۵) صحيح او
 پوره ناپ تول ڪوي، نو داسي به تاسو په هغه ملڪ ڪبني يوه
 ڊبره موده تيره ڪري چي مالڪ خدائ ستاسو خدائ پاڪ پي
 تاسو له درڪوي. (۱۶) مالڪ خدائ د هغه خلقو نه ڪرڪه ڪوي
 چي ڏوڪ داسي دوڪه مار ڪارونه ڪوي.

د عماليقيانو قتلبدل

(۱۷) هغه راياد ڪري چي ڪله تاسو د مصر نه راروان وي نو
 عماليقيانو درسره ڇهه وڪرل. (۱۸) هغوي د خدائ پاڪ نه هيڻ

یره نه کوله، نو هغوی په داسې وخت کبښې په تاسو د شا نه حمله وکړه چې تاسو ستړی ستومانه وئ او چې کوم وروستو پاتې ؤو نو هغه ټول یې ووژل. (۱۹) نو چې کله مالک خدای ستاسو خدای پاک هغه ملک تاسو له درکړی او د خپلو ټولو دشمنانو نه مو بچ کړی چې ستاسو نه گېرچاپېره اوسپړی، نو گورئ چې ټول عمالیقیان ووژنئ، نو د آسمان لاندې به هیڅ څوک نور هغوی نه یادوی. دا کار مه هېروئ.

د فصل نذرانې

۲۶ (۱) د هغې نه وروستو چې کله تاسو هغه ملک قبضه کړئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی او هلته اوسپړئ، (۲) نو تاسو هر یو به خامخا د هر فصل ورومبې برخه په یوه ټوکړی کبښې ردئ او دا به د عبادت هغه یو خای ته وړی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې درته د دې دپاره بنائې چې د هغه د نوم درناوې وشي. (۳) هغه دې د هغه وخت مقرر شوی امام له لار شې او هغه ته دې ووائی چې زه مالک خدای خپل خدای پاک ته دا اقرار کوم چې زه هغه ملک ته وړ داخل شوم چې زمونږ د پلار نیکه سره یې وعده شوې وه چې مونږ له به یې راکوی. (۴) امام به ټوکړی ستاسو نه واخلي او هغه به دا د مالک خدای ستاسو د خدای پاک د قربان گاه په وړاندې کېږدی. (۵) نو، د مالک خدای په حضور کبښې به تاسو دا خبرې بیان کړئ چې، ”زما پلار نیکه د شام وو او هغه به لکه د کوچیانو گرځېدو، هغه خپل خاندان مصر ته بوتلو چې هلته اوسپړی. کله چې هغوی هلته لاړل نو هغوی څو کسان ؤو، خو د

هغوی نه یو لوی او طاقتور قوم جوړ شوے دے. (۶) د
 مصر خلقو مونږ سره بد سلوک کولو او زمونږ نه یې غلامان
 جوړ کړی ؤو. (۷) نو مونږ د خپل پلار نیکه مالک خدای ته
 د مدد دپاره فریاد وکړو. نو هغه زمونږ فریاد واورېدو او
 زمونږ تکلیف، سختی او غم یې ولیدو. (۸) د خپل لوی
 طاقت او قدرت سره هغه مونږ د مصر نه راوویستلو. هغه
 معجزې او نښې څرگندې کړې او پروونکی کارونه یې وکړل.
 (۹) هغه مونږ دلته راوستلو او دا ملک یې راکړو، هغه ملک
 چې زرخېز او آباد دے. (۱۰) نو ما مالک خدای له د پېداوار
 وپرومبې برخه راوړې ده چې هغه ما له د دې زمکې نه راکړې
 ده. “ نو بیا دا ټوکری د مالک خدای ستاسو خدای پاک په
 وړاندې کېږدئ او د هغه په حضور کېنې سجده وکړئ. (۱۱)
 په هغه ښه څیزونو شکر وباسئ چې مالک خدای ستاسو
 خدای پاک تاسو او ستاسو خاندان له درکړی دی، او لیویان
 او مسافر پرېږدئ کوم چې تاسو سره اوسېږی چې تاسو
 سره په جشن کېنې شامل شی. (۱۲) په هر درېم کال لیویانو،
 مسافرو، یتیمانو او کونډو له د خپلو فصلونو لسمه برخه
 ورکوئ، نو داسې ستاسو په هره علاقه کېنې به د خوراک
 ضروری څیزونه ملاوېږی. کله چې تاسو دا وکړئ، (۱۳) نو
 مالک خدای ته ووايئ چې زما په کور کېنې د مقدسې لسمې
 حصې نه هیڅ نه دی پاتې شوی، ما هغه لیویانو، مسافرو،
 یتیمانو او کونډو له ورکړی دی، لکه څنگه چې تا ما ته حکم
 کړے دے. د لسمې حصې په حقله ما ستا د حکمونو نه د یو
 حکم نافرمانی نه ده کړې او نه مې هېر کړې دی. (۱۴) کله
 چې زه په غم غمژن وم نو ما د دې نه هیڅ نه دی خوړلی، کله
 چې زه ناپاک وم نو ما د دې نه د خپل کور نه بهر هیڅ نه دی

ويستلی، او ما د دې نه د مړو دپاره نذرانې په توگه هيڅ نه دی ورکړی. مالکۀ خُدايہ، ما ستا تابعداري کړې ده، د لسمې حصې په حقله چې تا څۀ حُکم کړې دے نو ما هغه هر څۀ کړی دی. ﴿١٥﴾ په آسمان کښې د خپل مقدس مقام نه لاندې وگوره او خپلو خلقو بنی اسرائیلو له برکت ورکړه، هغه مُلک له هم برکت ورکړه چې زرخېز او آباد دے کوم چې تا مونږ له راکړې دے، لکه څنگه چې تا زمونږ د پلار نيکۀ سره وعده کړې وه.

د مالک خُدائ خپل قوم

﴿١٦﴾ مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نن تاسو ته حُکم کوی چې په دې ټولو حُکمونو او اصولو باندې عمل کوئ، او د زړۀ د اخلاصه په وفاداري سره په دې عمل کوئ. ﴿١٧﴾ نن تاسو دا اقرار کړې دے چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دے. او تاسو وعده کړې ده چې د هغۀ په لاره به روان یئ او د هغۀ قانون، حُکموه او اصول به منئ او د هغۀ فرمانبرداری به کوئ. ﴿١٨﴾ مالک خُدائ نن تاسو خپل قیمتی قوم گڼلی یئ، لکه څنگه چې هغۀ تاسو سره وعده کړې وه، او هغۀ تاسو له حُکم درکړې دے چې د هغۀ ټول حُکموه به منئ. ﴿١٩﴾ هغۀ چې څومره قومونه پېدا کړی دی نو په هغه ټولو کښې به ستاسو مقام اوچت وی، نو ستاسو په وجه به د هغۀ د نوم صِفَت او درناوې کيږی. تاسو به هغه قوم یئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته مقدس وی، لکه څنگه چې هغۀ وعده کړې ده.

په ڪاڻو د خُدائِ پاڪ ليڪلے قانون

۲۷

۱) بيا موسىٰ او د بني اسرائيلو مشرانو خلقو ته وفرمائيل، ”نن چي زه کوم اصول درته بنايم هغه ٽول ومني. ۲) په کومه ورخ چي تاسو د اردن سيند نه پورې وڃي او هغه ملڪ ته ورنوڃي چي مالڪ خُدائِ ستاسو خُدائِ پاڪ يي تاسو له درکوي، نو هلته لوي لوي کاني ودروي او لڀو يي ڪري، ۳) او په هغي باندې دا ٽول قانون او خبري وليکي. ڪله چي تاسو هغه ملڪ ته ورنوڃي چي پي او شات په کڻي ڊپر تهر وي، چي مالڪ خُدائِ ستاسو د پلار نيڪه خُدائِ پاڪ ستاسو سره د هغي وعده ڪري ده، ۴) او چي تاسو د اردن بلې غاري ته واورئي، نو د عييال په غره باندې دا کاني ودروي، لکه څنگه چي نن زه تاسو له حُڪم درکوم او هغه کاني لڀو ڪري. ۵) هلته د ڪاڻو يوه داسي قربان گاه جوڙه ڪري چي د هغي په جوڙولو کڻي د اوسپني هيخ آوزار استعمال نه شي، ۶) حُڪه چي تاسو مالڪ خُدائِ ستاسو خُدائِ پاڪ دپاره هره قربان گاه جوڙوي نو هغه دې د داسي ڪاڻو نه جوڙولي شي چي ڪٽ ڪري شوي نه وي. هلته به تاسو سوزبدونکي قرباني پيش ڪوي، ۷) او هلته به تاسو قرباني ڪوي او خپلي د سلامتي نذراني به خوري او د مالڪ خُدائِ ستاسو خُدائِ پاڪ په حضور کڻي به شُڪر وباسي. ۸) په کومو ڪاڻو باندې چي لڀو شو وي په هغي باندې د خُدائِ پاڪ د قانون هره يوه خبره صفا صفا وليکي.“ ۹) بيا موسىٰ او د ليوي قبيلي امامانو ٽولو بني اسرائيلو ته ووييل، ”اے د بني اسرائيلو خلقو، خاموش شي او غور ونيسي. نن تاسو د خپل خُدائِ پاڪ د مالڪ خُدائِ خپل خلق شوي، ۱۰) نو د هغه تابعداري ڪوي او د هغه ٽول حُڪمونه او

قانون پوره کوی چي نن يي زه درکوم.

د نافرمانی لعنتونه

۱۱) بيا هم په هغه ورځ موسی د بنی اسرائیلو خلقو ته وفرمائیل، ۱۲) ”د اردن سیند نه د اورېدو نه پس به دغه قبیلې د ګرزیم په غره ودریږی، یعنی د شمعون، لیوی، یهوداه، یساکار، یوسف او بنیامین قبیلې. او دوی به په خلقو د برکتونو اعلان کوی. ۱۳) نو دغه قبیلې یعنی د روبین، جاد، آشر، زبولون، دان او نفتالی د عیبال په غره ودریږی. او په خلقو به لعنت وائی ۱۴) لیویان به دا خبرې په اوچت آواز سره وکړی،

۱۵) د خدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د کانی، لرگی، یا د ویلې کرې شوې څه څیز نه بت جوړ کړی او په پټه د هغې عبادت کوی، مالک خدای د بت پرستی نه نفرت کوی.

نو ټول قوم به په جواب کبني ووائی، آمین.

۱۶) د خدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپل مور پلار بې عزتی کوی.

نو ټول قوم به په جواب کبني ووائی، آمین.

۱۷) د خدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د ګاونډی د زمکې د حد پوله خوځوی.

نو ټول قوم به په جواب کبني ووائی، آمین.

۱۸) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې یو
روند کس بې لارې کوی.

نو ټول قوم به په جواب کبښې ووائی، آمین.

۱۹) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې هغه
مسافر، یتیمان او کونډې د خپلو حقونو نه محرومه کوی.

نو ټول قوم به په جواب کبښې ووائی، آمین.

۲۰) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپل
پلار د بښې سره زنا کوی، او د خپل پلار بې عزتی کوی.

نو ټول قوم به په جواب کبښې ووائی، آمین.

۲۱) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د
ځناور سره حرامکاری کوی.

نو ټول قوم به په جواب کبښې ووائی، آمین.

۲۲) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د
خپلې سکه یا ناسکه خور سره زنا کوی.

نو ټول قوم به په جواب کبښې ووائی، آمین.

۲۳) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د
خپلې خواښې سره زنا کوی.

نو ټول قوم به په جواب کبښې ووائی، آمین.

۲۴) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې په پټه باندې قتل کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۵) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د یو بې‌گناه کس د قتل پېسې اخلی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

۲۶) د خُدائِ پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خُدائِ پاک په ټولو لارښودنو او قانون باندې عمل نه کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

د فرمانبرداری برکتونه

۲۸) ۱) که تاسو د مالک خُدائِ خپل خُدائِ پاک پوره

فرمانبرداری وکړئ او په وفاداری سره د هغه په ټولو

حُکمونو عمل کوئ کوم چې زه تاسو له درکوم، نو هغه به

تاسو له د دنیا په ټولو قومونو باندې اوچت مقام درکړی. ۲)

د مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک فرمانبرداری کوئ او هغه

به تاسو له دا ټول برکتونه درکړی، ۳) که تاسو په ښارونو یا

کلو کښې اوسېږئ نو مالک خُدائِ به تاسو له برکت درکړی.

۴) مالک خُدائِ به تاسو له پېر اولاد، پېره غله او پېر

څاروی او گډې درکړی. ۵) ستاسو په کندو او خانک کښې

به برکت وی. ۶) مالک خُدائِ به ستاسو په هر کار کښې

برکت واچوی. ۷) کله چې ستاسو دشمنان په تاسو حمله

کوی نو مالک خُدائِ به هغوی له شکست ورکړی. هغوی به
 د یو طرف نه په تاسو حمله وکړی، خو بیا به په هر طرف
 ستاسو نه تښتی. (۸) تاسو چې هر کار کوئ مالک خُدائِ
 ستاسو خُدائِ پاک به په هغې کښې برکت واچوی او ستاسو
 گودامونه به د غلې نه پک کړی. هغه به تاسو له په هغه مُلک
 کښې برکت درکړی کوم چې تاسو له درکوی. (۹) که تاسو
 د مالک خُدائِ خپل خُدائِ پاک حُکْمونه ومنئ او د هغه په
 لاره روان یئ، نو هغه به ستاسو نه یو مقدس قوم جوړ کړی
 لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. (۱۰) نو د دُنیا ټول قومونه
 به وگوری چې تاسو د مالک خُدائِ په نوم یادېږئ او هغوی
 به ستاسو نه یرېږی. (۱۱) مالک خُدائِ به تاسو له په هغه
 مُلک کښې پېر اولاد، پېر څاروی، او پېر فصلونه درکړی د
 کوم چې هغه ستاسو پلار نیکه سره تاسو له د درکولو وعده
 کړې ده. (۱۲) هغه به په آسمان کښې د خپلې پکې خزانې نه
 په صحیح موسم کښې باران ووروی او ستاسو په هر کار
 کښې به برکت واچوی، نو تاسو به پېرو قومونو له قرض
 ورکوئ، خو د هیچا نه به تاسو قرض نه اخلئ. (۱۳) مالک
 خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک به تاسو د قومونو کشران نه بلکې
 مشران جوړ کړی، نن چې زه کوم حُکْمونه درکوم که په هغه
 ټولو باندې عمل وکړئ نو تاسو به همپشه کامیاب یئ او
 هیڅکله به ناکام نه شئ. (۱۴) زه چې نن تاسو له کوم حُکْمونه
 درکوم نو د هغې نه اخوا دېخوا مه اوږئ او نه چې په نورو
 معبودانو پسې لاړ شئ او نه یې عبادت وکړئ.

د نافرمانی نتیجه

(۱۵) خو که تاسو د مالک خُدائِ د خپل خُدائِ پاک نافرمانی

وکړئ او د هغه په ټولو حکمونو او قانون باندې په وفاداری سره عمل نه کوي کوم چې زه نن درکوم، نو دا لعنتونه به په تاسو راشي او په تاسو به غالب شي. (۱۶) مالک خدای به ستاسو په ښارونو او پټو باندې لعنت راولي. (۱۷) مالک خدای به ستاسو په غله او په هغه خوراک لعنت راولي چې تاسو یې د دې نه تیاروئ. (۱۸) مالک خدای به په تاسو لعنت راولي او لږ بچی، بې کاره فصل او لږ څاروی او گډې به درکړي. (۱۹) مالک خدای به ستاسو هر کار لعنتي کړي. (۲۰) که تاسو بد عمل کوئ او د مالک خدای نه انکار کوئ نو هغه به په تاسو افت، وارخطائی او تکلیف راولي، چې زر او په پوره توگه تباه شي. (۲۱) هغه به په تاسو باندې پرله پسې بیماری راولي تر دې پورې چې په هغه ملک کښې ستاسو یو کس به هم پاتې نه شي کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۲۲) مالک خدای به تاسو په خورېدونکو بیمارو، په پرسوب او تبه باندې آخته کړي، هغه به سره د توروالی او د پشم د بیماری اوچ کالی او سخته گرمی راولي. دا افتونه به تر مرگه پورې تاسو سره وي. (۲۳) بره د آسمان نه به باران بند وي او زمکه به د کانی په شان کلکه شي. (۲۴) د باران په ځای به مالک خدای د خاورو او د شگو طوفان راولي او طوفانونه به تر هغې پورې وي چې تاسو تباه کړي. (۲۵) مالک خدای به ستاسو دشمنانو له په تاسو باندې فتح ورکړي. تاسو به د یو طرف نه په هغوی باندې حمله وکړئ، خو تاسو ته به د تېښتې لار نه ملاوېږي، چې د زمکې خلق ستاسو دا حالات وگوري نو وبه یرېږي چې دا په تاسو څه شوی دی. (۲۶) ستاسو لاشونه به د ټولو مارغانو او ځنگلي ځناورو خوراک شي او هلته به هیڅ څوک داسې نه وي چې تاسو نه یې وشړي. (۲۷) مالک خدای

به په تاسو باندې دانې راوخېژوی، لکه څنگه چې هغه په

مصريانو راخېژولې وې. هغه به ستاسو بدنونه د دردونو سره

مات کړي. تاسو به په خارشبت او دانو باندې پټ شئ، خو د

دې به هيڅ علاج نه وي. (۲۸) مالک خدای به تاسو لیونی

کړي، هغه به تاسو پړاندۀ کړي او دماغ به مو گډوډ کړي. (۲۹)

د غرمې په وخت کبني به هم تاسو د پړندو په شان خوا

دېخوا گرځي او تاسو به د دې جوگه نه یی چې لاره پېدا

کړئ. تاسو به په یو کار کبني هم کامیاب نه یی. تاسو به پوره

کړېدلی او لوټ شوی یی او هلته به داسې څوک نه وي چې

ستاسو مدد وکړي. (۳۰) تاسو به د یوې پېغلې سره کوژدن

وکړئ، خو بل څوک به د هغې سره ځملي. تاسو به یو کور

جوړ کړئ، خو هيڅکله به په هغې کبني ونه وسپړئ. تاسو به

د انگورو باغ وکړئ، خو د هغې انگور به هيڅکله ونه خوري.

(۳۱) ستاسو څاروې به د ستاسو د سترگو په وړاندې حلال

شي، خو تاسو به یې غوښه ونه خوري. ستاسو په وړاندې به

ستاسو خرونه بوتلې شي خو تاسو له به واپس در نه کړې

شي، ستاسو گډې به ستاسو دشمنانو له ورکړې شي خو

ستاسو د مدد دپاره به هيڅ څوک نه وي. (۳۲) ستاسو زامن

او لويه به نورو قومونو له غلامان ورکړې شي تاسو به

همېشه هغوی ته سترگې په لار یی خو هيڅ به هم نه شي

کولې. (۳۳) یو پردې قوم به هغه ټول فصلونه یوسی چې د

هغې په کرلو کبني تاسو ډېره سخته خواری کړې وي، خو په

هغه وخت کبني به تاسو ته د سخت کړاؤ او بد سلوک نه

بغېر هيڅ نه ملاوېږي. (۳۴) او دا تکليفونه چې تاسو وینی نو

تاسو به لیونی شئ. (۳۵) مالک خدای به ستاسو پېښې په لا

علاجه او دردناکو زخمونو پټې کړي، د سر نه تر پښو پورې

به په تاسو باندې دانې راوڅېږي. (۳۶) مالک خدای به تاسو
 او ستاسو بادشاه یو پردی ملک ته بوځي، هلته به مخکېني
 هیڅکله نه تاسو او نه ستاسو پلار نیکه اوسېدلی وی، هلته به
 تاسو د داسې معبودانو خدمت کوئ چې د لرگی او کانی نه
 جوړ وی. (۳۷) په کومو ملکونو کې چې مالک خدای تاسو
 خواره واره کړی، نو تاسو به د خلقو دپاره یروونکی شی،
 هغوی به په تاسو پورې ټوټې او مسخرې کوی. (۳۸) تاسو به
 بښه ډېر تخم وگرئ، خو لږ فصل به ترې ورېږي، ځکه چې د
 قحطی ملخان به ستاسو فصلونه وخورئ. (۳۹) تاسو به د
 انګورو باغونه وگرئ او د هغې ساتنه به وکړئ، خو تاسو به
 نه د هغې نه انګور راغونډ کړئ او نه به یې مے وڅښئ، ځکه
 چې چینجی به انګور وخورئ. (۴۰) د زیتونو ونې به ستاسو په
 ملک کې شوی وی، خو هیڅ د زیتونو تېل به تاسو ته ملاو
 نه شی، ځکه چې زیتون به کچه راوغورزیږي. (۴۱) ستاسو به
 زامن او لوڼه وی، خو تاسو به یې د ځان سره نه شی
 ساتلې، ځکه چې هغوی به قېدیان شی. (۴۲) ستاسو ټولې
 ونې او فصلونه به د قحطی ملخان خراب تراب کړي. (۴۳)
 ستاسو په ملک کې چې کوم د پردی ملک خلق اوسېږي
 هغوی به ورغ په ورغ په تاسو زورور کېږي او تاسو به ورغ
 په ورغ کمزوری کېږئ. (۴۴) هغوی سره به پېسې وی چې
 تاسو له یې قرض درکړی، خو تاسو سره به هیڅ نه وی چې
 تاسو یې هغوی له قرض ورکړئ. په آخر کې به هغوی
 ستاسو بادشاهان شی. (۴۵) دا ټول افتونه به په تاسو راشي او
 دا افتونه به ستاسو تر تباهی پورې تاسو سره وی، ځکه چې
 تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبرداری ونه کړه
 او په هغه ټول قانون باندې تاسو عمل ونه کړو چې هغه

درکړې وو. (۴۶) دا افتونه به د یوې نښې او خبرداری په شان ستاسو او ستاسو د اولاد په مینځ کښې د همېشه دپاره وی. (۴۷) مالک خدای تاسو له په هر څه کښې برکت درکړې دے، خو تاسو په خوشحالی او د زړه د اخلاصه د هغه خدمت ونه کړو. (۴۸) نو بیا به تاسو د هغه دشمنانو خدمت کوئ چې مالک خدای یې ستاسو خلاف درلېږي. تاسو به اوږی، تری، بریند او د هر څه حاجتمندی. مالک خدای به تاسو سخت وکړوی تر دې پورې چې تباہ شی. (۴۹) مالک خدای به ستاسو خلاف د لرې ځای نه یو قوم راوولی، هغه قوم چې تاسو به یې په ژبه نه پوهېږئ. هغوی به د باز په شان په تاسو باندې راغوټه شی. (۵۰) هغوی به یو ظالم او بېرحمه قوم وی چې نه به د مشرانو عزت کوی او نه به په کشرانو رحم کوی. (۵۱) هغوی به ستاسو څاروی او فصلونه وخورې او تاسو به د لوږې نه مړه شی. هغوی به ستاسو غله، مے، د زیتونو تېل، څاروی او گډې هیڅ هم نه پرېږدی، او تاسو به مړه شی. (۵۲) مالک خدای ستاسو خدای پاک چې کوم ملک تاسو له درکوی هغوی به د هغې په هر ښار باندې حمله وکړی او په کومو اوچتو او پخو دېوالونو باندې چې تاسو اعتبار کوئ هغه به راوغورزېږي. (۵۳) کله چې ستاسو دشمنان ستاسو ښارونه محاصره کوی، نو تاسو به دومره اوږی شی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له کوم بچی درکړی وی نو هغه به هم وخورئ. (۵۴) - (۵۵) ستاسو د ټولو نه شریف او د نرم زړه سرې به هم په محاصره کښې دومره اوږی شی چې هغه به هم خپل بچی وخورې ځکه چې نور خوراک به نه ملاوېږي. هغه به په دې پاتې لاش کښې خپل ورور او ښځې له چې مینه ورسره کوی

او خپلو بچو له هېڅ هم نه ورکوی. (۵۶) - (۵۷) ستاسو د ټولو نه شریفه او د نرم زړه بڼه، دومره شریفه او پاکه چې په پوره ژوند کېنې چرته نه وی تلې، هغه به هم دغه شان کار کوی. کله چې دشمن هغه ښار محاصره کړی، نو هغه به دومره اوږدې شی چې هغه به پټ پټ خپل نوې پیدا شوې ماشوم او پروان هم خوری. هغه به په دې کېنې خپل خاوند له چې مینه ورسره کوی او خپل بچی هم نه شریکوی. (۵۸) که تاسو په وفاداری د خدای پاک ټولې لارښودنې ونه منئ کومې چې په دې کتاب کېنې لیکلې شوی دی او که تاسو د مالک خدای ستاسو خدای پاک عجیبه او هیبتناک نوم نه ونه یرېږئ، (۵۹) نو هغه به په تاسو او ستاسو په اولاد باندې داسې لاعلاجې بیماری او دردناکې وباگانې راولېږي چې هغه به هیڅکله نه بندېږي. (۶۰) هغه به یو ځل بیا په تاسو باندې هغه ټولې یروونکې بیماری راولی چې په تاسو باندې په مصر کېنې تېرې شوې وی او تاسو به هیڅکله روغ نه شی. (۶۱) هغه به هغه هر قسم بیماری او وباگانې هم راولېږي چې هغه د خدای پاک د قانون په دې کتاب کېنې نه دی بیان شوی او تاسو به تباه شی. (۶۲) اگر چې تاسو به د آسمان د ستورو په شان بې شمېره شی، خو صرف ستاسو یو څو کسان به ژوندی پاتې شی، ځکه چې تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبرداری ونه کړه. (۶۳) لکه څنگه چې مالک خدای په خوشحالی سره تاسو کامیاب کړئ او ستاسو شمېر یې زیات کړو، نو هم دغه شان هغه به خوشحالی سره تاسو تباه کړی او تباهی به درباندي راولی. تاسو به د هغه ملک د بېخ نه وویستلې شی کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۶۴) مالک خدای به تاسو په ټولو قومونو کېنې د دنیا د یو سر نه تر بل سره

پورې خواره واره كړې او هلته به تاسو د هغه معبودانو خدمت كوي چې د لرگي او كانو نه جوړ وي، د هغه بتانو چې د دې نه مخكېني نه تاسو او نه ستاسو پلار نيکه د هغې عبادت كړي وي. ﴿٦٥﴾ په هغه قومونو كېني به هيچرته تاسو ته امن نه ملاوېږي، تاسو ته به يو خائي كېني هم آرام نه ملاوېږي، مالک خدای به ستاسو پرپشاني، ناامیدی او غم د حد نه زیات كړي. ﴿٦٦﴾ ستاسو ژوند به همپشه په خطره كېني وي. شپه او ورځ به تاسو یرپرئ او تاسو به هر وخت د مرگ په یره كېني ژوند تېروي. ﴿٦٧﴾ تاسو چې هر څه هم گوري نو زړونه به مو د یرې نه درزېږي. هر سحر به تاسو د مابنام ارمان كوي، او هر مابنام به تاسو د سحر ارمان كوي. ﴿٦٨﴾ مالک خدای به تاسو په سمندري جهاز كېني واپس مصر ته ولېږي، اګر چې هغه فرمائيلى وُو چې تاسو به هيڅکله هلته بيا نه ځئ. هلته به تاسو دا كوشش وكړئ چې خپل ځانونه په دشمنانو باندې غلامان خرڅ كړئ، خو هيڅ څوك به تاسو نه اخلي.“

د مواب په ملك كېني د بنی اسرائیلو سره د مالک خدای لوظ

٢٩ ﴿١﴾ دا د هغه لوظ خبرې دی چې مالک خدای موسی ته وفرمائيل چې د مواب په ملك كېني د بنی اسرائیلو سره دا لوظ وكړي، دا ټولې خبرې د هغه لوظ نه علاوه وې چې مالک خدای د سینا په غره باندې د هغوي سره كړې وې. ﴿٢﴾ موسی ټول بنی اسرائیلیان راوغوښتل او ورته یې وفرمائيل، ”تاسو په خپلو سترگو ولیدل چې مالک خدای په

فرعون، د هغه په ټولو درباريانو او د هغه په ټول ملک باندې
 خه وکړل. (۳) تاسو سختې وياگانې، معجزې او لوئې نښې
 وليدې چې مالک خدائ وکړې. (۴) خو تر نن ورځې پورې
 مالک خدائ تاسو له د پوهېدو دپاره عقل، د ليدلو سترگې او
 د اورېدو غوږونه نه دی درکړي. (۵) څلوېښت کاله په بيابان
 کښې مالک خدائ ستاسو لارښودنه وکړه او ستاسو جامې
 او خپلې هيڅکله نه دی زړې شوې. (۶) که خه هم چې تاسو
 سره د خوراک دپاره نه روتې او نه د څښلو دپاره درسره
 مې او شراب وو، خو مالک خدائ ستاسو د ضرورت پوره
 کولو دپاره تاسو له خوراک درکړو چې تاسو په دې پوهه شئ
 چې هغه ستاسو خدائ پاک دے. (۷) او کله چې مونږ دې
 خائ ته راغلو، نو د حسبون بادشاه سيحون او د بسن بادشاه
 عوج زمونږ خلاف جنگ له راووتل. خو مونږ هغوى له
 شکست ورکړو، (۸) د هغوى ملک مو ونيولو او دا مونږ د
 روبين او جاد په قبيلو او د منسى په نيمه قبيله باندې تقسيم
 کړو. (۹) په وفادارۍ سره د دې لوظ ټول شرطونه ومنئ، نو
 داسې به تاسو په هر کار کښې کامياب يئ. (۱۰) نن ستاسو
 ټول سړى، ستاسو مشران او آفسران د مالک خدائ ستاسو
 خدائ پاک په حضور کښې ولاړ دى، (۱۱) هم داسې ستاسو
 بنځې ستاسو بچى، او هغه مسافر چې هغوى ستاسو سره
 اوسيرى او لرگى درله پرې کوى او تاسو له اوبه راوړى. (۱۲)
 نن تاسو د هغه لوظ دپاره راغلى يئ چې مالک خدائ ستاسو
 خدائ پاک يې تاسو سره کوى چې هغه د قسم په شان پوخ
 دے، (۱۳) نو چې تاسو د مالک خدائ خلق يئ او هغه
 ستاسو خدائ پاک وى، لکه څنگه چې هغه تاسو، ستاسو
 پلار نيکه ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره وعده کړې وه. (۱۴)

صِرْف تاسو هغه خلق نه يئ چې د چا سره مالک خدائ دا
لوظ کوی. (۱۵) هغه دا لوظ زمونږ ټولو سره کوی کوم چې
نن دلته د مالک خدائ زمونږ خدائ پاک په مخکښې ولاړ يو
او زمونږ د اولاد سره هم چې هغوی لا پيدا شوی نه دی. (۱۶)
ستاسو به ياد وی چې په مصر کښې ژوند څنگه وو او د
نورو قومونو په علاقه کښې د تېرېدو سفر څنگه وو. (۱۷)
تاسو د هغوی مردار بُتان وليدل چې د لرگي، کاني، سپينو
زرو او سرو زرو نه جوړ وو. (۱۸) پام کوئ چې يو سرې،
بنځه، خاندان او يوه قبيله هم د مالک خدائ ستاسو خدائ
پاک نه وانه وړی کوم چې نن دلته حاضر يئ چې تاسو د
نورو قومونو د معبودانو عبادت وکړئ. دا به د يوې داسې
جرړې په شان وی چې يو ترخه او زهرژنه مېوه ترې نه جوړه
شی. (۱۹) پام کوئ چې دلته نن هيڅ څوک هم داسې نه وی
چې هغه د دې لوظ خبرې اوری او خپل ځان له دا تسلی
ورکوی چې که هغه د خپل ضدی زړه په خوښی پسې هم ځی
نو هغه به محفوظ وی، دا به ښه او بد دواړه تباہ کړی. (۲۰)
مالک خدائ به داسې سرې نه معاف کوی. د مالک خدائ
سخت قهر او د هغه سخت غېرت به د هغه خلاف شی او په
دې کتاب کښې ليکلې شوی ټول لعنتونه به په هغه رانازل
شی تر دې پورې چې مالک خدائ هغه پوره تباہ کړی. (۲۱)
مالک خدائ به هغه د بنی اسرائيلو ټولو قبيلو په مخکښې د
عبرت يوه نمونه جوړه کړی او يوه تباہی به ورباندې راوی
هم هغه شان څنگه چې هغه ټول لعنتونه په هغه لوظ کښې
شوی دی کوم چې مالک خدائ د لارښودنې په دې کتاب
کښې ليکلی دی. (۲۲) په راتلونکی نسلونو کښې ستاسو اولاد
او د لرې ملکونو مسافر به هغه تباہی او تکليفونه وگوری چې

مالڪ خُداي ستاسو په مُلك باندې راوستلي وي. ﴿٢٣﴾ پتي به
 شنډ شي، په زېرو گوگړو او مالگه به پټ شي، هيڅ څه به په
 دې کبني نه شي کړلې، هغه وابنه قدرې به هم په کبني نه
 کيږي. ستاسو مُلك به د سدوم او عموره، ادمه او ضبويم په
 شان وي، چې مالڪ خُداي تباہ کړي ؤو په کوم وخت چې
 هغه سخت په قهر وو. ﴿٢٤﴾ بيا به ټوله دنيا وائي چې، ”د
 هغوي په مُلك يې دا ولې وکړل؟ څه وجه وه چې هغه دومره
 سخت په قهر وو؟“ ﴿٢٥﴾ نو د هغې جواب به دا وي چې، ”د
 مصر نه راويستلو په وخت چې خُداي پاک د هغوي پلار نيکه
 کوم لوظ کړې وو، نو د مالڪ خُداي خلقو هغه مات کړې
 دې. ﴿٢٦﴾ هغوي د هغه معبودانو عبادت وکړو چې مخکبني
 يې هيڅکله نه وو کړې، د هغه معبودانو چې مالڪ خُداي د
 هغوي د عبادت نه منع کړي ؤو. ﴿٢٧﴾ نو مالڪ خُداي خپلو
 خلقو ته په قهر شو او د هغوي په مُلك يې هغه ټول لعنتونه
 راوستل چې په دې کتاب کبني ليکلې شوي دي. ﴿٢٨﴾ مالڪ
 خُداي سخت په قهر شو او د خپل لوي قهر په وجه يې د
 هغوي د مُلك نه راويستل او يو پردي مُلك ته يې وشړل او
 هغوي تر نن ورځ پورې هلته دي.“ ﴿٢٩﴾ داسې څه خبرې شته
 دې چې مالڪ خُداي زمونږ خُداي پاک هغه په راز کبني
 ساتلي دي او څه يې زمونږ او زمونږ د اولاد دپاره څرگندي
 کړې دي د دې دپاره چې مونږ د هغه د قانون ټولې خبرې
 همپشه ومنو.

د واپس کولو او برکت دپاره شرطونه

٣٠ ﴿١﴾ ما تاسو له د برکت او لعنت په مينځ کبني خوښه

درکړې ده. کله چې په تاسو باندې دا ټول کارونه شوی وی
 او تاسو د هغه قومونو په مینځ کې اوسېږئ چرته چې مالک
 خدای ستاسو خدای پاک خواره واره کړی یی، نو تاسو به
 هغه خوښه رایاده کړئ چې ما درکړې ده. (۲) که تاسو او
 ستاسو اولاد مالک خدای ته راوایس شئ او د زړه د اخلاصه
 د هغه حکمونه ومنئ کوم چې نن زه درکوم، (۳) نو مالک
 خدای ستاسو خدای پاک به په تاسو رحم وکړی. هغه به
 تاسو واپس د هغه قومونو نه راوولی چرته چې هغه تاسو
 خواره واره کړی یی او هغه به بیا تاسو نېک بخته کړی. (۴)
 که د دنیا آخری سر ته هم لېږلې شوی یی، نو مالک خدای
 ستاسو خدای پاک به تاسو راغونډ کړی او واپس به مو
 راوولی، (۵) هغه به تاسو هغه ملک ته راوولی چرته چې ستاسو
 پلار نیکه اوسېدل او دا به قبضه کړی. او هغه به تاسو نور هم
 کامیاب کړی او تاسو به په شمېر کې د خپل پلار نیکه نه
 هم زیات کړی. (۶) مالک خدای ستاسو خدای پاک به
 ستاسو او ستاسو د اولاد زړونه بدل کړی، نو تاسو به د زړه
 د اخلاصه د هغه سره مینه کوئ او په هغه ملک کې به
 تاسو ژوند تېروئ. (۷) مالک خدای به دا ټول لعنتونه ستاسو
 په دشمنانو واچوی، چې هغوی ستاسو نه کرکه کوله او تاسو
 یې کړولی یی، (۸) او تاسو به بیا د هغه فرمانبرداری کوئ او
 د هغه ټول حکمونه به منئ کوم چې نن زه درکوم. (۹) مالک
 خدای به تاسو په هر کار کې کامیابوی، ستاسو به ډېر اولاد
 او ډېر څاروی وی او ستاسو پتی به ډېر فصلونه پیدا کوی.
 هغه به ستاسو په کامیابولو باندې دومره خوشحاله وی لکه
 څنگه چې هغه ستاسو د پلار نیکه په کامیابولو خوشحاله وو،
 خو تاسو به د هغه تابعداری کوئ او د هغه په ټولو

حُکمونو به عمل کوئی کوم چي د هغه د شريعت په دې کتاب کښي ليکلي دي. تاسو به د زړه د اخلاصه هغه ته راوگرځئ.

۱۱) نن چي زه کوم حُکم درکوم هغه ډېر گران نه دے او نه ستا د وس نه بهر دے. ۱۲) دا خوځه په آسمان کښي نه دے. چي تاسو به داسي ووايي چي څوک پاس آسمان ته ختلے شي، او مونږ له به يې راکوز کړي، چي مونږ يې واورو او عمل پرې وکړو؟ ۱۳) نه دا د سمندر نه پورې غاړه دے.

تاسو به دا نه وايي چي څوک به د سمندر نه پورې وځي چي مونږ له يې راوړي، چي مونږ يې واورو او عمل پرې وکړو؟ ۱۴) بلکي هغه پېغام تاسو سره نږدې دے، دا ستاسو په شونډو او ستاسو په زړه کښي دے، چي عمل پرې وکړئ.

۱۵) گورئ زه نن ستاسو په وړاندې يو طرف ته ژوند او خوشحالي ږدم او بل طرف ته مرگ او تباهي ږدم چي تاسو به څه خوښوئ. ۱۶) که تاسو د مالک خدائ خپل خدائ پاک حُکمو نه ومنئ، کوم چي نن زه درکوم، که تاسو د هغه سره مينه کوئ، د هغه په لارو تلل کوئ او د هغه په ټول قانون عمل کوئ، نو تاسو به کامياب شي او د ډېرو خلقو قوم به شي. مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به تاسو له په هغه مُلک کښي برکت درکړي چي تاسو يې قبضه کوئ. ۱۷)

خو که تاسو د هغه نه واورئ او د هغه فرمانبرداري نه کوئ او د نورو معبودانو د عبادت دپاره يې لارې کول کوئ، نو تاسو به تباه شي، زه نن تاسو له خبرداري درکوم. تاسو به په هغه مُلک کښي ډېره موده تېره نه کړئ کوم چي د اردن نه پورې دے چي تاسو يې قبضه کوئ. ۱۸) زه نن تاسو له د ژوند او مرگ، د خدائ پاک د برکت او د خدائ پاک د لعنت په مينځ کښي فېصله په تاسو پرېږدم او زه آسمان او زمکې ته وایم چي د هغې گواه وي چي تاسو يې خوښوئ. ژوند

خوبن کړئ. (۲۰) د مالک خدای خپل خدای پاک سره مینه کوئ، د هغه فرمانبرداری کوئ او د هغه وفادار شی نو بیا به تاسو او ستاسو اولاد په هغه ملک کښې پوره موده تېره کړئ چې هغه ستاسو پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره د ورکولو وعده کړې ده.

د حضرت یشوع د حضرت موسی په خدای کار کول

۳۱ (۱) نو موسی د بنی اسرائیلو سره خپلې خبرې جاری وساتلې، (۲) او وې فرمائیل چې، ”زه اوس د یو سل او شلو کالو یم او زه نور ستاسو د مشرۍ جوگه نه یم. او مالک خدای ما ته دا هم فرمائیلی دی چې زه به د اردن نه پورې نه ووځم. (۳) مالک خدای ستاسو خدای پاک به په خپله ستاسو نه مخکښې پورې وځی او هغه قومونه به تباہ کړی چې هلته اوسېږی، نو تاسو به د هغوی ملک قبضه کړئ، او یشوع به ستاسو مشر وی، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی دی. (۴) مالک خدای به هغه خلق هغه شان تباہ کړی، لکه څنگه چې هغه د اموریانو بادشاهان سیحون او عوج تباہ کړی ؤو او د هغوی ملک یې تباہ کړو. (۵) مالک خدای به تاسو له په هغوی باندې فتح درکړی او تاسو به د هغوی سره خامخا هم هغه شان کار کوئ لکه څنگه چې ما درته وئیلی دی. (۶) تکړه او زړور اوسئ. د هغوی نه مه یرېږئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک به په خپله تاسو سره وی. هغه به کله هم تاسو سره بې وفایي ونه کړی او نه به مو یواځې پرېږدی.“ (۷) بیا موسی یشوع راوغوښتلو او د ټولو

بنی اسرائیلو په مخکښې یې هغه ته وفرمائیل، ”تکره او زړور اوسه، ته هغه کس یې چې د دې خلقو رهنمائی به کوې چې هغه ملک قبضه کړی چې مالک خدای یې د هغوی پلار نیکه سره وعده کړې ده. (۸) مالک خدای به په خپله ستاسو لارښودنه کوی او هغه به تاسو سره وی. هغه به کله هم تاسو سره بې وفائی ونه کړی او نه به مو یواځې پرېږدی، نو یرېږئ مه او حوصله مه بائیلئ.“

په هر اووم کال د شریعت لوستل

(۹) نو موسی د خدای پاک قانون ولیکلو او دا یې هغه لیوی امامانو، کومو چې د مالک خدای د لوظ صندوق وړلو او د بنی اسرائیلو مشرانو له یې ورکړو. (۱۰) هغه هغوی له حکم ورکړو، ”د هر اووم کال په آخر کښې یعنې کله چې د قرضونو د معاف کولو کال راځی، نو د جونگړو په اختر کښې دا په اوچت آواز سره وایئ. (۱۱) دا ټولو بنی اسرائیلو ته وایئ کله چې هغوی د مالک خدای ستاسو خدای پاک د عبادت دپاره، د عبادت هغه یو ځای ته راشی. (۱۲) سرې، ښځې، ماشومان او مسافر چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږی، دا ټول راوغواړه، چې هغوی دا واورى او د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه یرېدل زده کړی او چې د هغه د قانون په ټولو خبرو پوره عمل کوی. (۱۳) نو ستاسو هغه اولاد چا چې هیڅکله د مالک خدای ستاسو خدای پاک قانون نه دے اورېدلې نو هغوی به یې واورى. نو هغوی به د هغه فرمانبردارى زده کړی چې هغوی په هغه ملک کښې تر کومې پورې اوسېږی چې هغه د اردن نه پورې دے او تاسو یې قبضه کوئ.“

حضرت موسیٰ ته د مالک خُدائِ آخري نصيحت

﴿١٤﴾ بيا مالک خُدائِ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ستا د مرگ ورځې رانزدې دی. يشوع راوغواړه او مقدسې خېمې ته يې راوله، چې هلته هغه ته نصيحت وکړم.“ نو موسیٰ او يشوع خېمې ته لاړل، ﴿١٥﴾ او مالک خُدائِ هلته د وريځې د ستن په شکل کبني څرگند شو چې د خېمې د دروازې په خوله کبني ولاړه وه. ﴿١٦﴾ مالک خُدائِ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ستا د مرگ نېټه پوره کېدونکې ده او د خپل پلار نيکه سره به يو ځای شي او ستا د مرگ نه پس به خلق زما نه نافرمانه شي او هغه لوظ به مات کړي چې ما د هغوی سره کړې دے. هغوی به ما پرېږدي او د هغه مُلک د غېرو معبودانو عبادت به وکړي چې کوم ته هغوی ورننوځي. ﴿١٧﴾ نو بيا به زه هغوی ته په قهر شم، زه به هغوی پرېږدم او هغوی به تباہ شي. ډېر سخت افتونه به په هغوی راشي، نو هغوی ته به پته ولگي چې په هغوی باندې داسې ځکه کيږي چې زه يعنې خُدائِ پاک نور د هغوی مل نه يم. ﴿١٨﴾ نو په هغه وخت به زه د هغوی نه مخ واړوم، ځکه چې هغوی به بد عمل کړې وي او د نورو معبودانو عبادت به يې کړې وي. ﴿١٩﴾ اوس دا سندره وليکه. دا د بني اسرائيلو خلقو ته وېشايه او ور زده يې کړه، نو چې دا د هغوی خلاف د گواه په شان وي. ﴿٢٠﴾ زه به هغوی هغه مُلک ته بوځم چې زرخېز او آباد دے، لکه څنگه چې ما د هغوی د پلار نيکه سره وعده کړې ده. هغوی چې څومره خوراک غواړي نو هلته به ورته ملاوېږي او هغوی به په آرام سره ژوند تېروي. خو هغوی به واوړي او د نورو معبودانو عبادت به وکړي. زما نه به هغوی منکر شي او زما لوظ به

مات کړی، (۲۱) او کله چې په هغوی باندې سخت افتونه او مصیبتونه راشی نو دا سندره به د هغوی خلاف گواه وی، ځکه چې د هغوی اولاد به دا نه هېروی. ما ته د هغوی د ارادې پته ده چې هغوی مې لا وعده کړې شوی ملک ته راوستلی هم نه دی. (۲۲) نو هم په هغه ورځ موسی دا سندره ولیکله او په بنی اسرائیلو باندې یې زده کړه. (۲۳) بیا مالک خدای د نون زوی یسوع سره خبرې وکړې او ورته یې وفرمائیل، ”تکره او زړور اوسه. ته به اسرائیلیان هغه ملک ته بوځي چې ما د هغوی سره د هغې وعده کړې ده او زه به ستا مل یم.“ (۲۴) نو موسی د خدای پاک مکمل حکمونه په یو کتاب کښې ولیکل. (۲۵) کله چې هغه اوزگار شو، نو هغه لیویانو امامانو ته وفرمائیل کوم چې د مالک خدای د لوظ صندوق مشران و، (۲۶) ”د خدای پاک د قانون دا کتاب واخلي او د مالک خدای ستاسو خدای پاک د لوظ صندوق په خوا کښې یې کېږدی، چې دا د خپلو خلقو خلاف د یو گواه په شان وی. (۲۷) ما ته پته ده چې هغوی څومره ضدی او سرکشه دی. هغوی زما په ژوند کښې د مالک خدای خلاف بغاوت کړې دې او زما د مرگ نه پس به هغوی نور بغاوت هم کوی. (۲۸) د قبیلو ټول مشران او آفسران زما په وړاندې راغونډ کړی، چې زه هغوی ته دا خبرې وښایم، زه به آسمان او زمکه د هغوی خلاف گواهان جوړ کړم. (۲۹) ما ته پته ده چې زما د مرگ نه پس به خلق بدعمله شی او چې ما څه ورته بنودلی دی د هغې نه به منکر شی. او په راتلونکی وخت کښې به هغوی د افت سره مخامخ شی، ځکه چې هغوی به مالک خدای په قهر کړی وی د هغه کارونو په وجه چې هغه منع کړی دی.“

٣٠) بيا موسىٰ حمد ووئيلو او د بنى اسرائيلو ټول قوم ورته غوږ اېښه وو.

٣٢) اے آسمانونو. ما ته غوږ کېږدئ او زه به خبرې

وکړم، اے زمکې زما د خولې خبرې واوره. (٢)

تعليمات به د باران په شان راپرېوځي، او زما پېغام به د

پرځې په شان راکوزېږي. پرېږده چې زما خبرې په تازه وېشو

باندې د باران په شان راپرېوځي، او چې د نري باران په شان

په شنو بوټو باندې وورېږي. (٣) زه به د مالک خدائ د نوم

بيان وکړم، زمونږ د خدائ پاک لوتی بيان کړئ. (٤) مالک

خدائ طاقتور ساتونکې دے، د هغه کارونه مکمل دي او د

هغه هر کار د انصاف دے، ستاسو خدائ پاک وفادار او

رېښتونې دے، هغه صادق او انصاف کوونکې دے. (٥)

خو تاسو بې وفا يئ او د دې لائق نه يئ چې د هغه خلق شئ،

تاسو گناهگار او دوکه باز قوم يئ. (٦) تاسو د مالک خدائ

سره داسې کوئ، اے کم عقلو او بې شعوره خلقو. هغه

ستاسو پلار دے، هغه ستاسو خالق دے، هغه تاسو جوړ

کړئ او آباد يې کړئ. (٧) تاريخ ته وگورئ، هغه وخت چې

پخوا تېر شوي دے، د خپل پلار نيکه نه تپوس وکړئ نو هغه

به درته ووائی چې څه شوی ؤو، د خپلو مشرانو نه تپوس

وکړئ، هغوی به مو د تېرې زمانې نه خبر کړي. (٨) خدائ

تعالی قومونو له خپل خپل ميراث ورکړو، کله چې هغه

فېصله وکړه چې قومونه به په کوم کوم ځای کېښي اوسېږي،

چې هر يو قوم د خپل هغه معبود سره اوسېږي چې هغه ورله

خوبن ڪرڻي وي، (۹) خو د يعقوب اولاد هغه د خپل خان
 ڊپاره خوبن ڪرو. (۱۰) هغه هغويٰ په بيابان ڪبني پيدا ڪرل
 چي سرگردانه گرځيدل، چي يوه خوشي او اوچه صحرا وه.
 هغه هغويٰ بچ ڪرل او پام يي ورباندي وڪرو، لکه چي هغه يي
 د سترگو تور وي. (۱۱) لکه چي يو باز خپل بچي ته د الوتلو
 چل بنائي، او په حفاظت سره يي په خورو وزرو ڪبني نيسي،
 مالڪ خدائِ اسرائيليان د غورزېدو نه وساتل. (۱۲) يواځي
 مالڪ خدائِ د خپلو خلقو لارښودنه وکړه د هغه سره د پردي
 خدائِ مدد نه وو. (۱۳) هغه دا موقع ورکړه چي په اوچتو
 ملڪونو حکومت وکړي، او هغويٰ له يي د پتو د فصلونو
 خوراک ورکړو په هغويٰ يي د يو گټ نه شات وخورل، د
 ڪاني په شان سختي زمکي نه يي د زيتونو تېل ورکړل. (۱۴) د
 رمو نه يي ماسته او پي او د گيوري لم ورکړل، د بسن ښه
 گيوري او چپلي او ښه غنم يي ورکړل. د انگورو رس نه
 تاسو مے وڅښل. (۱۵) د مالڪ خدائِ خلق مالداره شول،
 خو سرکشه وو، هغويٰ څاربه او په خوراک ماږه وو. هغويٰ
 خدائِ پاک خپل خالق پرېښودو هغويٰ د خپل طاقتور
 خلاصوونکي نه منکر شول. (۱۶) د هغويٰ بت پرستي د مالڪ
 خدائِ غېرت رابېدار ڪرو، د هغويٰ حرام کار هغه په قهر
 ڪرو. (۱۷) هغويٰ پيريانو ته قرباني وکړي او خدائِ پاک ته يي
 ونه ڪړي، هغه معبودان چي هغويٰ نه دي پېژندلي، هغه
 معبودان چي اوس اوس راوتلي دي چي ستاسو پلار نيکه د
 دي نه هيڅکله نه دي یرېدلي، (۱۸) هغويٰ خپل خدائِ پاک
 خپل خلاصونکي هېر ڪرو، چا چي هغويٰ له ژوند ورکړي
 وو. (۱۹) کله چي مالڪ خدائِ دا وليدل، هغه په قهر وو او د
 خپلو زامنو او لوڼو نه منکر شو. (۲۰) هغه وفرمائيل، ”زه به د

هغوی نه مخ واروم، بیا به زه وگورم چي په هغوی باندې خه
 کيږي، ځکه چي هغه يو ضدی نسل دے، څوک چي بې وفا
 دی. (۲۱) د خپلو غلطو بُتانو په وجه هغوی زه په قهر کړے
 یم، د بې کاره معبودانو په وجه هغوی زما غېرت راپارولے
 دے، زه به هغوی د هغه خلقو په وجه په حسد کړم څوک
 چي قوم نه دی، نو زه به د يو کم عقل قوم په ذریعه هغوی په
 قهر کړم، (۲۲) زما قهر به د اور په شان لمبې ووهی او په
 زمکه باندې هر څيز به وسوزوی. دا به لاندې دُنیا ته ورسپړي
 او د غرونو بېخونه به تباہ کړي. (۲۳) زه به په هغوی باندې نه
 ختمېدونکی افتونه راولم او د هغوی خلاف به خپل ټول غشي
 استعمال کړم. (۲۴) هغوی به د لوږې او تپې نه مړه شی،
 هغوی به په دې سختو وباگانو مړه شی. زه به ځنگلی ځناور
 ورولبړم چي په هغوی حمله وکړي، او زهرژن ماران به
 ورولبړم چي هغوی وچيچي. (۲۵) د جنگ په وجه به په
 کوڅو کبني مړي پراته وی، په کورونو کبني به یره وی. پېغلې
 او ځوانان به مړه شی، نه به ماشومان او نه به سپين ږيري بچ
 شی. (۲۶) ما به هغوی بېخي تباہ کړي وی، نو هيڅ څوک به
 هغوی نه يادوی. (۲۷) خو د هغوی دشمنان ما داسې لافو
 وهلو ته پرې نه بنودل چي هغوی زما خلقو له شکست
 ورکړے وے، ځکه چي هغوی ما په خپله ختم کړي دی.“
 (۲۸) بنی اسرائيل يو داسې قوم دے چي شعور نه لري، هغوی
 بېخي عقل نه لري. (۲۹) کاش چي هغوی هوبسيار وے او په
 دې باندې پوهېدلے، کاش چي هغوی په خپل انجام باندې
 پوهه شوی وے. (۳۰) ولې زرو کسانو د يو کس نه شکست
 وخوړو، او ولې لسو زرو صِرف دوه کسانو نه شکست
 وخوړو؟ مالک خدای، د هغوی خدای پاک، هغوی پرېبني

ۋو، خُدائِ تعالیٰ د هغوی نه مخ اړولے وو. (۳۱) د هغوی دشمنانو ته پته ده چې د هغوی معبودان کمزوری دی، د بنی اسرائیلو د خُدائِ پاک په شان طاقتور نه دی. (۳۲) د هغوی دشمنان د سدوم او عموره په شان خراب شوی دی، هغوی د داسې باغونو په شان دی چې تراخه او زهرژن انگور نیسی، (۳۳) د داسې میو په شان چې د مارانو د زهرو نه جوړ وی. (۳۴) د مالک خُدائِ په یاد دی چې د هغوی دشمنانو خه کړی دی، هغه د صحیح وخت انتظار کوی چې هغوی له سزا ورکړی. (۳۵) مالک خُدائِ فرمائی چې بدل اخستل زما کار دے، بدل به زه اخلم. نو هغه وخت به راشی چې هغوی به راوغورزیږی، او د هغوی د تباھی ورغ نزدې ده. (۳۶) مالک خُدائِ به خپل خلق بچ کړی کله چې هغه وینی چې د هغوی طاقت ختم شو. هغه به په هغوی رحم وکړی څوک چې د هغه خدمت کوی، کله چې وگوری چې هغوی څومره بې مددگار دی. (۳۷) نو مالک خُدائِ به د خپلو خلقو نه تپوس وکړی، ”هغه تکړه معبودان چرته دی چې تاسو پرې یقین لرلو؟ (۳۸) تاسو د خوراک دپاره هغوی له د خپلو قربانو وازگه ورکوله او د څښلو دپاره مو ورته مے پېش کول. اوس هغوی دې راشی او ستاسو مدد دې وکړی، هغوی دې ستاسو بچ کولو دپاره رامنډه کړی. (۳۹) زه او یواځې زه خُدائِ پاک یم، بل یو هم حقیقی خُدائِ نشته. زه مړه کول او ژوندی کول کوم، زه زخمی کول او روغول کوم، او هیڅ څوک زما د کارونو مخالفت نه شی کولے. (۴۰) څنگه چې په حقیقت سره زه ژوندے خُدائِ پاک یم، زه خپل لاس اوچتوم او په خپل ذات قسم خورم (۴۱) چې زه به خپله ځلېدونکې توره تېره کړم او وبه گورم چې انصاف وشي. زه

به د خپلو دشمنانو نه بدل واخلم او هغوی له به سزا ورکړم
 چې څوک زما نه نفرت کوی. (۴۲) زما غشی به د هغوی په
 وینه کبني پوب شی، او زما توره به هغه ټول ووژنی څوک
 چې زما مخالفت کوی. څوک چې زما خلاف جنگ کوی زه
 هغه یو کس هم نه پرېږدم. تر دې پورې چې زخمیان او
 قیدیان به هم مړه شی. (۴۳) قومونو، تاسو د مالک خدای د
 خلقو صفت وکړئ، مالک خدای هغه هر چا له سزا ورکوی
 چې څوک هغوی ووژنی. هغه د خپلو دشمنانو نه بدله اخلی
 او د خپلو خلقو د زمکې کفاره ادا کوی. (۴۴) موسی او د
 نون زوی یشوع د دې حمد ټولې خبرې بیان کړې، د دې
 دپاره چې د بنی اسرائیلو خلق یې واورى.

د حضرت موسی وصیت

(۴۵) کله چې موسی د خدای پاک خبرې د خلقو سره ختمې
 کړې، (۴۶) هغه دا هم وفرمائیل، ”ما چې نن کومې خبرې
 تاسو سره کړې دی دا ټولې په زړه کبني واچوئ. د یو حکم
 په توگه یې خپلو بچو ته وښایئ چې هغوی د دې نصیحتونو
 هره خبره ومنی. (۴۷) دا د لارښودنې هسې تشې خبرې نه دی،
 دا ستاسو د ژوند خبرې دی. دا ومنئ نو تاسو به په هغه ملک
 کبني ډېره موده تېره کړئ چې د اردن سیند نه پورې دى او
 تاسو یې قبضه کوئ.“ (۴۸) هم په هغه ورځ مالک خدای
 موسی ته وفرمائیل، (۴۹) ”د موآب په ملک کبني د عباریم
 غرونو ته لاړ شه چې د یریحو ښار ته مخامخ دى، د نبو غره
 ته وخېژه او د کنعان ملک ته وگوره کوم چې زه بنی
 اسرائیلو له ورکوم. (۵۰) ته به په هغه غر باندې مړ شي لکه
 څنگه چې ستا ورور هارون د حور په غره باندې مړ شوې

وو، (۵۱) ڇڪه ڇي د بني اسرائيلو په مخڪبني تاسو دواږو زما سره بې وفائي وکړه. کله ڇي تاسو د صين په صحرا کبني ڇي د قاديس بنار سره نږدې دے، د مريبه د چينو سره وي، نو د خلقو په مخڪبني تاسو زما سپکاوے وکړو. (۵۲) تاسو به د يو لري ځاي نه هغه ملک وگورئ، خو تاسو به هغه ملک ته ورننه نه وځئ کوم ڇي زه بني اسرائيلو له ورکوم.

د حضرت موسیٰ بنی اسرائيلو دپاره برکت غوښتل

۳۳ (۱) دا هغه برکتونه دي ڇي د ځدای پاک پېغمبر موسیٰ يې د خپل مرگ نه مخکې د بني اسرائيلو دپاره اعلان وکړو. (۲) هغه وفرمائيل، ”مالک ځدای د سينا غر نه راغلو، هغه په ادوم باندې د نمر په شان راوختلو او د فاران غر نه په خپلو خلقو باندې وځلېدو. لس زره فرښتي د هغه سره وې، او په بني لاس کبني يې د اور لمبه وه. (۳) مالک ځدای د خپلو خلقو سره مينه کوي او هغه د خپلو مقدسينو حفاظت کوي. نو هغوی د هغه په نقش قدم روان دي او د هغه حکمونه مني. (۴) د هغه قانون منو ڇي موسیٰ مونږ له راکړے دے، ڇي دا زمونږ د قوم د ټولو نه قيمتي سرمايه ده. (۵) مالک ځدای د خپلو خلقو بني اسرائيلو بادشاه شو کله ڇي د هغوی قبيلې او مشران يو ځاي راغونډ وو.“

(۶) موسیٰ د روبين قبيلې په حقله داسې وفرمائيل، ”روبين دې ژوندے وي او هيڅکله دې نه مري، اگر ڇي د هغوی خلق لږ دي.“

(۷) د يهوداه قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”مالک ځدایه، د

مدد دپاره د هغوی چغې واوړه، هغوی یو ځل بیا د نورو قبیلو سره یو موټی کړه. مالکه خُدايه، د هغوی دپاره وجنگېږه، او د هغوی د دشمنانو خلاف د هغوی مدد وکړه.

۸ د لیوی قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”مالکه خُدايه، ته خپله رضا د اورییم او تمیم په ذریعه څرگندوی د خپلو وفادارو خدمتگارانو، لیویانو په ذریعه، هغوی تا په مسه کبښي و آزمائیل او د مریبه چینو سره دې رښتونی ثابت کړل. ۹ هغوی تا ته د مور پلار، وروڼو او بچو نه هم زیاته وفاداری وښودله. هغوی ستا حکمونه ومنل او هغوی ستا د لوظ وفادار ؤو. ۱۰ هغوی به ستا خلقو ته وښائی چې ستا د قانون تابعداری وکړی، هغوی به ستا په قربان گاه باندې قربانی پېش کړی. ۱۱ مالکه خُدايه، د هغوی د قبیلې مدد وکړه چې تکره شی، د هغوی د کارونو نه خوشحاله شه. د هغوی دشمنان ختم کړه، او مه یې پرېږده چې بیا سر راپورته کړی.“

۱۲ د بنیامین قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”دا هغه قبيله ده چې مالک خُدای ورسره مینه کوی او ساتنه یې کوی، هغه ټوله ورځ د هغوی حفاظت کوی، او هغه د هغوی په مینغ کبښي اوسیری.“

۱۳ د یوسف قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”مالک خُدای دې د باران سره د هغوی مُلک له برکت ورکړی او لاندې د زمکې نه د اوبو برکت ورکړی. ۱۴ مالک خُدای دې د هغوی مُلک له په نمر پخو شوو مېوو سره برکت ورکړی، د هغوی مُلک دې د هر موسم د ډېرو ښو مېوو سره ښه کړی. ۱۵ د هغوی

پخوانی غرونه دې د بنو مېوو په ونو باندې شنه شی. (۱۶) د هغوی ملک دې د ټولو نعمتونو نه پک شی، مالک خدای دې د خپل خبر سره هغوی له برکت ورکړی، چا چې د سوزېدونکې بوتې نه خبرې وکړې. دا برکتونه دې د یوسف په قبيله نازل شی، ځکه چې هغه د خپلو وروڼو نه اوچت وو. (۱۷) یوسف د غویي په شان طاقت لری، د ځنگلي غویي د بنکرو په شان دے. د هغه بنکرونه د منسی زرگونو خلق دی او د افرایم لس زره په زرگونو خلق دی. د دې بنکرو سره هغه قومونه وهی او د دنیا آخری سرونو ته یې رسوی.

(۱۸) د زبولون او یساکار قبیلو په حقله هغه وفرمائیل، ”زبولون دې په سمندری کاروبار کښې مالداره شی، او د یساکار دولت دې په کور کښې زیات شی. (۱۹) هغوی مسافر خپل غره ته رابلی او هلته صحیح قربانی پېش کوی. هغوی ته د آباد سمندر نه دولت ملاوېری او د شگو نه ورته پته خزانه ملاوېری.“

(۲۰) د جاد قبیلې په حقله هغه وفرمائیل، ”د خدای پاک ثناء صفت دې وی، چا چې د هغوی علاقه لویه کړه. جاد د ازمری په شان انتظار کوی چې د بنکار مټ او کوپړی غوڅه کړی. (۲۱) هغوی د ځان دپاره د ټولو نه ښه زمکه واخستله، د یو مشر برخه د هغوی په حواله شوه. هغوی د مالک خدای حکمونه او قانون ومنلو کله چې د بنی اسرائیلو مشران یو ځای راغونډ وو.“

(۲۲) د دان قبیلې په حقله هغه وفرمائیل، ”دان د یو ځوان ازمری په شان دے، چې د بسن نه ټوپ وهی.“

۲۳) د نفتالی قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”د نفتالی سره د مالک خدای د نېکې پېر برکت دے، د هغوی ملک به په جنوب کښې د گلیل پند پورې رسېږي.“

۲۴) د آشر قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”آشر ته د نورو قبیلو نه زیات برکت ورکړے شوے دے. هغه به په خپلو وروڼو کښې د ټولو نه گران وی، او د زیتونو ونې به د هغه په ملک کښې ښې پېرې وی. ۲۵) د هغه د ښارونو دې د اوسپنې په دروازو سره حفاظت وشي، او هغه دې همېشه په امن کښې ژوند تېروي. ۲۶) اے بنی اسرائیلو، ستاسو د خدای پاک په شان خدای نشته، د خپل شان سره هغه پاس په آسمان کښې دے، ستاسو د مدد دپاره هغه په ورځو سور راځي. ۲۷) خدای پاک همېشه ستاسو د حفاظت ځای دے، د هغه ابدی قوت به ستاسو مدد کوي. تاسو چې مخ په وړاندې ځئ نو هغه ستاسو دشمنان شړي، او تاسو ته یې و فرمائیل چې، هغوی ټول تباہ کړي.“

۲۸) نو د یعقوب اولاده، په امن سره اوسېږي، په هغه ملک کښې په حفاظت کښې اوسئ چې د غلې او د میو نه ډک دے، چرته چې د آسمان نه پرځه زمکه اوبه کوي. ۲۹) اسرائیلو، تاسو څومره خوشحاله یئ. ستاسو په شان هیڅ څوک هم نشته، یو داسې قوم چې مالک خدای خلاصون ورکړے دے. مالک خدای په خپله ستاسو ډال او ستاسو توره دے، چې ستاسو حفاظت وکړي او تاسو له فتح درکړي. ستاسو دشمنان به راشي او د رحم دپاره به سوال کوي، او تاسو به هغوی د پښو لاندې کړي.“

د حضرت موسیٰ په حق رسېدل

۳۴

۱) بیا موسیٰ د موآب د مېدانونو نه د نبو غره ته

وختلو، کوم چې د پِسگه غر سر ته چې یریحو ته مخامخ دے، او هلته مالک خُدائ هغه ته هغه ټول ملک وښودلو یعنې

د دان ښار پورې د جلعاد علاقه یې ورته وښودله، ۲) د

نفتالی ټوله علاقه، د اِفرائیم او منسی علاقې، د مدیترانی د

سمندر پورې د یهوداه علاقه، ۳) د صحرا برخه، او هغه

مېدان چې د ضُعر نه د یریحو پورې رسیږی، چې د کجورو د

ونو ښار دے. ۴) بیا مالک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”دا

هغه ملک دے چې ما د دې وعده د ابراهیم، اسحاق او

یعقوب سره کړې ده چې د هغوی اولاد له به یې ورکوم. ما د

دې کتلو ته پرېښودې خو هلته تلو ته به دې نه پرېږدم.“ ۵)

نو چې څنگه مالک خُدائ فرمائیلی ؤو چې موسیٰ د مالک

خُدائ خدمت کوونکے هلته به د موآب په ملک کښې مری

نو هم هغه شان وشول. ۶) نو هغه هغه د بیت فکور ښار ته

مخامخ د موآب په ملک کښې په یو مېدان کښې ښخ کړو،

خو تر ننه پورې د هغه د ښخېدو صحیح خُائ پته هیچا ته

نشته. ۷) موسیٰ د یو سل او شلو کالو په عُمر کښې وفات

شو، هغه په هغه وخت هم د مخکښې په شان تکړه وو او د

هغه د سترگو نظر ټیک وو. ۸) بنی اسرائیل دېرش ورځې د

موآب په مېدانونو کښې په هغه پسې غمژن ؤو، ۹) د نون

زوی یشوع د الهامی حکمت نه ډک شو، ځکه چې موسیٰ هغه

مقرر کړے وو چې د هغه په خُائ کار کوی. بنی اسرائیلو د

یشوع تابعداری وکړه او هغه حُکموڼه یې پوره کړل چې مالک

خُدائ د موسیٰ په ذریعه هغوی له ورکړی ؤو. ۱۰) نو په

اسرائیلو کبني هيڅکله د موسی په شان پېغمبر نه دے پېدا شوے، چې مالک خدای مخامخ د هغه سره خبرې وکړې. (۱۱) مالک خدای موسی د دې دپاره ملک مصر ته ولېږلو چې د فرعون او د هغه د درباریانو خلاف داسې معجزې او عجیبه کارونه ښکاره کړي. (۱۲) بل یو پېغمبر هم داسې لوی لوی او پروونکی کارونه نه دی کړي لکه چې موسی د ټولو بنی اسرائیلو په وړاندې وکړل.